

DEN EUROPÆISKE UNION

EUROPA-PARLAMENTET

RÅDET

**Strasbourg, den 25. oktober 2017
(OR. en)**

**2016/0030 (COD)
LEX 1756**

**PE-CONS 22/1/17
REV 1**

**ENER 171
IA 144
CODEC 779**

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING
OM FORANSTALTNINGER TIL OPRETHOLDELSE
AF GASFORSYNINGSSIKKERHEDEN OG
OPHÆVELSE AF FORORDNING (EU) NR. 994/2010**

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2017/...

af 25. oktober 2017

**om foranstaltninger til opretholdelse af gasforsyningssikkerheden
og ophævelse af forordning (EU) nr. 994/2010**

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 194, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure², og

ud fra følgende betragtninger:

¹ EUT C 487 af 28.12.2016, s. 70.

² Europa-Parlamentets holdning af 12.9.2017 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 9.10.2017.

- (1) Naturgas (gas) er fortsat et afgørende element i Unionens energiforsyning. En stor andel af sådan gas importeres til Unionen fra tredjelande.
- (2) En omfattende gasforsyningsafbrydelse kan påvirke alle medlemsstater, Unionen og kontraherende parter i traktaten om oprettelse af Energifællesskabet, undertegnet i Athen den 25. oktober 2005. En afbrydelse kan også være til stor skade for Unionens økonomi og kan få alvorlige samfundsmæssige konsekvenser, særligt for sårbare kundegrupper.
- (3) Formålet med denne forordning er at sikre, at der træffes alle de nødvendige foranstaltninger til at opretholde en uafbrudt gasforsyning i hele Unionen, navnlig til beskyttede kunder i forbindelse med vanskelige klimaforhold eller i tilfælde af afbrydelser i gasforsyningen. Disse målsætninger bør nås ved hjælp af de mest omkostningseffektive foranstaltninger og på en sådan måde, at konkurrencen på gasmarkederne ikke forvrides.

- (4) EU-retten, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF¹, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF², Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 713/2009³, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 714/2009⁴, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2009⁵ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 994/2010⁶, har allerede haft en væsentlig positiv indvirkning på gasforsyningssikkerheden i Unionen, både hvad angår forberedelse og afbødning. Medlemsstater er bedre rustede til at modstå en forsyningskrise, nu hvor de er forpligtede til at udarbejde forebyggende handlingsplaner og nødplaner, og de er bedre beskyttede, nu hvor de skal opfylde en række forpligtelser vedrørende infrastrukturkapacitet og gasforsyning. Kommissionens rapport om gennemførelsen af forordning (EU) nr. 994/2010, der blev udarbejdet i oktober 2014, fremhævede imidlertid en række områder, hvor forbedringer af nævnte forordning vil kunne øge gasforsyningssikkerheden i Unionen yderligere.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF (EUT L 211 af 14.8.2009, s. 55).

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 2003/55/EF (EUT L 211 af 14.8.2009, s. 94).

³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 713/2009 af 13. juli 2009 om oprettelse af etagentur for samarbejde mellem energireguleringsmyndigheder (EUT L 211 af 14.8.2009, s. 1)

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 714/2009 af 13. juli 2009 om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1228/2003 (EUT L 211 af 14.8.2009, s. 15).

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2009 af 13. juli 2009 om betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnet og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1775/2005 (EUT L 211 af 14.8.2009, s. 36).

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 994/2010 af 20. oktober 2010 om foranstaltninger til opretholdelse af gasforsyningssikkerheden og ophævelse af Rådets direktiv 2004/67/EF (EUT L 295 af 12.11.2010, s. 1).

- (5) Kommissionens meddelelse af 16. oktober 2014 om det europæiske gassystems modstandsdygtighed på kort sigt analyserede konsekvenserne af en delvis eller fuldstændig gasforsyningsafbrydelse fra Rusland og konkluderede, at tilgange, der udelukkende har et nationalt sigte, ikke er særlig effektive i tilfælde af en alvorlig afbrydelse, henset til deres afgrænsningsområde, der pr. definition er begrænset. Stresstesten viste, hvordan en tilgang, der er mere målrettet et samarbejde mellem medlemsstaterne, i væsentlig grad vil kunne reducere konsekvenserne af meget alvorlige afbrydelser i de mest sårbare medlemsstater.
- (6) Energisikkerhed udgør et af målene i strategien for energiunionen, som er fastsat i Kommissionens meddelelse af 25. februar 2015 om en rammestrategi for en modstandsdygtig energiunion med en fremadskuende klimapolitik, der desuden understreger princippet om "energieffektivitet først" og behovet for at gennemføre eksisterende EU-retsakter på energiområdet fuldt ud. Meddelelsen fremhævede det faktum, at energiunionen bygger på solidaritet som fastsat i artikel 194 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), og tillid, samt at begge dele er nødvendige for energisikkerheden. Denne forordning har til formål at øge solidariteten og tilliden mellem medlemsstaterne og indføre de foranstaltninger, der er nødvendige for at nå disse målsætninger. Ved vurderingen af de forebyggende handlingsplaner og nødplanerne, som medlemsstaterne har fastsat, bør Kommissionen også kunne henlede medlemsstaternes opmærksomhed på målene for energiunionen.

- (7) Et velfungerende indre gasmarked er den bedste garanti for gasforsyningssikkerheden i Unionen og reduktionen af de enkelte medlemsstaters risiko for eksponering for skadelige virkninger som følge af gasforsyningsafbrydelser. Trues en medlemsstats gasforsyningssikkerhed, er der en risiko for, at ensidige foranstaltninger truffet af den pågældende medlemsstat kan bringe det indre gasmarkeds funktion i fare og skade gasforsyningen til kunder i andre medlemsstater. For at gøre det muligt for det indre gasmarked at fungere selv i situationer med forsyningsknaphed er det nødvendigt at sikre solidaritet og koordinering i indsatsen ved forsyningskriser, såvel hvad angår forebyggende tiltag som reaktionen på faktiske gasforsyningsafbrydelser.
- (8) Et reelt sammenkoblet indre energimarked med flere indgangspunkter og tilbagegående strømme kan kun realiseres gennem en fuld sammenkobling af gasnettene, etablering af knudepunkter for flydende naturgas (LNG) i Unionens sydlige og østlige regioner, fuldførelse af nord-syd-gaskorridoren og den sydlige gaskorridor og gennem yderligere udvikling af indenlandsk produktion. Det er derfor nødvendigt at fremskynde udviklingen af sammenkoblinger og projekter, der er rettet mod diversificering af forsyningskilderne, hvilket allerede fremgår af energisikkerhedsstrategien.
- (9) Potentialet for at anvende mere effektive og mindre omkostningstunge foranstaltninger gennem regionalt samarbejde er indtil videre ikke blevet udnyttet fuldt ud. Dette vedrører ikke kun bedre koordinering af nationale afbødningsforanstaltninger i nødsituationer, men også nationale forebyggende foranstaltninger, såsom national oplagring eller politikker vedrørende LNG, som kan være strategisk vigtige for visse regioner i Unionen.

- (10) I solidaritetens ånd bør regionalt samarbejde med deltagelse af både offentlige myndigheder og naturgasvirksomheder være det vejledende princip i denne forordning med det formål at modvirke de konstaterede risici og optimere fordelene ved koordinerede foranstaltninger samt gennemføre de foranstaltninger, der er mest omkostningseffektive for forbrugerne i Unionen. Det regionale samarbejde bør gradvist suppleres af et styrket EU-perspektiv, der gør det muligt at benytte alle de tilgængelige forsyningsmuligheder og redskaber på hele det indre gasmarked. En vurdering på EU-plan af nødforsyningskorridorerne bør indarbejdes i det regionale samarbejde.
- (11) En risikobaseret tilgang til vurdering af forsyningssikkerheden og fastsættelse af forebyggende og afbødende foranstaltninger gør det muligt at koordinere indsatsen og genererer betydelige fordele for så vidt angår effektiviteten af foranstaltningerne og optimeringen af ressourcerne. Dette gælder navnlig foranstaltninger, der skal sikre en kontinuerlig forsyning til beskyttede kunder under meget krævende forhold, og foranstaltninger, der skal afbøde konsekvenserne af en nødsituation. En fælles vurdering af indbyrdes forbundne risici i risikogrupper, hvilket både er mere omfattende og mere præcist, vil sikre, at medlemsstaterne er bedre forberedte på en hvilken som helst krisesituation. I en nødsituation sikrer en koordineret og på forhånd aftalt tilgang til forsyningssikkerheden desuden en konsekvent reaktion og reducerer risikoen for negativt afsmittende virkninger, som rent nationale tilgange kunne have for nabomedlemsstaterne.

- (12) Med henblik på den risikobaserede tilgang bør der defineres risikogrupper på grundlag af de vigtigste grænseoverskridende risici for gasforsyningssikkerheden i Unionen. Sådanne risici blev identificeret i Kommissionens meddelelse af 16. oktober 2014 om det europæiske gassystems modstandsdygtighed på kort sigt og vurderingen i den seneste tiårige netudviklingsplan (TYNDP), der er udarbejdet af det europæiske net af transmissionssystemoperatører for gas (ENTSOG). For at give mulighed for en mere præcis og bedre fokuseret vurdering i denne forordning bør risikogrupperne sammensættes på grundlag af de vigtigste gasforsyningskilder og -ruter.
- (13) Med henblik på at bidrage til de fælles og nationale risikovurderinger bør ENTSOG i samarbejde med Gaskoordinationsgruppen og det europæiske net af transmissionssystemoperatører for elektricitet (ENTSO-E) gennemføre en simulering omfattende hele Unionen af scenarier for gasforsynings- og gasinfrastrukturafbrydelser. En sådan simulering bør gentages mindst hvert andet år. Med henblik på at styrke det regionale samarbejde ved at levere information om gasstrømme samt stille teknisk og operationel ekspertise til rådighed bør det regionale koordinationssystem for gas (ReCo System for Gas), der er oprettet af ENTSOG og består af stående ekspertgrupper, inddrages i gennemførelsen af simuleringer. ENTSOG bør sikre et passende niveau af gennemsigtighed og adgang til de modelantagelser, der anvendes i dets scenarier.

- (14) Kommissionen bør tillægges beføjelse til gennem delegerede retsakter at ajourføre risikogruppernes sammensætning på grundlag af udviklingen i de vigtigste grænseoverskridende risici for gasforsyningssikkerheden i Unionen og dens indvirkning på medlemsstaterne, idet der bør tages hensyn til resultatet af simuleringen omfattende hele Unionen og drøftelserne i Gaskoordinationsgruppen.
- (15) For at det regionale samarbejde kan gennemføres, bør medlemsstaterne blive enige om en samarbejds mekanisme i hver risikogruppe. En sådan mekanisme bør udvikles i så god tid, at den fælles risikovurdering kan gennemføres, og at der kan drøftes og aftales passende og effektive grænseoverskridende foranstaltninger, der vil kræve samtykke fra hver af de berørte medlemsstater, der skal medtages i de regionale kapitler i de forebyggende handlingsplaner og nødplanerne efter høring af Kommissionen. Medlemsstaterne kan frit aftale den samarbejds mekanisme, der er bedst egnet for en given risikogruppe. Kommissionen bør have mulighed for at spille en formidlende rolle i den overordnede proces og dele oplysninger om bedste praksis for tilrettelæggelse af regionalt samarbejde, som f.eks. oprettelsen af en vekslende koordinatorfunktion i risikogrupperne, der tager sig af forberedelsen af de forskellige dokumenter, eller etableringen af særlige organer. Hvis der ikke er aftalt en samarbejds mekanisme, bør Kommissionen foreslå en egnet samarbejds mekanisme for en given risikogruppe.

- (16) Når der gennemføres en fælles risikovurdering, bør de kompetente myndigheder vurdere alle relevante risikofaktorer, der kunne føre til virkeliggørelsen af de vigtigste grænseoverskridende risici, for hvilke risikogruppen blev oprettet, herunder gasforsyningsafbrydelse fra den største enkeltstående leverandør. Disse risikofaktorer bør håndteres ved passende grænseoverskridende foranstaltninger, der aftales af de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater. De grænseoverskridende foranstaltninger bør medtages i de regionale kapitler i de forebyggende handlingsplaner og nødplanerne. Desuden bør de kompetente myndigheder gennemføre en omfattende national risikovurdering og vurdere de naturskabte, teknologiske, kommercielle, finansielle, sociale, politiske og markedsrelaterede risici samt eventuelle øvrige relevante risici. Alle risici bør imødegås ved hjælp af effektive, forholdsmæssige og ikkediskriminerende foranstaltninger, der fastsættes i de forebyggende handlingsplaner og nødplanerne. Resultaterne af de fælles og nationale risikovurderinger bør også bidrage til risikovurderingerne af alle farer, der er omhandlet i artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1313/2013/EU¹, og bør fuldt ud tages i betragtning i de nationale risikovurderinger.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1313/2013/EU af 17. december 2013 om en EU-civilbeskyttelsesmekanisme (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 924).

- (17) For at sikre den bedste forberedelse med henblik på at undgå en gasforsyningsafbrydelse og afbøde konsekvenserne heraf, såfremt en sådan alligevel finder sted, bør de kompetente myndigheder i en given risikogruppe efter at have hørt de interesserede parter fastsætte forebyggende handlingsplaner og nødplaner, der vil indeholde regionale kapitler. De bør udformes således, at de tager højde for nationale risici på en sådan måde, at der drages fuld fordel af de muligheder, som regionalt samarbejde giver. Planerne bør have teknisk og operationel karakter, idet deres formål er at medvirke til at forhindre, at en nødsituation opstår eller eskalerer, eller afbøde konsekvenserne af en sådan. Planerne bør tage højde for elsystemers sikkerhed og bør være i overensstemmelse med energiunionens strategiske planlægnings- og rapporteringsværktøjer.
- (18) Ved fastsættelsen og gennemførelsen af de forebyggende handlingsplaner og nødplanerne bør de kompetente myndigheder altid tage hensyn til den sikre drift af gassystemet på regionalt og nationalt niveau. De bør i disse planer behandle og fastsætte de tekniske begrænsninger, der påvirker nettets drift, herunder de tekniske og sikkerhedsmæssige årsager, der kan begrunde en begrænsning af strømmene i en nødsituation.

- (19) Kommissionen bør vurdere de forebyggende handlingsplaner og nødplanerne under behørig hensyntagen til de synspunkter, der kommer til udtryk i Gaskoordinationsgruppen, og anbefale revision af planerne, navnlig hvis de ikke effektivt afhjælper de risici, der er konstateret i risikovurderingen, hvis de fordrejer konkurrencen eller hindrer et velfungerende indre energimarked, hvis de bringer gasforsyningssikkerheden i andre medlemsstater i fare, eller hvis de ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning eller anden EU-ret. Medlemsstatens kompetente myndighed bør tage hensyn til Kommissionens henstillinger. Konkluderer Kommissionen i lyset af den kompetente myndigheds endelige holdning, at den pågældende foranstaltning vil bringe en anden medlemsstat eller Unionens gasforsyningssikkerhed i fare, bør Kommissionen fortsætte dialogen med den berørte medlemsstat for at indgå aftale om at ændre eller trække foranstaltningen tilbage.
- (20) De forebyggende handlingsplaner og nødplanerne bør regelmæssigt ajourføres og offentliggøres. For at sikre at nødplanerne altid er ajourførte og effektive, bør medlemsstaterne i perioden mellem ajourføringerne af planerne gennemføre mindst én test, der simulerer scenarier med middel og højt stressniveau og reaktioner i realtid. De kompetente myndigheder bør fremlægge testresultaterne for Gaskoordinationsgruppen.
- (21) Med henblik på at fremme risikovurderingen og udarbejdelsen af de forebyggende handlingsplaner og nødplanerne og Kommissionens vurdering heraf er der behov for omfattende obligatoriske modeller, som omfatter alle de risici, der skal omfattes af risikovurderingen, og alle elementerne i de forebyggende handlingsplaner og nødplanerne.

- (22) For at fremme kommunikationen mellem medlemsstaterne og Kommissionen bør der gives meddelelse om risikovurderingerne, de forebyggende handlingsplaner, nødplanerne og alle andre dokumenter og oplysninger, der er fastlagt i denne forordning, ved brug af et sikkert og standardiseret elektronisk anmeldelsessystem.
- (23) Visse kunder, herunder privatkunder og kunder, der leverer væsentlige sociale tjenester, er særligt sårbare og kan have behov for beskyttelse mod de negative virkninger af en gasforsyningsafbrydelse. Definitionen af sådanne beskyttede kunder bør ikke være i modstrid med Unionens solidaritetsmekanismer.
- (24) Det er hensigtsmæssigt at indsnævre definitionen af beskyttede kunder under solidaritetsmekanismen. Dette er nødvendigt som følge af medlemsstaternes forpligtelse til at yde solidaritet i ekstreme tilfælde og ved essentielle behov. Definitionen af solidaritetsbeskyttede kunder bør derfor begrænses til husholdninger, samtidig med at muligheden for på specifikke betingelser at modtage visse væsentlige sociale tjenester og fjernvarmeinstallationer bevares. Det er derfor muligt for medlemsstaterne inden for denne ramme at behandle sundhedspleje, væsentlige sociale omsorgstjenester, beredskabs- og sikkerhedstjenester som solidaritetsbeskyttede kunder, herunder hvor disse tjenester ydes af en offentlig administration.

- (25) Gasforsyningssikkerheden bør være et fælles ansvar, der deles af naturgasvirksomhederne, medlemsstaterne, gennem deres kompetente myndigheder, og Kommissionen inden for deres respektive kompetenceområder. Et sådant fælles ansvar forudsætter et meget tæt samarbejde mellem disse parter. Dog kan kunder, som bruger gas til elproduktion eller industrielle formål, også spille en vigtig rolle for gasforsyningssikkerheden gennem deres evne til at reagere på en krise med foranstaltninger på efterspørgselssiden, f.eks. afbrydelige kontrakter og brændselsomlægning, som har direkte indvirkning på balancen mellem udbud og efterspørgsel. Gasforsyningssikkerheden til visse kunder, som bruger gas til elproduktion, kan desuden i visse tilfælde også anses for essentiel. I en nødsituation bør det på visse betingelser være muligt for en medlemsstat at prioritere gasforsyningen til sådanne kunder, også frem for gasforsyningen til beskyttede kunder. I ekstraordinære tilfælde kan gasforsyning til nogle af de kunder, der i en nødsituation prioriteres frem for beskyttede kunder, også opretholdes i en medlemsstat, der udviser solidaritet, for at undgå alvorlige skader på elektricitets- eller gassystemets funktion i den pågældende medlemsstat. En sådan særlig foranstaltning bør ikke berøre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/89/EU¹.
- (26) De kompetente myndigheder bør arbejde tæt sammen med andre relevante nationale myndigheder, navnlig med nationale regulerende myndigheder, når de udfører de opgaver, der er fastsat i nærværende forordning.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/89/EF af 18. januar 2006 om foranstaltninger til fremme af elforsyningssikkerhed og infrastrukturinvesteringer (EUT L 33 af 4.2.2006, s. 22).

- (27) Infrastrukturstandarden bør pålægge medlemsstaterne at opretholde et minimum af infrastruktur for at sikre en vis grad af overskydende kapacitet i systemet i tilfælde af en afbrydelse af den største enkeltstående gasinfrastruktur. Da en analyse udført på grundlag af N - 1-formlen er en rent kapacitetsbaseret tilgang, bør resultaterne af N - 1-formlen suppleres af en detaljeret analyse, der også medtager gasstrømme.
- (28) I medfør af forordning (EU) nr. 994/2010 sikrer transmissionssystemoperatørerne en fysisk tovejskapacitet, som er permanent på alle grænseoverskridende sammenkoblinger, medmindre der er indrømmet en undtagelse fra denne forpligtelse. Dette har til formål at sikre, at der altid tages højde for de mulige fordele ved permanent tovejskapacitet, når der planlægges en ny sammenkobling. Tovejskapacitet kan imidlertid både anvendes til at levere gas til nabomedlemsstaterne og til andre langs gasforsyningskorridoren. De fordele, som en permanent fysisk tovejskapacitet har for gasforsyningssikkerheden, bør derfor ses ud fra et bredere perspektiv, der har fokus på solidaritet og øget samarbejde. Når det overvejes at etablere tovejskapacitet, bør der udarbejdes en omfattende cost-benefit-analyse, der tager højde for hele transportkorridoren. De berørte kompetente myndigheder bør pålægges at revurdere de undtagelser, der er indrømmet i henhold til forordning (EU) nr. 994/2010, på grundlag af resultaterne af de fælles risikovurderinger. Det overordnede mål bør være at have en voksende tovejskapacitet og begrænse fremtidige grænseoverskridende projekter med envejskapacitet mest muligt.

- (29) Kapacitet ved et sammenkoblingspunkt i en medlemsstat kan konkurrere med kapacitet ved udgangssteder fra gasnettet til en gaslagerfacilitet. Som følge deraf kan der opstå en situation, hvor en fast reservation af udgangskapacitet til oplagring mindsker den teknisk tilgængelige kapacitet, som skal tildeles ved sammenkoblingspunktet. For at sikre en højere grad af energisikkerhed i en nødsituation bør denne forordning indeholde en klar prioritetsregel. Enhver reserveret kapacitet ved sammenkoblingspunktet bør gives prioritet i forhold til konkurrerende kapacitet ved et udgangssted til en lagerfacilitet, hvorved det gøres muligt for transmissionssystemoperatøren at tildele den maksimale tekniske kapacitet ved sammenkoblingspunktet for at give mulighed for højere gasstrømme til den nabomedlemsstat, der har erklæret en nødsituation. Dette kan have den konsekvens, at gasinjektioner til oplagring ikke kan finde sted eller kun kan finde sted med reducerede mængder til trods for en fast forhåndsreservation. For at kompensere for det heraf følgende økonomiske tab bør denne forordning fastsætte en rimelig compensation, der skal anvendes direkte og straks mellem de berørte systembrugere. De berørte transmissionssystemoperatører bør samarbejde i overensstemmelse med de relevante retsakter for at anvende denne prioritetsregel.
- (30) I Rådets direktiv 2008/114/EF¹ fastsættes en proces med henblik på at forbedre sikkerheden for udpegede kritiske europæiske infrastrukturer, herunder visse gasinfrastrukturer i Unionen. Med direktiv 2008/114/EF og denne forordning bidrages der til at skabe en helhedsorienteret tilgang til Unionens energisikkerhed.

¹ Rådets direktiv 2008/114/EF af 8. december 2008 om indkredsning og udpegning af europæisk kritisk infrastruktur og vurdering af behovet for at beskytte den bedre (EUT L 345 af 23.12.2008, s. 75).

- (31) I denne forordning fastsættes der standarder for forsyningssikkerhed, der er tilstrækkeligt harmoniserede, og der som minimum tager højde for den situation, der opstod i januar 2009, da gasforsyningen fra Rusland blev afbrudt. Disse standarder tager højde for forskellene mellem medlemsstaterne, offentlige serviceforpligtelser og foranstaltninger til forbrugerbeskyttelse som omhandlet i artikel 3 i direktiv 2009/73/EF.
- Forsyningssikkerhedsstandarderne bør være stabile for at tilvejebringe den nødvendige retssikkerhed, bør være klart defineret og bør ikke pålægge naturgasvirksomheder urimelige og uforholdsmæssige byrder. De bør også sikre naturgasvirksomheder i Unionen lige adgang til nationale kunder. Medlemsstaterne bør træffe foranstaltninger, der på en effektiv og forholdsmæssigt afpasset måde vil sikre, at naturgasvirksomheder overholder den pågældende standard, herunder muligheden for at pålægge leverandører bøder, hvor medlemsstaterne finder det hensigtsmæssigt.
- (32) Alle naturgasvirksomheders og kompetente myndigheders roller og ansvarsområder bør defineres præcist for at opretholde et velfungerende indre gasmarked, navnlig i forbindelse med forsyningsafbrydelser og i krisesituationer. Sådanne roller og ansvarsområder bør fastlægges på en sådan måde, at de er i overensstemmelse med en tilgang på tre niveauer, som i første omgang vil inddrage de relevante naturgasvirksomheder og industrien, i anden omgang medlemsstaterne på nationalt eller regionalt niveau og i tredje omgang Unionen. Denne forordning bør sætte naturgasvirksomheder og kunder i stand til at forlade sig på markedsbaserede foranstaltninger så længe som muligt, når afbrydelser håndteres. Den bør imidlertid også fastsætte mekanismer, som kan anvendes, når markederne ikke længere selv er i stand til på passende vis at håndtere en gasforsyningsafbrydelse.

- (33) I tilfælde af en gasforsyningsafbrydelse bør alle markedsaktører gives tilstrækkelig mulighed for at reagere på situationen med markedsbaserede foranstaltninger. Hvis de markedsbaserede foranstaltninger er udtømte, og de anvendte foranstaltninger stadig ikke er tilstrækkelige, bør medlemsstaterne og deres kompetente myndigheder træffe foranstaltninger for at eliminere eller afbøde konsekvenserne af en gasforsyningsafbrydelse.
- (34) Hvis medlemsstaterne planlægger at indføre ikkemarkedsbaserede foranstaltninger, bør indførelsen af disse ledsages af en beskrivelse af deres økonomiske konsekvenser. Dette sikrer, at kunderne har de oplysninger om omkostningerne ved sådanne foranstaltninger, som de har brug for, og at foranstaltningerne er gennemsigtige, særlig hvad angår deres konsekvenser for gasprisen.
- (35) Kommissionen bør have beføjelse til at sikre, at nye forebyggende ikkemarkedsbaserede foranstaltninger ikke bringer gasforsynings sikkerheden i andre medlemsstater eller i Unionen i fare. I betragtning af at sådanne foranstaltninger kan være særlig skadelige for gasforsynings sikkerheden, er det hensigtsmæssigt, at de først træder i kraft, når de er godkendt af Kommissionen eller er blevet ændret i overensstemmelse med en afgørelse fra Kommissionen.

- (36) Foranstaltninger på efterspørgselssiden, såsom brændselsomlægning eller reducere af gasforsyningen til store industrikunder i en rækkefølge, der er økonomisk effektiv, kan komme til at spille en værdifuld rolle for gasforsyningssikkerheden, hvis de kan anvendes hurtigt og reducere efterspørgslen betydeligt i tilfælde af en gasforsyningsafbrydelse. Der bør gøres mere for at fremme energieffektivitet, særlig hvor der er behov for foranstaltninger på efterspørgselssiden. Der bør tages højde for de miljømæssige konsekvenser af enhver foreslået foranstaltning, hvad enten det er på efterspørgsels- eller udbudssiden, idet foranstaltninger med mindst mulig konsekvenser for miljøet så vidt muligt bør foretrækkes. Samtidig bør aspekter vedrørende gasforsyningssikkerheden og konkurrencedygtighed tages i betragtning.
- (37) Det er nødvendigt at sikre forudsigeligheden af den foranstaltning, der skal træffes i en nødsituation, så alle markedsdeltagerne har tilstrækkelig mulighed for at reagere og forberede sig på de pågældende omstændigheder. De kompetente myndigheder bør derfor som hovedregel handle i overensstemmelse med deres nødplan. I behørigt begrundede ekstraordinære tilfælde bør de kunne træffe foranstaltninger, der afviger fra disse planer. Det er også vigtigt, at nødsituationer erklæres på en mere gennemsigtig og forudsigelig måde. Oplysninger om systemets balanceringsposition (den samlede status for transmissionsnettet), som der er fastsat regler om i Kommissionens forordning (EU) nr. 312/2014¹, kan spille en vigtig rolle i denne henseende. Disse oplysninger bør være tilgængelige i realtid for de kompetente myndigheder og, for så vidt disse ikke er de kompetente myndigheder, for de nationale regulerende myndigheder.

¹ Kommissionens forordning (EU) nr. 312/2014 af 26. marts 2014 om en netregel for balancering af gastransmissionsnet (EUT L 91 af 27.3.2014, s. 15).

- (38) Som påvist i forbindelse med stresstesten fra oktober 2014 er der brug for solidaritet for at sikre gasforsyningssikkerheden i Unionen. Det spreder virkningerne mere jævnt og mindsker de samlede virkninger af en alvorlig afbrydelse. Solidaritetsmekanismen er udformet med henblik på at håndtere ekstreme situationer, hvor forsyning til solidaritetsbeskyttede kunder som et essentielt behov og en nødvendig prioritet er på spil i en medlemsstat. Solidaritet sikrer samarbejde med mere sårbare medlemsstater. Samtidig er solidaritet en sidste udvej, der kun gælder i en nødsituation og kun under restriktive betingelser. Hvis en medlemsstat erklærer en nødsituation, bør der derfor anvendes en gradvis og forholdsmæssig tilgang for at sikre gasforsyningssikkerheden. Den medlemsstat, der har erklæret nødsituationen, bør navnlig først gennemføre alle de nødforanstaltninger, der er fastsat i dens nødplan, for at sikre gasforsyningen til sine solidaritetsbeskyttede kunder. Samtidig bør alle medlemsstater, der har indført en højere forsyningsstandard, midlertidigt reducere denne til den normale forsyningsstandard for at gøre gasmarkedet mere likvidt, såfremt den medlemsstat, der erklærer nødsituationen, meddeler, at det er nødvendigt med grænseoverskridende tiltag. Hvis disse to sæt foranstaltninger ikke tilvejebringer den nødvendige forsyning, bør direkte forbundne medlemsstater iværksætte solidaritetsforanstaltninger for at sikre gasforsyningen til solidaritetsbeskyttede kunder i den medlemsstat, der står i nødsituationen, på anmodning fra den pågældende medlemsstat. Sådanne solidaritetsforanstaltninger bør bestå i at sikre, at gasforsyningen til andre kunder end solidaritetsbeskyttede kunder på området for den medlemsstat, der yder solidaritet, nedsættes eller ophører med henblik på at frigøre gasmængder i det omfang, det er nødvendigt, og så længe gasforsyningen til solidaritetsbeskyttede kunder i den medlemsstat, der anmoder om solidaritet, ikke er tilfredsstillende. Intet i denne forordning bør forstås som, at en medlemsstat skal eller må udøve offentlig myndighed i en anden medlemsstat.

- (39) Solidaritetsforanstaltninger bør også iværksættes som en sidste udvej, når en medlemsstat er forbundet med en anden medlemsstat gennem et tredjeland, medmindre strømmene begrænses gennem tredjelandet, og når der er aftale mellem de relevante medlemsstater, der, i det omfang det er hensigtsmæssigt, bør inddrage det tredjeland, som de er forbundet gennem.
- (40) Når solidaritetsforanstaltninger iværksættes som en sidste udvej, bør nedsættelsen eller afbrydelsen af gasforsyningen i den medlemsstat, der yder solidaritet, hvor nødvendigt for, at medlemsstaten kan opfylde sine solidaritetsforpligtelser, og for at undgå forskelsbehandling, anvendes over for alle kunder, der ikke er solidaritetsbeskyttede kunder, uanset om de modtager gas direkte eller gennem solidaritetsbeskyttede fjernvarmeinstallationer i form af varme. Det samme bør sikres omvendt for så vidt angår kunder, der ikke er solidaritetsbeskyttede kunder i den medlemsstat, der modtager gas under solidaritetsmekanismen.
- (41) Når der iværksættes solidaritetsforanstaltninger som en sidste udvej, er det at foretrække, at gasforbruget i den medlemsstat, der yder solidaritet, som et første skridt reduceres frivilligt, ved hjælp af markedsbaserede foranstaltninger som f.eks. frivillige foranstaltninger på efterspørgselssiden eller modsatrettede auktioner, hvor visse kunder som f.eks. industrikunder meddeler transmissionssystemoperatøren eller en anden ansvarlig myndighed den pris, der kunne få dem til at reducere eller standse deres gasforbrug. Hvis markedsbaserede foranstaltninger viser sig at være utilstrækkelige til at afhjælpe underskuddet i den nødvendige gasforsyning og i betragtning af vigtigheden af solidaritetsforanstaltninger som en sidste udvej, bør den medlemsstat, der yder solidaritet, som andet skridt kunne gøre brug af ikkemarkedsbaserede foranstaltninger, herunder afskæring af visse kundegrupper, for at opfylde sine solidaritetsforpligtelser.

- (42) Solidaritetsforanstaltninger som en sidste udvej bør iværksættes på grundlag af kompensation. Den medlemsstat, der yder solidaritet, bør straks modtage en rimelig kompensation af den medlemsstat, der modtager solidaritet, herunder for den gas, der leveres til dens område, og for alle andre relevante og rimelige omkostninger i forbindelse med ydelsen af solidaritet. Solidaritetsforanstaltninger som sidste udvej bør være betinget af, at den medlemsstat, der anmoder om solidaritet, forpligter sig til at betale en sådan rimelig og omgående kompensation. Denne forordning harmoniserer ikke alle aspekter af rimelig kompensation. De berørte medlemsstater bør vedtage de nødvendige foranstaltninger, navnlig tekniske, retlige og finansielle ordninger, for at gennemføre bestemmelser om omgående og rimelig kompensation mellem dem.
- (43) Når der iværksættes solidaritetsforanstaltninger i henhold til bestemmelserne i denne forordning, gennemfører medlemsstaterne EU-retten og er derfor forpligtet til at respektere grundlæggende rettigheder som sikret af EU-retten. Sådanne foranstaltninger kan derfor give anledning til en forpligtelse for en medlemsstat til at betale kompensation til dem, der er berørt af dens foranstaltninger. Medlemsstaterne bør derfor sikre, at der er fastsat nationale kompensationsregler, der er i overensstemmelse med EU-retten, navnlig med grundlæggende rettigheder. Det bør desuden sikres, at den medlemsstat, der modtager solidaritet, i sidste ende afholder alle rimelige omkostninger, der er påløbet som følge af den nævnte forpligtelse til at betale kompensation påhvilende den medlemsstat, der yder solidaritet, og yderligere rimelige omkostninger i forbindelse med betalingen af kompensation i henhold til de nævnte nationale kompensationsregler.

- (44) Eftersom det kan være, at mere end én medlemsstat yder solidaritet til den anmodende medlemsstat, bør der være en byrdedelingsmekanisme. I henhold til denne mekanisme bør den medlemsstat, der anmoder om solidaritet, efter høring af alle berørte medlemsstater søge det mest fordelagtige tilbud på grundlag af omkostninger, leveringshastighed, pålidelighed og diversificering af forsyninger af gas fra forskellige medlemsstater. Medlemsstaterne bør give sådanne tilbud på grundlag af frivillige foranstaltninger på efterspørgselssiden i så stort omfang og i så lang tid som muligt, inden der anvendes ikkemarkedsbaserede foranstaltninger.
- (45) Denne forordning indfører for første gang en sådan solidaritetsmekanisme mellem medlemsstaterne som et instrument til at afbøde virkningerne af en alvorlig nødsituation inden for Unionen, herunder en byrdedelingsmekanisme. Kommissionen bør derfor revidere byrdedelingsmekanismen og solidaritetsmekanismen generelt i betragtning af de fremtidige erfaringer med funktionen heraf og, hvor det er hensigtsmæssigt, foreslå ændringer heraf.
- (46) Medlemsstaterne bør vedtage de foranstaltninger, der er nødvendige for gennemførelsen af bestemmelserne vedrørende solidaritetsmekanismen, herunder ved at de berørte medlemsstater aftaler tekniske, retlige og finansielle ordninger. Medlemsstaterne bør beskrive detaljerne i disse ordninger i deres nødplaner. Kommissionen bør udarbejde juridisk ikkebindende vejledning om de nøgleelementer, der bør indgå i sådanne ordninger.

- (47) Så længe en medlemsstat kan dække gasforbruget hos sine solidaritetsbeskyttede kunder med sin egen produktion og derfor ikke behøver at anmode om solidaritet, bør den være undtaget fra forpligtelsen til at indgå tekniske, retlige og finansielle ordninger med andre medlemsstater med det formål at modtage solidaritet. Dette bør ikke berøre den relevante medlemsstats forpligtelse til at yde andre medlemsstater solidaritet.
- (48) Der bør være et værn i tilfælde af, at Unionen måtte pådrage sig omkostninger på grund af et ansvar, bortset fra ansvar for retsstridige handlinger eller retsstridig adfærd i henhold til artikel 340, stk. 2, i TEUF, med hensyn til foranstaltninger, som medlemsstaterne skal træffe i henhold til denne forordnings bestemmelser om solidaritetsmekanismen. I sådanne tilfælde er det passende, at den medlemsstat, der modtager solidaritet, godtgør Unionens omkostninger.
- (49) Solidaritet bør også om nødvendigt tage form af civilbeskyttelsesbistand, som ydes af Unionen og dens medlemsstater. Denne bistand bør lettes og koordineres af Unionens civilbeskyttelsesmekanisme, som er indført ved afgørelse nr. 1313/2013/EU, der sigter mod at styrke samarbejdet mellem Unionen og medlemsstaterne og at fremme koordineringen på civilbeskyttelsesområdet for at gøre systemer vedrørende forebyggelsen, beredskabet og indsatsen i tilfælde af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer mere effektive.

- (50) Med henblik på at vurdere gasforsyningssikkerheden for en medlemsstat eller i en del af eller hele Unionen er det afgørende at have adgang til de relevante oplysninger. Medlemsstaterne og Kommissionen har navnlig brug for regelmæssigt at få oplysninger fra naturgasvirksomhederne om de primære parametre for gasforsyningen, herunder nøjagtige målinger af de tilgængelige lagrede reserver, idet disse er en afgørende faktor ved udformningen af gasforsyningssikkerhedspolitikker. Hvis der er rimelige grunde hertil, og uanset om der er erklæret en nødsituation, bør det også være muligt at få adgang til yderligere oplysninger, der måtte være nødvendige for at kunne vurdere den samlede gasforsyningssituation. Disse yderligere oplysninger vil typisk omfatte andre oplysninger om leveringen af gas end priser som f.eks. minimums- og maksimumsgasmængder, leveringssteder eller betingelser for suspension af gasleverancer.
- (51) En effektiv og målrettet mekanisme for medlemsstaternes og Kommissionens adgang til vigtige gasforsyningskontrakter bør sikre en omfattende vurdering af de relevante risici, der kan føre til en gasforsyningsafbrydelse eller gribe forstyrrende ind i de nødvendige afbødende foranstaltninger, såfremt der alligevel opstår en krise. I henhold til denne mekanisme bør visse vigtige gasforsyningskontrakter, uanset gassens oprindelse i eller uden for Unionen, automatisk meddeles de mest påvirkede medlemsstaters kompetente myndighed. Nye kontrakter eller ændringer bør meddeles umiddelbart efter deres indgåelse. For at sikre gennemsigtighed og pålidelighed bør eksisterende kontrakter også meddeles. Meddelelsespligten bør også omfatte alle kommercielle aftaler, der er relevante for opfyldelsen af gasforsyningskontrakten, herunder relevante aftaler, der kan være forbundet med infrastruktur, oplagring og andre aspekter af betydning for gasforsyningssikkerheden.

- (52) Enhver forpligtelse til automatisk at give meddelelse til den kompetente myndighed om kontrakter bør være forholdsmæssig. Anvendes denne forpligtelse på kontrakter mellem en leverandør og en køber, der dækker, hvad der svarer til 28 % eller mere af det årlige gasforbrug på det nationale marked, rammes den rette balance for så vidt angår administrativ effektivitet og gennemsigtighed, samtidig med at der fastsættes klare forpligtelser for markedsdeltagerne. Den kompetente myndighed bør vurdere kontrakten med henblik på gasforsyningssikkerheden og forelægge resultaterne af vurderingen for Kommissionen. Hvis den kompetente myndighed er i tvivl om, hvorvidt en kontrakt udgør en risiko for gasforsyningssikkerheden i medlemsstaten eller en region, giver den Kommissionen meddelelse om kontrakten med henblik på vurdering. Dette betyder ikke, at andre gasforsyningskontrakter ikke er relevante for gasforsyningssikkerheden. Hvis den kompetente myndighed i den mest påvirkede medlemsstat eller Kommissionen vurderer, at en gasforsyningskontrakt, der ikke er omfattet af automatisk meddelelse i henhold til denne forordning, på grund af sine særlige karakteristika, den kundegruppe der forsynes, eller dens relevans for gasforsyningssikkerheden, kan true gasforsyningssikkerheden for en medlemsstat, en region eller Unionen, bør den kompetente myndighed eller Kommissionen derfor kunne anmode om at få forelagt den pågældende kontrakt for at vurdere dens indvirkning på gasforsyningssikkerheden. Der bør f.eks. kunne anmodes om den pågældende kontrakt, hvis der opstår ændringer i gasforsyningsmønstret til en eller flere givne købere i en medlemsstat, som ikke ville være at forvente, hvis markederne fungerede normalt, og som potentielt kan have indflydelse på gasforsyningen i Unionen eller dele af Unionen. En sådan mekanisme vil sikre, at adgangen til andre vigtige gasforsyningskontrakter med relevans for forsyningssikkerheden er garanteret. En sådan anmodning bør være begrundet, idet der bør tages højde for behovet for at begrænse den pågældende foranstaltnings administrative byrde så meget som muligt.

- (53) Kommissionen kan foreslå medlemsstaterne at ændre risikovurderingerne og de forebyggende handlingsplaner og nødplanerne for at tage højde for oplysningerne i kontrakterne. Bestemmelserne i denne forordning bør ikke berøre Kommissionens ret til at anlægge traktatbrudssøgsmål i overensstemmelse med artikel 258 i TEUF og til at håndhæve konkurrencereglerne, herunder statsstøttere reglerne.
- (54) Alle kontrakter og kontraktmæssige oplysninger modtaget inden for denne ramme, herunder den kompetente myndigheds eller Kommissionens vurderinger, bør forblive fortrolige, navnlig for at beskytte forretningsmæssigt følsomme oplysninger og integriteten og den korrekte funktion af ordningen for udveksling af oplysninger. Sådan fortrolighed kan også være relevant for den offentlige sikkerhed i betragtning af den betydning, som en væsentlig råvare som gas kan have for medlemsstaterne. De kompetente myndigheders eller Kommissionens meningsfulde og omfattende vurderinger vil desuden navnlig omfatte oplysninger vedrørende den offentlige sikkerhed, kommercielle oplysninger eller henvisninger dertil. Det er derfor nødvendigt at sikre fortroligheden af vurderingerne. Det er ligeledes vigtigt, at de, der modtager fortrolige oplysninger i henhold til denne forordning, er underlagt tavshedspligt. Kommissionen, kompetente myndigheder og nationale regulerende myndigheder, organer eller personer, der modtager fortrolige oplysninger i henhold til denne forordning, bør sikre fortroligheden af de oplysninger, de modtager.

- (55) Der bør være et forholdsmæssigt system for krisestyring og udveksling af oplysninger baseret på tre kriseniveauer: Tidlig varsling, alarm og nødsituation. Hvis en medlemsstats kompetente myndighed erklærer et af kriseniveauerne, bør den straks underrette Kommissionen og de kompetente myndigheder i de medlemsstater, som medlemsstaten, den henhører under, er direkte forbundet med. I tilfælde af en erklæring af en nødsituation bør medlemsstaterne i risikogruppen ligeledes underrettes. Kommissionen bør erklære en nødsituation på regionalt niveau eller EU-niveau efter anmodning fra mindst to kompetente myndigheder, der har erklæret en nødsituation. For at sikre et passende niveau for udveksling af oplysninger og samarbejde i tilfælde af en nødsituation på regionalt niveau eller EU-niveau bør Kommissionen koordinere de kompetente myndigheders foranstaltninger under fuld hensyntagen til de relevante oplysninger fra og resultaterne af høringen af Gaskoordinationsgruppen. Kommissionen bør erklære nødsituationen på regionalt niveau eller EU-niveau for ophævet, hvis den efter vurderingen af situationen konkluderer, at erklæringen af en nødsituation ikke længere er berettiget.
- (56) Gaskoordinationsgruppen bør fungere som Kommissionens rådgiver og bistå med koordineringen af gasforsyningssikkerhedsforanstaltninger i tilfælde af en nødsituation på EU-niveau. Den bør også overvåge, om de foranstaltninger, der skal træffes i medfør af denne forordning, er tilstrækkelige og hensigtsmæssige, herunder foreneligheden af de forebyggende handlingsplaner og nødplaner, der udarbejdes af forskellige risikogrupper.

- (57) En gaskrise kan strække sig ud over Unionens grænser og ligeledes omfatte de kontraherende parter i Energifællesskabet. Som en part i energifællesskabstraktaten bør Unionen søge at fremme ændringer af nævnte traktat med det mål at skabe et integreret marked og et fælles reguleringsområde ved at skabe passende og stabile retlige rammer. For at sikre, at der i den mellemliggende periode er en effektiv krisestyring på grænserne mellem medlemsstaterne og de kontraherende parter, opfordres de til at arbejde tæt sammen, når de forebygger, forbereder sig på og håndterer en gaskrise.
- (58) Da gasforsyninger fra tredjelande er centrale for gasforsyningssikkerhed i Unionen, bør Kommissionen koordinere foranstaltninger angående tredjelande, samarbejde med leverandør- og transitlande om ordninger, der kan håndtere krisesituationer, og sikre, at der opretholdes en stabil gasforsyning til Unionen. Kommissionen bør kunne indsætte en taskforce med henblik på at overvåge gasstrømme til Unionen i krisesituationer efter at have hørt medlemsstaterne og de berørte tredjelande og, i tilfælde af en krise som følge af problemer i et tredjeland, fungere som mægler og formidler. Kommissionen bør med regelmæssige mellemrum aflægge rapport til Gaskoordinationsgruppen.
- (59) Hvis der findes pålidelige oplysninger om en situation uden for Unionen, som truer gasforsyningssikkerheden i en eller flere medlemsstater, og som kan udløse en tidlig varslingsmekanisme, der omfatter Unionen og et tredjeland, bør Kommissionen uden forsinkelse underrette Gaskoordinationsgruppen, og Unionen bør træffe passende foranstaltninger for at forsøge at afbøde situationen.

- (60) Målet for denne forordning, nemlig at beskytte gasforsyningssikkerheden i Unionen, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, der handler på egen hånd, men kan på grund af dets omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (61) For at sikre en hurtig reaktion fra Unionen på ændrede omstændigheder med hensyn til gasforsyningssikkerheden bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår sammensætningen af risikogrupperne samt modeller for risikovurderingen og for de forebyggende handlingsplaner og nødplanerne. Det er af navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning¹. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelsen af delegerede retsakter.

¹ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

- (62) Medlemsstaternes ret til at fastsætte betingelserne for udnyttelsen af deres energiresourcer, jf. artikel 194, stk. 2, i TEUF, berøres ikke af denne forordning.
- (63) Forordning (EU) nr. 994/2010 bør ophæves. For at undgå at der opstår juridisk usikkerhed, bør de forebyggende handlingsplaner og nødplanerne, der er udarbejdet i henhold til nævnte forordning, dog fortsat gælde, indtil de nye forebyggende handlingsplaner og nødplaner, der udarbejdes i henhold til nærværende forordning, er vedtaget for første gang —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning fastsættes bestemmelser med henblik på beskyttelse af gasforsyningssikkerheden i Unionen ved at sikre, at det indre marked for naturgas ("gas") fungerer hensigtsmæssigt og uafbrudt, ved at gøre det muligt at træffe ekstraordinære foranstaltninger, der skal gennemføres, når markedet ikke længere kan levere de påkrævede gasforsyninger, herunder solidaritetsforanstaltning som en sidste udvej, og ved klart at definere og fordele ansvarsområderne mellem naturgasvirksomheder, medlemsstaterne og Unionen for såvel forebyggende foranstaltninger som reaktionen på konkrete gasforsyningsafbrydelser. Ved denne forordning fastsættes også gennemsigtige mekanismer vedrørende solidarisk koordinering af planlægningen vedrørende og reaktionen på nødsituationer på nationalt niveau, regionalt niveau og EU-niveau.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) "sikkerhed": sikkerhed som defineret i artikel 2, nr. 32), i direktiv 2009/73/EF
- 2) "kunde": kunde som defineret i artikel 2, nr. 24), i direktiv 2009/73/EF
- 3) "privatkunde": privatkunde som defineret i artikel 2, nr. 25), i direktiv 2009/73/EF
- 4) "væsentlig social tjeneste": en tjeneste, der vedrører sundhedspleje, væsentlig social omsorg, beredskab, sikkerhed, uddannelse eller offentlig administration

- 5) "beskyttet kunde": en privatkunde, som er tilsluttet et gasdistributionsnet, og derudover, hvis den pågældende medlemsstat træffer afgørelse herom, en eller flere af følgende, forudsat at de i litra a) og b) omhandlede virksomheder eller tjenester tilsammen ikke udgør mere end 20 % af det samlede årlige gasforbrug i den pågældende medlemsstat:
- a) små eller mellemstore virksomheder, forudsat de er tilsluttet et gasdistributionsnet
 - b) en væsentlig social tjeneste, forudsat den er tilsluttet et gasdistributions- eller transmissionsnet
 - c) en fjernvarmeinstallation, i det omfang den leverer varme til privatkunder, små eller mellemstore virksomheder eller væsentlige sociale tjenester, forudsat at en sådan installation ikke kan skifte til andre brændsler end gas
- 6) "solidaritetsbeskyttet kunde": en privatkunde, som er tilsluttet et gasdistributionsnet; "solidaritetsbeskyttet kunde" kan derudover omfatte en eller begge af følgende:
- a) en fjernvarmeinstallation, hvis der er tale om en beskyttet kunde i den pågældende medlemsstat, og kun for så vidt som den leverer varme til privatkunder eller væsentlige sociale tjenester, bortset fra tjenester, der vedrører uddannelse og offentlig administration
 - b) en væsentlig social tjeneste, hvis der er tale om en beskyttet kunde i den pågældende medlemsstat, bortset fra tjenester, der vedrører uddannelse og offentlige administration
- 7) "kompetent myndighed": en national offentlig myndighed på regeringsplan eller en national regulerende myndighed, der er udpeget af en medlemsstat til at sikre gennemførelsen af de foranstaltninger, der er fastsat i denne forordning

- 8) "national regulerende myndighed": en national regulerende myndighed, der er udpeget i henhold til artikel 39, stk. 1, i direktiv 2009/73/EF
- 9) "naturgasvirksomhed": naturgasvirksomhed som defineret i artikel 2, nr. 1), i direktiv 2009/73/EF
- 10) "gasforsyningskontrakt": gasforsyningskontrakt som defineret i artikel 2, nr. 34), i direktiv 2009/73/EF
- 11) "transmission": transmission som defineret i artikel 2, nr. 3), i direktiv 2009/73/EF
- 12) "transmissionssystemoperatør": transmissionssystemoperatør som defineret i artikel 2, nr. 4), i direktiv 2009/73/EF
- 13) "distribution": distribution som defineret i artikel 2, nr. 5), i direktiv 2009/73/EF
- 14) "distributionssystemoperatør": distributionssystemoperatør som defineret i artikel 2, nr. 6), i direktiv 2009/73/EF
- 15) "sammenkoblingslinje": sammenkoblingslinje som defineret i artikel 2, nr. 17), i direktiv 2009/73/EF
- 16) "nødforsyningskorridorer": EU-gasforsyningsruter, der hjælper medlemsstaterne med bedre at kunne afhjælpe virkningerne af potentielle afbrydelser af forsyning eller infrastruktur
- 17) "lagerkapacitet": lagerkapacitet som defineret i artikel 2, nr. 28), i forordning (EF) nr. 715/2009

- 18) "teknisk kapacitet": teknisk kapacitet som defineret i artikel 2, nr. 18), i forordning (EF) nr. 715/2009
- 19) "uafbrydelig kapacitet": uafbrydelig kapacitet som defineret i artikel 2, nr. 16), i forordning (EF) nr. 715/2009
- 20) "afbrydelig kapacitet": afbrydelig kapacitet som defineret i artikel 2, nr. 13), i forordning (EF) nr. 715/2009
- 21) "kapacitet ved en LNG-facilitet": kapacitet ved en LNG-facilitet som defineret i artikel 2, nr. 24), i forordning (EF) nr. 715/2009
- 22) "LNG-facilitet": LNG-facilitet som defineret i artikel 2, nr. 11), i direktiv 2009/73/EF
- 23) "lagerfacilitet": lagerfacilitet som defineret i artikel 2, nr. 9), i direktiv 2009/73/EF
- 24) "system": system som defineret i artikel 2, nr. 13), i direktiv 2009/73/EF
- 25) "systembruger": systembruger som defineret i artikel 2, nr. 23), i direktiv 2009/73/EF
- 26) "hjælpefunktioner": hjælpefunktioner som defineret i artikel 2, nr. 14), i direktiv 2009/73/EF.

Artikel 3

Ansvaret for gasforsyningssikkerheden

1. Gasforsyningssikkerheden er et fælles ansvar, som påhviler naturgasvirksomhederne, medlemsstaterne, navnlig gennem deres kompetente myndigheder, og Kommissionen, inden for deres respektive aktivitets- og kompetenceområder.
2. Hver medlemsstat udpeger en kompetent myndighed. De kompetente myndigheder samarbejder om gennemførelsen af denne forordning. Medlemsstaterne kan give den kompetente myndighed mulighed for at uddelegere specifikke opgaver, der er fastsat i denne forordning, til andre organer. Uddelegerer de kompetente myndigheder opgaven bestående i at erklære et af de i artikel 11, stk. 1, omhandlede kriseniveauer, kan de kun gøre dette til en offentlig myndighed, en transmissionssystemoperatør eller en distributionssystemoperatør. Uddelegerede opgaver varetages under den kompetente myndigheds tilsyn og specificeres i den forebyggende handlingsplan og i nødplanen.
3. Hver medlemsstat underretter uden forsinkelse Kommissionen om og offentliggør navnet på sin kompetente myndighed og om enhver ændring i den henseende.
4. Når den kompetente myndighed gennemfører foranstaltningerne i denne forordning, fastlægger den rollerne og ansvarsområderne for de forskellige berørte aktører på en sådan måde, at der sikres en tilgang på tre niveauer, som i første omgang inddrager de relevante naturgasvirksomheder, elektricitetsvirksomheder, hvis det er relevant, og industrien, i anden omgang medlemsstaterne på nationalt eller regionalt niveau og i tredje omgang Unionen.

5. Kommissionen koordinerer de kompetente myndigheders foranstaltninger på regionalt niveau og EU-niveau i medfør af denne forordning, bl.a. gennem Gaskoordinationsgruppen eller, navnlig i tilfælde af en nødsituation på regionalt niveau eller EU-niveau, jf. artikel 12, stk. 1, gennem krisestyringsgruppen, jf. artikel 12, stk. 4.
6. I tilfælde af en nødsituation på regionalt niveau eller EU-niveau samarbejder og udveksler transmissionssystemoperatørerne oplysninger ved hjælp af ReCo System for Gas, der er oprettet af ENTSOG. ENTSOG underretter Kommissionen og de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater herom.
7. I overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, identificeres de vigtigste grænseoverskridende risici for gasforsyningssikkerheden i Unionen, og risikogrupper etableres på dette grundlag. Disse risikogrupper danner grundlag for et forstærket regionalt samarbejde med henblik på at øge gasforsyningssikkerheden og skal gøre det muligt at indgå aftaler om passende og effektive grænseoverskridende foranstaltninger i alle de berørte medlemsstater i eller uden for risikogrupperne langs nødforsyningskorridorerne.

Listen over de pågældende risikogrupper og deres sammensætning er fastsat i bilag I. Sammensætningen af risikogrupperne er ikke til hinder for andre former for regionalt samarbejde, der gavner forsyningssikkerheden.

8. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 19 for at ajourføre risikogruppernes sammensætning, jf. bilag I, ved at ændre nævnte bilag for at afspejle udviklingen i de vigtigste grænseoverskridende risici for gasforsyningssikkerheden i Unionen og dens indvirkning på medlemsstaterne, idet der tages hensyn til resultatet af simuleringen omfattende hele Unionen af scenarier for gasforsynings- og infrastrukturafbrydelser, der gennemføres af ENTSOG, jf. artikel 7, stk. 1. Inden ajourføringen foretages, hører Kommissionen Gaskoordinationsgruppen i den i artikel 4, stk. 4, omhandlede sammensætning om udkastet til ajourføring.

Artikel 4

Gaskoordinationsgruppen

1. Der oprettes en gaskoordinationsgruppe for at lette koordineringen af foranstaltninger vedrørende gasforsyningssikkerheden. Gaskoordinationsgruppen skal bestå af repræsentanter for medlemsstaterne, navnlig repræsentanter for deres kompetente myndigheder, samt for Agenturet for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder ("agenturet"), ENTSOG og de repræsentative organer for den pågældende industri og for de relevante kunder. Kommissionen fastlægger i samråd med medlemsstaterne gruppens sammensætning, idet den sikrer, at den er fuldt repræsentativ. Kommissionen har formandskabet i Gaskoordinationsgruppen. Gaskoordinationsgruppen vedtager selv sin forretningsorden.
2. Gaskoordinationsgruppen hører og bistår Kommissionen, især i spørgsmål vedrørende:
 - a) gasforsyningssikkerheden til enhver tid og mere specifikt i tilfælde af en nødsituation

- b) alle oplysninger af relevans for gasforsyningssikkerheden på nationalt og regionalt niveau samt på EU-niveau
 - c) bedste praksis og mulige retningslinjer for alle berørte parter
 - d) gasforsyningssikkerhedsniveauet, benchmarks og vurderingsmetoder
 - e) nationale og regionale scenarier samt EU-scenarier og afprøvning af beredskabsniveauerne
 - f) vurderingen af de forebyggende handlingsplaner og nødplanerne, sammenhængen mellem de forskellige planer samt gennemførelsen af de foranstaltninger, der indgår heri
 - g) koordineringen med de kontraherende parter i Energifællesskabet og med andre tredjelande af foranstaltninger med henblik på at afhjælpe en EU-nødsituation
 - h) bistand, som de mest påvirkede medlemsstater har behov for.
3. Kommissionen indkalder regelmæssigt Gaskoordinationsgruppen og videregiver de oplysninger, den har modtaget fra de kompetente myndigheder, samtidig med, at forretningsmæssigt følsomme oplysninger behandles fortroligt.
4. Kommissionen kan indkalde Gaskoordinationsgruppen i en sammensætning, der er begrænset til repræsentanterne for medlemsstaterne og navnlig deres kompetente myndigheder. Kommissionen indkalder Gaskoordinationsgruppen i denne begrænsede sammensætning, hvis en eller flere af repræsentanterne for medlemsstaterne og navnlig for deres kompetente myndigheder anmoder herom. I så fald finder artikel 16, stk. 2, ikke anvendelse.

Artikel 5
Infrastrukturstandard

1. Hver enkelt medlemsstat eller, hvis en medlemsstat beslutter det, dennes kompetente myndighed sikrer, at de nødvendige foranstaltninger er truffet, således at hvis der indtræffer en afbrydelse af den største enkeltstående gasinfrastruktur, er den tekniske kapacitet i den resterende infrastruktur, som er fastsat i henhold til $N - 1$ -formlen, jf. punkt 2 i bilag II, i stand til, uden at det berører denne artikels stk. 2, at dække det beregnede områdes samlede gasefterspørgsel i løbet af en dag med usædvanlig stor gasefterspørgsel, hvilket forekommer med en statistisk sandsynlighed én gang hvert 20. år. Der tages i denne forbindelse hensyn til gasforbrugstendenser, de langsigtede virkninger af energieffektivitetsforanstaltninger og udnyttelsesraterne for den eksisterende infrastruktur.

Forpligtelsen i dette stykkes første afsnit berører ikke transmissionssystemoperatørernes ansvar for at foretage de tilsvarende investeringer og transmissionssystemoperatørernes forpligtelser i henhold til forordning (EF) nr. 715/2009 og direktiv 2009/73/EF.

2. Forpligtelsen til at sikre, at den resterende infrastruktur har den tekniske kapacitet til at dække den samlede gasefterspørgsel som omhandlet i denne artikels stk. 1, anses også for opfyldt, hvis den kompetente myndighed i den forebyggende handlingsplan dokumenterer, at der med passende markedsbaserede foranstaltninger på efterspørgselssiden i tilstrækkelig grad og rettidigt kan kompenseres for en gasforsyningsafbrydelse. Med henblik herpå beregnes $N - 1$ -formlen som fastsat i bilag II, punkt 4.

3. Hvis det er relevant i henhold til den i artikel 7 omhandlede risikovurdering, kan de kompetente myndigheder i nabomedlemsstater aftale at opfylde forpligtelsen i nærværende artikels stk. 1 i fællesskab. I så fald fremlægger de kompetente myndigheder beregningen af N - 1-formlen i risikovurderingen sammen med en redegørelse i de regionale kapitler i de forebyggende handlingsplaner for, hvordan de aftalte ordninger opfylder denne forpligtelse. Bilag II, punkt 5, finder anvendelse.
4. Transmissionssystemoperatørerne muliggør permanent fysisk kapacitet til transport af gas i begge retninger ("tovejskapacitet") på alle sammenkoblinger mellem medlemsstaterne, undtagen:
 - a) på forbindelser til produktionsfaciliteter, LNG-faciliteter og distributionsnet eller
 - b) hvis der er indrømmet en undtagelse fra denne forpligtelse efter en detaljeret vurdering og efter høring af andre medlemsstater og Kommissionen i overensstemmelse med bilag III.

Bilag III finder anvendelse på den procedure, der skal muliggøre eller forbedre tovejskapaciteten på en sammenkobling, og på proceduren for opnåelse eller forlængelse af en undtagelse fra denne forpligtelse. Kommissionen offentliggør listen over undtagelser og ajourfører den.

5. Et forslag om at muliggøre eller forbedre tovejskapaciteten eller en anmodning om at opnå eller få forlænget en undtagelse skal omfatte en cost-benefit-analyse udarbejdet på grundlag af metoderne i henhold til artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 347/2013¹ og skal være baseret på følgende elementer:
- a) en vurdering af markedsefterspørgslen
 - b) forventet efterspørgsel og udbud
 - c) de mulige økonomiske konsekvenser for den eksisterende infrastruktur
 - d) en gennemførlighedsundersøgelse
 - e) omkostningerne ved tovejskapaciteten, herunder den nødvendige styrkelse af transmissionssystemet og
 - f) fordelene for gasforsyningssikkerheden under hensyntagen til det mulige bidrag fra tovejskapaciteten til at opfylde infrastrukturstandarden, som er fastsat i denne artikel.
6. De nationale regulerende myndigheder skal tage hensyn til de effektivt afholdte omkostninger, som påløber ved at opfylde forpligtelsen i denne artikels stk. 1, og de omkostninger, der påløber ved at muliggøre tovejskapacitet, for at give passende incitamenter, når der fastsættes eller godkendes tariffer eller metodologier på en gennemsigtig og detaljeret måde i overensstemmelse med artikel 13 i forordning (EF) nr. 715/2009 og artikel 41, stk. 8, i direktiv 2009/73/EF.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 347/2013 af 17. april 2013 om retningslinjer for den transeuropæiske energiinfrastruktur og om ophævelse af beslutning nr. 1364/2006/EF og ændring af forordning (EF) nr. 713/2009, (EF) nr. 714/2009 og (EF) nr. 715/2009 (EUT L 115 af 25.4.2013, s. 39).

7. I det omfang en investering, der muliggør eller forbedrer tovejskapaciteten, ikke kræves af markedet, men anses for nødvendig med henblik på gasforsyningssikkerheden, og hvis denne investering medfører omkostninger i mere end én medlemsstat eller i én medlemsstat til fordel for en anden medlemsstat, træffer de nationale regulerende myndigheder i alle berørte medlemsstater en koordineret afgørelse om fordeling af omkostningerne, inden der træffes afgørelse om investeringer. Fordelingen af omkostningerne tager hensyn til principperne beskrevet og elementerne indeholdt i artikel 12, stk. 4, i forordning (EU) nr. 347/2013, navnlig fordelene ved investeringerne i infrastruktur i forhold til den øgede gasforsyningssikkerhed for de pågældende medlemsstater og investeringer, der allerede er foretaget i den omhandlede infrastruktur. Fordelingen af omkostningerne må ikke uretmæssigt forvride konkurrencen og den effektive funktion af det indre marked og skal søge at undgå enhver uretmæssig fordrejende virkning på markedet.
8. Den kompetente myndighed sikrer, at ny transmissionsinfrastruktur bidrager til gasforsyningssikkerheden ved at udvikle et veltilsluttet net, herunder, hvis det er relevant, ved hjælp af et tilstrækkeligt antal grænseoverskridende indgangs- og udgangspunkter i forhold til markedets efterspørgsel og de konstaterede risici.

Den kompetente myndighed vurderer, idet gas- og elsystemerne betragtes fra et integreret perspektiv, i forbindelse med risikovurderingen, om der findes interne flaskehalse, og hvorvidt den nationale indgangskapacitet og de nationale infrastrukturer, navnlig transmissionsnettene, er i stand til at tilpasse de nationale og grænseoverskridende gasstrømme til scenariet for afbrydelse af den største enkeltstående gasinfrastruktur på nationalt niveau og den største enkeltstående gasinfrastruktur af fælles interesse for den risikogruppe, der er fastsat i risikovurderingen.

9. Uanset denne artikels stk. 1, og på de betingelser, der er fastsat i nærværende stykke, er Luxembourg, Slovenien og Sverige ikke bundet af, men skal tilstræbe at opfylde forpligtelsen i, nævnte stykke, samtidig med at gasforsyningerne til beskyttede kunder sikres i overensstemmelse med artikel 6.

Undtagelsen finder anvendelse på Luxembourg, forudsat at landet:

- a) har mindst to sammenkoblingslinjer med andre medlemsstater
- b) har mindst to forskellige gasforsyningskilder og
- c) ikke har gaslagerfaciliteter på sit område.

Undtagelsen finder anvendelse på Slovenien, forudsat at landet:

- a) har mindst to sammenkoblingslinjer med andre medlemsstater
- b) har mindst to forskellige gasforsyningskilder og
- c) hverken har gaslagerfaciliteter eller en LNG-facilitet på sit område.

Undtagelsen finder anvendelse på Sverige, forudsat at:

- a) landet ikke har gastransit til andre medlemsstater på sit område
- b) landet har et årligt indenlandsk gasforbrug på mindre end 2 Mtoe, og
- c) gas udgør mindre end 5 % af landets samlede primære energiforbrug.

Luxembourg, Slovenien og Sverige underretter Kommissionen om enhver ændring, der berører betingelserne i dette stykke. Den i dette stykke fastsatte undtagelse ophører med at finde anvendelse, hvis mindst en af disse betingelser ikke længere er opfyldt.

Som led i den nationale risikovurdering, der gennemføres i henhold til artikel 7, stk. 3, beskriver Luxembourg, Slovenien og Sverige situationen med hensyn til de i nærværende stykke fastsatte respektive betingelser og udsigten til at opfylde forpligtelsen i nærværende artikels stk. 1 under hensyntagen til de økonomiske konsekvenser af opfyldelsen af infrastrukturstandard, udviklingen på gasmarkedet og gasinfrastrukturprojekterne i risikogruppen. På grundlag af oplysningerne i den nationale risikovurdering, og såfremt de respektive betingelser i nærværende stykke stadig er opfyldt, kan Kommissionen beslutte, at undtagelsen fortsat kan finde anvendelse i yderligere fire år. I tilfælde af en positiv afgørelse gentages proceduren i dette afsnit efter fire år.

Artikel 6

Gasforsyningsstandard

1. Den kompetente myndighed kræver, at de naturgasvirksomheder, som den udpeger, træffer foranstaltninger for at sikre gasforsyningen til medlemsstatens beskyttede kunder i hvert af følgende tilfælde:
 - a) ved ekstreme temperaturer i en spidsbelastningsperiode på syv dage, der forekommer med en statistisk sandsynlighed én gang hvert 20. år
 - b) i en hvilken som helst periode på 30 dage med usædvanlig stor gasefterspørgsel, der forekommer med en statistisk sandsynlighed én gang hvert 20. år

- c) i en periode på 30 dage i tilfælde af afbrydelse af den største enkeltstående gasinfrastruktur under gennemsnitlige vinterforhold.

Senest den ... [tre måneder efter denne forordnings ikrafttræden] meddeler hver medlemsstat Kommissionen sin definition af beskyttede kunder, de beskyttede kunders årlige gasforbrugsmængde og denne forbrugsmængdes procentandel af det samlede årlige gasforbrug i den pågældende medlemsstat. Hvis en medlemsstat i sin definition af beskyttede kunder medtager de i artikel 2, nr. 5), litra a) eller b), omhandlede kategorier, angiver den gasforbrugsmængden for kunder i disse kategorier og hver af disse kundegrupperes procentandel af det samlede årlige gasforbrug.

Den kompetente myndighed udpeger de i nærværende stykkes første afsnit omhandlede naturgasvirksomheder og anfører dem i den forebyggende handlingsplan.

Alle nye planlagte ikkemarkedsbaserede foranstaltninger til sikring af gasforsyningsstandarden skal følge proceduren i artikel 9, stk. 4-9.

Medlemsstaterne kan opfylde forpligtelsen i første afsnit ved at gennemføre energieffektivitetsforanstaltninger eller ved at erstatte gas med en anden energikilde, bl.a. vedvarende energikilder, i det omfang der opnås samme niveau af beskyttelse.

2. En forhøjet gasforsyningsstandard, som går ud over perioden på 30 dage i stk. 1, litra b) og c), eller enhver anden forpligtelse, som er pålagt under henvisning til gasforsynings sikkerheden, skal være baseret på risikovurderingen, skal afspejles i den forebyggende handlingsplan og:
- a) skal overholde artikel 8, stk. 1
 - b) må ikke indvirke negativt på en medlemsstats evne til at forsyne sine beskyttede kunder med gas i overensstemmelse med nærværende artikel i tilfælde af en nødsituation på nationalt niveau, regionalt niveau eller EU-niveau og
 - c) skal overholde artikel 12, stk. 5, i tilfælde af en nødsituation på regionalt niveau eller EU-niveau.

Kommissionen kan kræve en redegørelse, der viser de i første afsnit omhandlede foranstaltningers overholdelse af de deri fastsatte betingelser. Den pågældende redegørelse offentliggøres af den kompetente myndighed i den medlemsstat, der indfører foranstaltningen.

Enhver ny ikkemarkedsbaseret foranstaltning i medfør af nærværende stykkes første afsnit, der vedtages den ... [dato for denne forordnings ikrafttræden] eller derefter, skal efterkomme proceduren i artikel 9, stk. 4-9.

3. Ved udløbet af de perioder, der er fastsat af den kompetente myndighed i overensstemmelse med stk. 1 og 2, eller under forhold, der er værre end de i stk. 1 fastsatte, bestræber den kompetente myndighed og naturgasvirksomhederne sig på så vidt muligt at opretholde gasforsyningen, navnlig til beskyttede kunder.

4. De forpligtelser, der pålægges naturgasvirksomheder for at opfylde de i denne artikel fastsatte gasforsyningsstandards, skal være ikkediskriminerende og må ikke påføre disse virksomheder en urimelig byrde.
5. Naturgasvirksomhederne har lov til, hvor dette er relevant, at opfylde deres forpligtelser i henhold til denne artikel på regionalt niveau eller EU-niveau. De kompetente myndigheder må ikke kræve, at de i denne artikel fastsatte standarder skal opfyldes udelukkende med infrastruktur, som findes inden for deres område.
6. De kompetente myndigheder sikrer, at betingelserne for forsyning til beskyttede kunder fastsættes, uden at disse berører et velfungerende indre energimarked, og til en pris, som er i overensstemmelse med forsyningens markedsværdi.

Artikel 7

Risikovurdering

1. Senest den 1. november 2017 gennemfører ENTSG en simulering omfattende hele Unionen af scenarier for gasforsynings- og infrastrukturafbrydelser. Simuleringen skal omfatte kortlægning og vurdering af nødforsyningskorridorer for gas og afklare, hvilke medlemsstater der kan håndtere de konstaterede risici, herunder med hensyn til LNG. Scenarierne for gasforsynings- og infrastrukturafbrydelser og metoden for simuleringen fastlægges af ENTSG i samarbejde med Gaskoordinationsgruppen. ENTSG sikrer et passende niveau af gennemsigtighed og adgang til modelantagelserne, der anvendes i dets scenarier. Simuleringen omfattende hele Unionen af scenarier for gasforsynings- og infrastrukturafbrydelser gentages hvert fjerde år, medmindre forholdene nødvendiggør hyppigere ajourføringer.

2. De kompetente myndigheder inden for hver risikogruppe, jf. bilag I, udarbejder en fælles vurdering på risikogruppeniveau ("fælles risikovurdering") af alle relevante risikofaktorer såsom naturkatastrofer, teknologiske, kommercielle, sociale, politiske og andre risici, der kunne føre til virkeliggørelse af den vigtigste grænseoverskridende risiko for gasforsyningssikkerheden, som risikogruppen blev oprettet med henblik på at håndtere. De kompetente myndigheder tager højde for resultaterne af simuleringen i denne artikels stk. 1, når de udarbejder risikovurderingerne, de forebyggende handlingsplaner og nødplanerne.

De kompetente myndigheder i hver risikogruppe bliver enige om en samarbejdsmekanisme til udarbejdelse af den fælles risikovurdering og rapporterer om denne til Gaskoordinationsgruppen elleve måneder inden fristen for meddelelsen af den fælles risikovurdering og ajourføringer heraf. Kommissionen kan på anmodning af en kompetent myndighed spille en rolle som formidler i forberedelsen af den fælles risikovurdering, navnlig hvad angår oprettelsen af samarbejdsmekanismen. Hvis de kompetente myndigheder i en risikogruppe ikke er enige om en samarbejdsmekanisme, foreslår Kommissionen en samarbejdsmekanisme for den pågældende risikogruppe efter at have hørt de berørte kompetente myndigheder. De berørte kompetente myndigheder bliver enige om en samarbejdsmekanisme for den pågældende risikogruppe under størst mulig hensyntagen til Kommissionens forslag.

Ti måneder før fristen for meddelelsen af den fælles risikovurdering eller ajourføringerne heraf videregiver og ajourfører hver kompetent myndighed inden for rammerne af den aftalte samarbejdsmekanisme alle de nationale oplysninger, der er nødvendige for udarbejdelsen af den fælles risikovurdering, navnlig dem, der er nødvendige for simuleringen af de forskellige scenarier omhandlet i stk. 4, litra c).

3. Den kompetente myndighed i hver medlemsstat udarbejder en national risikovurdering ("national risikovurdering") af alle relevante risici, der påvirker gasforsyningssikkerheden. Den pågældende vurdering skal være i fuld overensstemmelse med forudsætningerne for og resultaterne af den eller de fælles risikovurderinger.
4. Risikovurderingen omhandlet i denne artikels stk. 2 og 3 gennemføres, alt efter hvad der er relevant:
 - a) under anvendelse af de standarder, der er fastsat i artikel 5 og 6. Risikovurderingen beskriver beregningen af N - 1-formlen på nationalt niveau og omfatter, når det er relevant, beregningen af N - 1-formlen på regionalt niveau. Risikovurderingen skal også omfatte de anvendte forudsætninger, inklusive, i givet fald, forudsætningerne for beregningen af N - 1-formlen på regionalt niveau og de oplysninger, der er nødvendige for denne beregning. Beregningen af N - 1 - formlen på nationalt niveau ledsages af en simulering af afbrydelse af den største enkeltstående gasinfrastruktur, hvortil der anvendes hydraulisk modellering for det nationale område, og af en beregning af N - 1 - formlen under hensyntagen til et gaslagerniveau på henholdsvis 30 % og 100 % af den maksimale arbejdsvolumen
 - b) under hensyntagen til alle relevante nationale og grænseoverskridende omstændigheder, navnlig markedets størrelse, nettets konfiguration, faktiske strømme, herunder udstrømning fra de berørte medlemsstater, muligheden for fysiske gasstrømme i begge retninger, herunder det potentielle behov for deraf følgende styrkelse af transmissionssystemet, tilstedeværelsen af produktions- og lagerkapacitet og gassens rolle i energimikset, navnlig med hensyn til fjernvarme- og elproduktion og til driften af industrivirksomheder, samt sikkerhed og gaskvalitet

- c) med en simulering af forskellige scenarier med usædvanlig stor efterspørgsel på gas og gasforsyningsafbrydelse og under hensyntagen til det historiske forløb, sandsynlighed, sæson, hyppighed og varigheden af deres opståen og en vurdering af deres sandsynlige konsekvenser, herunder:
 - i) afbrydelse af den infrastruktur, der er relevant for gasforsyningssikkerheden, navnlig transmissionsinfrastrukturer, lagre eller LNG-terminaler, herunder den største enkeltstående gasinfrastruktur, der er udvalgt til beregningen af $N - 1$ - formelen, og
 - ii) forsyningsafbrydelse fra tredjelandslieferandører samt, hvor det er relevant, geopolitiske risici
- d) med påvisning af samspillet og vekselvirkningen af risici blandt medlemsstaterne i risikogruppen og, i det omfang det er relevant, med andre medlemsstater eller andre risikogrupper, herunder for så vidt angår sammenkoblinger, grænseoverskridende forsyninger, grænseoverskridende adgang til lagerfaciliteter og tovejskapacitet
- e) under hensyntagen til risici i forbindelse med kontrol af infrastruktur, der er relevant for gasforsyningssikkerheden, i det omfang de bl.a. kan medføre risici for underinvestering, underminering af diversificeringsindsatsen, misbrug af eksisterende infrastruktur eller overtrædelse af EU-retten
- f) under hensyntagen til den maksimale sammenkoblingskapacitet ved hvert indgangs- og udgangspunkt ved grænsen og forskellige lagerpåfyldningsniveauer.

5. De fælles og nationale risikovurderinger udarbejdes i overensstemmelse med den relevante model fastsat i bilag IV eller V. Medlemsstaterne kan om nødvendigt medtage supplerende oplysninger. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 19 for at ændre modellerne fastsat i bilag IV og V, efter høring af Gaskoordinationsgruppen, med henblik på at afspejle erfaringerne med anvendelsen af denne forordning og mindske den administrative byrde for medlemsstaterne.
6. Naturgasvirksomheder, industrielle gaskunder, de relevante organisationer, som repræsenterer private og industrielle gaskunders interesser, såvel som medlemsstaterne og, for så vidt disse ikke er de kompetente myndigheder, de nationale regulerende myndigheder, samarbejder med de kompetente myndigheder og giver dem på anmodning alle nødvendige oplysninger til brug for de fælles og nationale risikovurderinger.
7. Senest den 1. oktober 2018 meddeler medlemsstaterne Kommissionen den første fælles risikovurdering, når alle medlemsstaterne i risikogruppen er nået til enighed herom, og de nationale risikovurderinger. Risikovurderingerne ajourføres herefter hvert fjerde år, medmindre forholdene nødvendiggør hyppigere ajourføringer. Risikovurderingerne skal tage hensyn til de fremskridt, der gøres med de investeringer, der er nødvendige for at opfylde den i artikel 5 fastsatte infrastrukturstandard, og de landespecifikke vanskeligheder, der er opstået i forbindelse med gennemførelsen af nye alternative løsninger. De skal også bygge på erfaringerne fra simuleringen af de i artikel 10, stk. 3, omhandlede nødplaner.

Artikel 8

Fastsættelse af forebyggende handlingsplaner og nødplaner

1. De foranstaltninger til opretholdelse af gasforsyningssikkerheden, der er beskrevet i en forebyggende handlingsplan og en nødplan, skal være klart definerede, gennemsigtige, forholdsmæssige, ikkediskriminerende og kontrollerbare, må ikke uretmæssigt forvride konkurrencen eller den effektive funktion af det indre gasmarked og må ikke bringe gasforsyningssikkerheden i andre medlemsstater eller i Unionen i fare.
2. Efter høring af naturgasvirksomhederne, de relevante organisationer, som repræsenterer private og industrielle gaskunders interesser, herunder elproducenterne, elektricitetstransmissionssystemoperatørerne og, for så vidt den ikke er den kompetente myndighed, den nationale regulerende myndighed fastsætter den kompetente myndighed i hver medlemsstat:
 - a) en forebyggende handlingsplan med de foranstaltninger, der er nødvendige for at eliminere eller afbøde de konstaterede risici, herunder virkningerne af foranstaltningerne vedrørende energieffektivitet og på efterspørgselssiden i de fælles og nationale risikovurderinger og i overensstemmelse med artikel 9
 - b) en nødplan med foranstaltninger, som skal træffes for at eliminere eller afbøde konsekvenserne af en gasforsyningsafbrydelse i overensstemmelse med artikel 10.
3. Den forebyggende handlingsplan og nødplanen skal indeholde et regionalt kapitel eller flere regionale kapitler, når en medlemsstat er medlem af flere forskellige risikogrupper, jf. bilag I.

Disse regionale kapitler udvikles i fællesskab af alle medlemsstater i risikogruppen inden indarbejdelsen i de respektive nationale planer. Kommissionen fungerer som formidler for at muliggøre, at de regionale kapitler kollektivt øger gasforsyningssikkerheden i Unionen og ikke giver anledning til uoverensstemmelser og for at overvinde alle hindringer for samarbejde.

De regionale kapitler skal indeholde passende og effektive grænseoverskridende foranstaltninger, herunder med hensyn til LNG, forudsat at der er indgået aftale mellem de medlemsstater, der gennemfører foranstaltningerne, fra den samme eller forskellige risikogrupper, som er berørt af foranstaltningen på grundlag af simuleringen omhandlet i artikel 7, stk. 1, og den fælles risikovurdering.

4. De kompetente myndigheder rapporterer regelmæssigt til Gaskoordinationsgruppen om fremskridtene med udarbejdelsen og vedtagelsen af de forebyggende handlingsplaner og nødplanerne, særlig de regionale kapitler. De kompetente myndigheder aftaler navnlig en samarbejds mekanisme med henblik på udarbejdelse af den forebyggende handlingsplan og nødplanen, herunder udveksling af udkast til planer. De aflægger rapport om den pågældende aftalte samarbejds mekanisme til Gaskoordinationsgruppen senest 16 måneder inden fristen for aftalen om disse planer og ajourføringerne af disse planer.

Kommissionen kan spille en rolle som formidler i forberedelsen af den forebyggende handlingsplan og nødplanen, navnlig hvad angår oprettelsen af samarbejds mekanismen. Hvis de kompetente myndigheder i en risikogruppe ikke er enige om en samarbejds mekanisme, foreslår Kommissionen en samarbejds mekanisme for den pågældende risikogruppe. De berørte kompetente myndigheder bliver enige om samarbejds mekanismen for denne risikogruppe under hensyntagen til Kommissionens forslag. De kompetente myndigheder sikrer regelmæssig overvågning af gennemførelsen af den forebyggende handlingsplan og nødplanen.

5. Den forebyggende handlingsplan og nødplanen udarbejdes i overensstemmelse med modellerne i bilag VI og VII. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 19 for at ændre modellerne fastsat i bilag VI and VII, efter høring af Gaskoordinationsgruppen, med henblik på at afspejle erfaringerne med anvendelsen af denne forordning og at mindske den administrative byrde for medlemsstaterne.

6. De kompetente myndigheder i nabomedlemsstater hører i rette tid hinanden med henblik på at sikre, at deres forebyggende handlingsplaner og deres nødplaner er forenelige.

De kompetente myndigheder udveksler inden for hver risikogruppe udkast til forebyggende handlingsplaner og nødplaner med forslag til samarbejde senest fem måneder inden fristen for forelæggelse af planerne.

De endelige udgaver af de regionale kapitler, der er omhandlet i stk. 3, godkendes af alle medlemsstaterne i risikogruppen. De forebyggende handlingsplaner og nødplanerne omfatter også de nationale foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre og håndhæve de grænseoverskridende foranstaltninger i de regionale kapitler.

7. De forebyggende handlingsplaner og nødplanerne offentliggøres og meddeles Kommissionen senest den 1. marts 2019. Kommissionen underretter Gaskoordinationsgruppen om, at den har fået meddelelse om planerne, og offentliggør dem på sit websted.

Senest fire måneder efter modtagelsen af de kompetente myndigheders meddelelse vurderer Kommissionen planerne under hensyntagen til de synspunkter, som Gaskoordinationsgruppen har givet udtryk for.

8. Kommissionen afgiver en udtalelse til den kompetente myndighed med en henstilling om at revidere en forebyggende handlingsplan eller en nødplan, hvis en eller flere af følgende forhold foreligger:

- a) planen kan ikke effektivt afbøde de risici, der er konstateret i risikovurderingen
- b) planen stemmer ikke overens med de vurderede risikoscenarier eller med planerne i en anden medlemsstat eller en risikogruppe
- c) planen overholder ikke det krav, der er fastsat i stk. 1, om ikke uretmæssigt at forvride konkurrencen eller den effektive funktion af det indre marked
- d) planen overholder ikke bestemmelserne i denne forordning eller andre EU-retlige bestemmelser.

9. Senest tre måneder efter meddelelsen af Kommissionens udtalelse, jf. stk. 8, meddeler den berørte kompetente myndighed Kommissionen den ændrede forebyggende handlingsplan eller nødplan eller underretter Kommissionen om begrundelsen for, at den er uenig i henstillingerne.

I tilfælde af uenighed om elementer, der er omhandlet i stk. 8, kan Kommissionen senest fire måneder efter den kompetente myndigheds svar trække sin anmodning tilbage eller indkalde den kompetente myndighed og, hvis Kommissionen finder det nødvendigt, Gaskoordinationsgruppen med henblik på at behandle spørgsmålet. Kommissionen giver sin detaljerede begrundelse for anmodningen om eventuelle ændringer af den forebyggende handlingsplan eller nødplanen. Den berørte kompetente myndighed tager fuldt ud hensyn til Kommissionens detaljerede begrundelse.

I givet fald ændrer og offentliggør den berørte kompetente myndighed uden forsinkelse den ændrede forebyggende handlingsplan eller nødplan.

Hvis den berørte kompetente myndigheds endelige holdning afviger fra Kommissionens detaljerede begrundelse, udarbejder den kompetente myndighed og offentliggør, sammen med sin holdning og Kommissionens detaljerede begrundelse, begrundelsen for sin holdning senest to måneder efter modtagelsen af Kommissionens detaljerede begrundelse.

10. Proceduren i artikel 9, stk. 4, 6, 8 og 9, finder anvendelse på ikkemarkedsbaserede foranstaltninger, der er vedtaget den ... [dato for denne forordnings ikrafttræden] eller derefter.
11. Forretningsmæssigt følsomme oplysninger behandles fortroligt.
12. Forebyggende handlingsplaner og nødplaner, der er udarbejdet i henhold til forordning (EU) nr. 994/2010, og som er ajourført i overensstemmelse med nævnte forordning, gælder fortsat, indtil de i stk. 1 i nærværende artikel omhandlede forebyggende handlingsplaner og nødplaner er fastlagt for første gang.

Artikel 9

Forebyggende handlingsplaners indhold

1. Den forebyggende handlingsplan skal indeholde:
 - a) resultaterne af risikovurderingen og et resumé af de vurderede scenarier, jf. artikel 7, stk. 4, litra c)
 - b) definitionen af beskyttede kunder samt de i artikel 6, stk. 1, andet afsnit, omhandlede oplysninger

- c) de foranstaltninger, mængder og kapaciteter, der er nødvendige for at opfylde infrastruktur- og gasforsyningsstandarderne, jf. artikel 5 og 6, herunder, i givet fald, det omfang, hvori foranstaltninger på efterspørgselssiden tilstrækkeligt kan kompensere rettidigt for en gasforsyningsafbrydelse, jf. artikel 5, stk. 2, identifikation af den største enkeltstående gasinfrastruktur af fælles interesse i tilfælde af anvendelsen af artikel 5, stk. 3, de nødvendige gasmængder pr. kategori af beskyttede kunder og pr. scenario, jf. artikel 6, stk. 1, og enhver forhøjet gasforsyningsstandard, herunder enhver redegørelse, der viser overholdelse af betingelserne i artikel 6, stk. 2, og en beskrivelse af en mekanisme til midlertidig reducere af en forhøjet gasforsyningsstandard eller yderligere forpligtelser, jf. artikel 11, stk. 3
- d) forpligtelser pålagt naturgasvirksomhederne, elektricitetsvirksomheder, hvor det er relevant, og andre relevante organer, der sandsynligvis har indflydelse på gasforsynings sikkerheden, herunder for sikker drift af gassystemet
- e) andre forebyggende foranstaltninger, der har til formål at imødegå de risici, der er konstateret i risikovurderingen, som f.eks. foranstaltninger, der vedrører behovet for at forbedre sammenkoblingerne mellem nabomedlemsstater, med henblik på at forbedre energieffektiviteten yderligere, at nedbringe gas efterspørgslen og muligheden for at diversificere gasforsyningsruter og -kilder, og den regionale udnyttelse af eksisterende lager- og LNG-faciliteter, hvor dette er relevant, for så vidt muligt at opretholde gasforsyningen for alle kunder
- f) oplysninger om de økonomiske konsekvenser af de foranstaltninger, som er indeholdt i planen, herunder de i litra k) omhandlede forpligtelser, og om foranstaltningernes effektivitet og lønsomhed

- g) en beskrivelse af virkningerne af de foranstaltninger, som er indeholdt i planen, herunder de i litra k) omhandlede forpligtelser, for funktionen af det indre energimarked og af de nationale markeder
- h) en beskrivelse af foranstaltningernes konsekvenserne for miljøet og for kunder
- i) de mekanismer, der skal anvendes til samarbejde med andre medlemsstater, herunder mekanismerne for udarbejdelse og gennemførelse af forebyggende handlingsplaner og nødplaner
- j) oplysninger om eksisterende og kommende sammenkoblinger og infrastruktur, herunder dem, der giver adgang til det indre marked, grænseoverskridende strømme, grænseoverskridende adgang til lager- og LNG-faciliteter samt tovejskapacitet, navnlig i tilfælde af en nødsituation
- k) oplysninger om alle offentlige serviceforpligtelser, der vedrører gasforsyningssikkerheden.

Essentielle oplysninger vedrørende første afsnits litra a), c) og d), der, hvis de videregives, kan bringe gasforsyningssikkerheden i fare, kan udelades.

2. Den forebyggende handlingsplan, navnlig foranstaltningerne med henblik på opfyldelse af infrastrukturstandard, jf. artikel 5, skal tage hensyn til den tiårige europæiske - netudviklingsplan (TYNDP), der skal udarbejdes af ENTSOG i henhold til artikel 8, stk. 10, i forordning (EF) nr. 715/2009.
3. Den forebyggende handlingsplan skal primært baseres på markedsbaserede foranstaltninger og må ikke påføre naturgasvirksomhederne en urimelig byrde eller indvirke negativt på det indre gasmarkeds funktion.

4. Medlemsstaterne og navnlig deres kompetente myndigheder sikrer, at alle forebyggende ikkemarkedsbaserede foranstaltninger såsom dem, der er omhandlet i bilag VIII, og som vedtages den... [dato for denne forordnings ikrafttræden] eller derefter, uanset om de er en del af den forebyggende handlingsplan eller vedtages efterfølgende, opfylder kriterierne i artikel 6, stk. 2, første afsnit.
5. Den kompetente myndighed offentliggør enhver foranstaltning som omhandlet i stk. 4, der endnu ikke er medtaget i den forebyggende handlingsplan, og meddeler Kommissionen en beskrivelse af enhver sådan foranstaltning og af dens indvirkning på det nationale gasmarked og så vidt muligt på andre medlemsstaters gasmarkeder.
6. Hvis Kommissionen er i tvivl om, hvorvidt en foranstaltning, der er omhandlet i denne artikels stk. 4, opfylder kriterierne i artikel 6, stk. 2, første afsnit, anmoder Kommissionen den berørte medlemsstat om meddelelse af en konsekvensanalyse.
7. En konsekvensanalyse i medfør af stk. 6 omfatter som minimum følgende:
 - a) den potentielle indvirkning på udviklingen af det nationale gasmarked og konkurrencen på nationalt niveau
 - b) den potentielle indvirkning på det indre gasmarked
 - c) den potentielle indvirkning på gasforsyningssikkerheden i nabomedlemsstaterne, navnlig hvad angår foranstaltninger, der potentielt kan reducere likviditeten på de regionale markeder eller begrænse strømmene til nabomedlemsstaterne
 - d) omkostningerne og fordelene sammenlignet med alternative markedsbaserede foranstaltninger

- e) en vurdering af nødvendighed og proportionalitet sammenlignet med mulige markedsbaserede foranstaltninger
- f) en vurdering af om foranstaltningen sikrer lige muligheder for alle markedsdeltagere
- g) en udfasningsstrategi, den planlagte foranstaltnings forventede varighed og en passende tidsplan for revision.

De i litra a) og b) omhandlede analyser udarbejdes af den nationale regulerende myndighed. Konsekvensanalysen gøres offentligt tilgængelig af den kompetente myndighed og meddeles Kommissionen.

8. Hvis Kommissionen på grundlag af konsekvensanalysen vurderer, at det er sandsynligt, at foranstaltningen bringer gasforsyningssikkerheden i andre medlemsstater eller i Unionen i fare, træffer den senest fire måneder efter meddelelse af konsekvensanalysen en afgørelse om, at foranstaltningen skal ændres eller trækkes tilbage, i det omfang det er nødvendigt.

Den vedtagne foranstaltning træder først i kraft, når den er godkendt af Kommissionen eller er blevet ændret i overensstemmelse med Kommissionens afgørelse.

Fristen på fire måneder løber fra dagen efter modtagelse af en fuldstændig meddelelse. Fristen på fire måneder kan forlænges efter samtykke fra både Kommissionen og den kompetente myndighed.

9. Hvis Kommissionen på grundlag af konsekvensanalysen vurderer, at foranstaltningen ikke opfylder kriterierne i artikel 6, stk. 2, første afsnit, kan den senest fire måneder efter meddelelsen af konsekvensanalysen afgive en udtalelse. Proceduren i artikel 8, stk. 8 og 9, finder anvendelse.

Fristen på fire måneder løber fra dagen efter modtagelse af en fuldstændig meddelelse. Fristen på fire måneder kan forlænges efter samtykke fra både Kommissionen og den kompetente myndighed.

10. Artikel 8, stk. 9, finder anvendelse på foranstaltninger, der er omfattet af nærværende artikels stk. 6-9.
11. Fra den 1. marts 2019 ajourføres den forebyggende handlingsplan hvert fjerde år eller hyppigere, hvis forholdene nødvendiggør dette, eller Kommissionen anmoder herom. Den ajourførte plan skal afspejle den ajourførte risikovurdering og resultaterne af de test, der er gennemført i henhold til artikel 10, stk. 3. Artikel 8 finder anvendelse på den ajourførte plan.

Artikel 10

Nødplaners indhold

1. Nødplanen:
 - a) tager udgangspunkt i de kriseniveauer, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1
 - b) definerer roller og ansvarsområder for naturgasvirksomhederne, elektricitetstransmissionssystemoperatører, hvor det er relevant, og de industrielle gaskunder, herunder for de relevante elproducenter, under hensyntagen til det varierende omfang, som de er berørt i tilfælde af en gasforsyningsafbrydelse, og deres samspil med de kompetente myndigheder og, hvor dette er relevant, med de nationale regulerende myndigheder på hvert af de kriseniveauer, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1
 - c) definerer roller og ansvarsområder for de kompetente myndigheder og de øvrige organer, der har fået uddelegeret opgaver jf. artikel 3, stk. 2, på hvert af de kriseniveauer, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1

- d) sikrer, at naturgasvirksomhederne og industrielle gaskunder, inklusive de relevante elproducenter, får tilstrækkelig mulighed for at reagere på de i artikel 11, stk. 1, omhandlede kriseniveauer
- e) fastsætter, hvor dette er relevant, de foranstaltninger, der skal træffes, og de tiltag, der skal iværksættes, for at afbøde den mulige virkning af en gasforsyningsafbrydelse for fjernvarmesektoren og forsyningen af elektricitet produceret ved hjælp af gas, herunder gennem et integreret syn på energisystemtransaktioner med elektricitet og gas, hvor det er relevant
- f) fastlægger detaljerede procedurer og foranstaltninger, som skal følges for de i artikel 11, stk. 1, omhandlede kriseniveauer, herunder tilsvarende ordninger for informationsstrømme
- g) udpeger en kriseleder og definerer dennes rolle
- h) fastsætter bidraget fra de markedsbaserede foranstaltninger til håndtering af situationen på alarmniveau og afhjælpning af situationen på nødsituationsniveau
- i) fastsætter bidraget fra planlagte ikkemarkedsbaserede foranstaltninger eller foranstaltninger, der skal gennemføres på nødsituationsniveau, og vurderer, i hvilket omfang der er behov for sådanne ikkemarkedsbaserede foranstaltninger for at håndtere en krise. Virkningerne af de ikkemarkedsbaserede foranstaltninger vurderes, og der fastlægges procedurer for deres gennemførelse.
Ikkemarkedsbaserede foranstaltninger må kun anvendes, når markedsbaserede mekanismer alene ikke længere kan sikre forsyningen, navnlig til beskyttede kunder, eller med henblik på anvendelse af artikel 13

- j) beskriver de mekanismer, der benyttes til at samarbejde med andre medlemsstater på kriseniveauerne omhandlet i artikel 11, stk. 1, og ordningerne for udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder
- k) specificerer de rapporteringsforpligtelser, der pålægges naturgasvirksomhederne og, når det er relevant, elektricitetsvirksomhederne på alarm- og nødsituationsniveau
- l) beskriver de tekniske eller retlige ordninger, der er etableret med henblik på at forhindre, at kunder, som er tilsluttet et gasdistributions- eller transmissionsnet, men ikke er beskyttede kunder, uberettiget forbruger gas
- m) beskriver de tekniske, retlige og finansielle ordninger, der er etableret med henblik på de solidaritetsforpligtelser, der er fastsat i artikel 13
- n) indeholder en skønsmæssig vurdering af de gasmængder, som kunne forbruges af solidaritetsbeskyttede kunder, og som mindst omfatter tilfældene beskrevet i artikel 6, stk. 1
- o) opstiller en liste over på forhånd fastsatte foranstaltninger, der har til formål at stille gas til rådighed i tilfælde af en nødsituation, herunder kommercielle aftaler mellem de parter, der deltager i sådanne foranstaltninger, og kompensationsmekanismerne for naturgasvirksomheder, hvor dette er relevant, under behørig hensyntagen til fortroligheden af følsomme oplysninger. Sådanne foranstaltninger kan omfatte grænseoverskridende aftaler mellem medlemsstater og/eller naturgasvirksomheder.

For at forhindre uberettiget gasforbrug i nødsituationer, jf. første afsnits litra l), eller i forbindelse med anvendelsen af foranstaltningerne omhandlet i artikel 11, stk. 3, og artikel 13, underretter den berørte medlemsstats kompetente myndighed kunder, der ikke er beskyttede kunder, om, at de skal standse eller reducere deres gasforbrug uden at skabe teknisk usikre situationer.

2. Fra den 1. marts 2019 ajourføres nødplanen hvert fjerde år eller hyppigere, hvis forholdene nødvendiggør dette, eller Kommissionen anmoder herom. Den ajourførte plan skal afspejle den ajourførte risikovurdering og resultaterne af de test, der er gennemført i overensstemmelse med denne artikels stk. 3. Artikel 8, stk. 4-11, finder anvendelse på den ajourførte plan.
3. De foranstaltninger, tiltag og procedurer, der er omfattet af nødplanen, skal som minimum testes én gang i perioden mellem ajourføringerne hvert fjerde år, jf. stk. 2. For at teste nødplanen simulerer den kompetente myndighed scenarier med middel og højt stressniveau og reaktioner i realtid i henhold til nødplanen. Den kompetente myndighed fremlægger testresultaterne for Gaskoordinationsgruppen.
4. Nødplanen skal sikre, at den grænseoverskridende adgang til infrastruktur, jf. forordning (EF) nr. 715/2009, bevares, i det omfang det er teknisk og sikkerhedsmæssigt muligt i tilfælde af nødsituationer, og må ikke indføre foranstaltninger, der uberettiget begrænser gasstrømmen på tværs af landegrænser.

Artikel 11

Erklæring af en krisesituation

1. Der er følgende tre kriseniveauer:

- a) tidligt varslingsniveau (tidlig varslings): Der foreligger konkrete, alvorlige og pålidelige oplysninger om, at der kan indtræffe en hændelse, som sandsynligvis vil resultere i en betydeligt forringet gasforsyningssituation og sandsynligvis vil føre til, at alarm- eller nødsituationsniveauet udløses; det tidlige varslingsniveau kan aktiveres af en tidlig varslingsmekanisme
- b) alarmniveau (alarm): Der opstår en gasforsyningsafbrydelse eller en usædvanlig høj gasefterspørgsel, hvilket resulterer i en betydeligt forringet gasforsyningssituation, men markedet er stadig i stand til at håndtere denne afbrydelse eller efterspørgsel uden at anvende ikkemarkedsbaserede foranstaltninger
- c) nødsituationsniveau (nødsituation): Der forekommer en usædvanlig høj gasefterspørgsel, en betydelig gasforsyningsafbrydelse eller anden betydelig forringelse af gasforsyningssituationen, og alle relevante markedsbaserede foranstaltninger er blevet gennemført, men gasforsyningen er utilstrækkelig til at opfylde den resterende gasefterspørgsel, således at det tillige er nødvendigt at indføre ikkemarkedsbaserede foranstaltninger med henblik på navnlig at sikre gasforsyninger til beskyttede kunder i henhold til artikel 6.

2. Når den kompetente myndighed erklærer et af de i stk. 1 omhandlede kriseniveauer, underretter den øjeblikkeligt Kommissionen samt de kompetente myndigheder i de medlemsstater, som medlemsstaten, den henhører under, er direkte forbundet med, herom og giver dem alle nødvendige oplysninger, især vedrørende de foranstaltninger, den påtænker at træffe. I en nødsituation, som kan munde ud i en anmodning om bistand fra Unionen og dens medlemsstater, underretter den berørte medlemsstats kompetente myndighed uden forsinkelse Kommissionens beredskabskoordineringscenter herom.
3. Hvis en medlemsstat har erklæret en nødsituation og meddelt, at det er nødvendigt med grænseoverskridende tiltag, reduceres enhver forhøjet gasforsyningsstandard eller yderligere forpligtelse i henhold til artikel 6, stk. 2, der er pålagt naturgasvirksomheder i andre medlemsstater i samme risikogruppe, midlertidigt til det i artikel 6, stk. 1, fastsatte niveau.

Forpligtelserne i nærværende stykkes første afsnit ophører med at finde anvendelse, så snart den kompetente myndighed erklærer en nødsituation for ophævet, eller Kommissionen i overensstemmelse med stk. 8, første afsnit, konkluderer, at erklæringen af en nødsituation ikke, eller ikke længere, er berettiget.

4. Når den kompetente myndighed erklærer en nødsituation, følger den de forud fastsatte foranstaltninger som beskrevet i dens nødplan og underretter øjeblikkeligt Kommissionen og de kompetente myndigheder i risikogruppen samt de kompetente myndigheder i de medlemsstater, som medlemsstaten, den henhører under, er direkte forbundet med, om navnlig de foranstaltninger, den påtænker at træffe. I behørigt begrundede ekstraordinære tilfælde kan den kompetente myndighed træffe foranstaltninger, der afviger fra nødplanen. Den kompetente myndighed underretter øjeblikkeligt Kommissionen og de kompetente myndigheder i sin risikogruppe, jf. bilag I, samt de kompetente myndigheder i de medlemsstater, som medlemsstaten, den henhører under, er direkte forbundet med, om sådanne foranstaltninger og giver en begrundelse for afvigelsen.
5. Transmissionssystemoperatøren sikrer, at når en nødsituation erklæres i en nabomedlemsstat, prioriteres kapaciteten på sammenkoblingspunkter til denne medlemsstat, uanset om den er uafbrydelig eller afbrydelig, og om den er blevet reserveret før eller under nødsituationen, i forhold til konkurrerende kapacitet ved udgangssteder til lagerfaciliteter. Systembrugeren af den prioriterede kapacitet betaler straks rimelig kompensation til systembrugeren af den uafbrydelige kapacitet for økonomiske tab som følge af prioritering, herunder en forholdsmæssig godtgørelse for omkostninger ved, at den uafbrydelige kapacitet afbrydes. Processen for fastsættelse og betaling af kompensationen må ikke berøre gennemførelsen af prioritetsreglen.
6. Medlemsstaterne og navnlig de kompetente myndigheder sikrer, at:
 - a) der ikke indføres foranstaltninger, der uberettiget indskrænker gasstrømmen på det indre marked på noget tidspunkt

- b) der ikke indføres foranstaltninger, der sandsynligvis vil bringe gasforsyningssituationen i en anden medlemsstat i alvorlig fare, og
- c) den grænseoverskridende adgang til infrastruktur, jf. forordning (EF) nr. 715/2009, bevares, i det omfang det er teknisk og sikkerhedsmæssigt muligt i overensstemmelse med nødplanen.

7. I en nødsituation og med rimelig grund kan en medlemsstat efter anmodning fra den relevante el- eller gastransmissionssystemoperatør beslutte at prioritere gasforsyningen til visse kritiske gasfyrede kraftværker frem for gasforsyningen til visse kategorier af beskyttede kunder, hvis den manglende gasforsyning til sådanne kritiske gasfyrede kraftværker enten:

- a) ville kunne føre til alvorlig skade i elsystemets funktion eller
- b) ville hindre produktionen og/eller transporten af gas.

Medlemsstaterne skal basere enhver sådan foranstaltning på risikovurderingen.

Kritiske gasfyrede kraftværker, jf. første afsnit, skal sammen med de mulige gasmængder, der ville være omfattet af en sådan foranstaltning, klart identificeres og medtages i de regionale kapitler i de forebyggende handlingsplaner og nødplanerne. De identificeres i tæt samarbejde med transmissionssystemoperatørerne af elsystemet og gassystemet i den berørte medlemsstat.

8. Kommissionen verificerer så hurtigt som muligt, men senest fem dage efter at have modtaget de i stk. 2 omhandlede oplysninger fra den kompetente myndighed, om erklæringen af en nødsituation er berettiget i henhold til stk. 1, litra c), og om de foranstaltninger, der er truffet, så nært som muligt følger de foranstaltninger, der er beskrevet i nødplanen, ikke pålægger naturgasvirksomheder en urimelig byrde og er i overensstemmelse med stk. 6. Kommissionen kan efter anmodning fra en anden kompetent myndighed, naturgasvirksomheder eller på eget initiativ anmode den kompetente myndighed om at ændre de foranstaltninger, som er i modstrid med de betingelser, der er omhandlet i dette stykkes første punktum. Kommissionen kan endvidere anmode den kompetente myndighed om at erklære en nødsituation for ophævet, hvis den konkluderer, at erklæringen af en nødsituation ikke, eller ikke længere, er berettiget i henhold til stk. 1, litra c).

Senest tre dage efter underretningen om Kommissionens anmodning ændrer den kompetente myndighed foranstaltningerne og underretter Kommissionen herom eller underretter Kommissionen om begrundelsen for, at den er uenig i anmodningen. I sidstnævnte tilfælde kan Kommissionen inden for tre dage efter at være blevet informeret ændre sin anmodning eller trække den tilbage eller, med henblik på at behandle spørgsmålet, indkalde den kompetente myndighed eller, hvor det er relevant, de berørte kompetente myndigheder, og, hvis Kommissionen finder det nødvendigt, Gaskoordinationsgruppen. Kommissionen giver sin detaljerede begrundelse for anmodningen om ændring af foranstaltningen. Den kompetente myndighed tager fuldt ud hensyn til Kommissionens holdning. Hvis den kompetente myndigheds endelige afgørelse afviger fra Kommissionens holdning, giver den kompetente myndighed en begrundelse for denne afgørelse.

9. Når den kompetente myndighed erklærer et af de i stk. 1 omhandlede kriseniveauer for ophævet, underretter den Kommissionen samt de kompetente myndigheder i de medlemsstater, som medlemsstaten, den henhører under, er direkte forbundet med, herom.

Artikel 12

Reaktioner på nødsituationer på regionalt niveau og EU-niveau

1. Kommissionen kan efter anmodning fra en kompetent myndighed, der har erklæret en nødsituation, og efter at have foretaget en verifikation i henhold til artikel 11, stk. 8, erklære en nødsituation på regionalt niveau eller EU-niveau.

Kommissionen skal, i det omfang det er relevant, erklære en nødsituation på regionalt niveau eller EU-niveau efter anmodning fra mindst to kompetente myndigheder, der har erklæret en nødsituation, og efter at have foretaget en verifikation i henhold til artikel 11, stk. 8, og såfremt der er en sammenhæng mellem årsagerne til sådanne nødsituationer.

I alle tilfælde, hvor Kommissionen erklærer en nødsituation på regionalt niveau eller EU-niveau, indhenter Kommissionen synspunkter fra og tager behørigt hensyn til alle relevante oplysninger fra de øvrige kompetente myndigheder, idet den anvender de kommunikationsmidler, der er bedst egnede i den givne situation. Når Kommissionen efter en vurdering beslutter, at der ikke længere er tilstrækkeligt grundlag for en nødsituation på regionalt niveau eller EU-niveau, erklærer den nødsituationen på regionalt niveau eller EU-niveau for ophævet og begrundet sin afgørelse og underretter Rådet herom.

2. Kommissionen indkalder Gaskoordinationsgruppen, så snart den erklærer en nødsituation på regionalt niveau eller EU-niveau.

3. I tilfælde af en nødsituation på regionalt niveau eller EU-niveau koordinerer Kommissionen de kompetente myndigheders foranstaltninger under fuld hensyntagen til de relevante oplysninger fra og resultaterne af høringen af Gaskoordinationsgruppen. Kommissionen skal især:
- a) sikre, at der udveksles oplysninger
 - b) sikre, at foranstaltninger på medlemsstatsniveau og regionalt niveau er forenelige og effektive i forhold til EU-niveauet
 - c) koordinere foranstaltningerne over for tredjelande.
4. Kommissionen kan indkalde en kriseledelsesgruppe bestående af de kriseledere, der er omhandlet i artikel 10, stk. 1, litra g), fra de medlemsstater, der berøres af nødsituationen. Kommissionen kan med kriseledernes samtykke indbyde andre relevante aktører til at deltage. Kommissionen sikrer, at Gaskoordinationsgruppen regelmæssigt modtager oplysninger om arbejdet i kriseledelsesgruppen.
5. Medlemsstaterne og navnlig de kompetente myndigheder sikrer, at:
- a) der ikke indføres foranstaltninger, der uberettiget indskrænker gasstrømmen på det indre marked på noget tidspunkt, navnlig gasstrømmen til de berørte markeder
 - b) der ikke indføres foranstaltninger, der sandsynligvis vil bringe gasforsyningssituationen i en anden medlemsstat i alvorlig fare, og
 - c) den grænseoverskridende adgang til infrastruktur, jf. forordning (EF) nr. 715/2009, bevares, i det omfang det er teknisk og sikkerhedsmæssigt muligt i overensstemmelse med nødplanen.

6. Hvis Kommissionen efter anmodning fra en kompetent myndighed eller en naturgasvirksomhed eller på eget initiativ fastslår, at i en nødsituation på regionalt niveau eller EU-niveau foranstaltninger truffet af en medlemsstat eller en kompetent myndighed eller en naturgasvirksomheds adfærd er i modstrid med stk. 5, anmoder Kommissionen den pågældende medlemsstat eller kompetente myndighed om at ændre foranstaltningen eller gribe ind for at sikre overholdelse af stk. 5, idet den underretter medlemsstaten eller den kompetente myndighed om begrundelsen herfor. Der tages behørigt hensyn til nødvendigheden af, at gassystemet til enhver tid fungerer sikkert.

Senest tre dage efter underretningen om Kommissionens anmodning ændrer medlemsstaten eller den kompetente myndighed sin foranstaltning og underretter Kommissionen herom eller underretter Kommissionen om begrundelsen for, at den er uenig i anmodningen. I sidstnævnte tilfælde kan Kommissionen inden for tre dage efter at være blevet informeret ændre sin anmodning eller trække den tilbage eller indkalde medlemsstaten eller den kompetente myndighed og, hvis Kommissionen finder det nødvendigt, Gaskoordinationsgruppen med henblik på at behandle spørgsmålet. Kommissionen giver en detaljeret begrundelse for sin anmodning om ændring af foranstaltningen. Medlemsstaten eller den kompetente myndighed tager fuldt ud hensyn til Kommissionens holdning. Hvis den kompetente myndigheds eller medlemsstatens endelige afgørelse afviger fra Kommissionens holdning, fremlægger den kompetente myndighed eller medlemsstaten begrundelsen for denne afgørelse.

7. Kommissionen opstiller efter høring af Gaskoordinationsgruppen en permanent reserveliste med henblik på en tilsynstaskforce bestående af eksperter fra industrien og repræsentanter for Kommissionen. Tilsynstaskforcen kan indsættes uden for Unionen efter behov og overvåger og rapporterer om gasstrømme til Unionen i samarbejde med leverandør- og transittredjelande.

8. Den kompetente myndighed forelægger Kommissionens beredskabskoordineringscenter oplysninger om eventuelle behov for bistand. Beredskabskoordineringscenteret vurderer situationen i sin helhed og rådgiver om, hvilken bistand der bør ydes til de mest påvirkede medlemsstater og, hvor det er relevant, til tredjelande.

Artikel 13

Solidaritet

1. Hvis en medlemsstat har anmodet om anvendelse af solidaritetsforanstaltningen i medfør af denne artikel, træffer en medlemsstat, der er direkte forbundet med den anmodende medlemsstat, eller, hvis medlemsstaten beslutter det, dens kompetente myndighed eller dens transmissionssystemoperatør eller distributionssystemoperatør, så vidt muligt uden at skabe usikre situationer, de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at gasforsyningen til andre kunder på dens område end solidaritetsbeskyttede kunder nedsættes eller ophører, i det omfang det er nødvendigt, og så længe gasforsyningen til solidaritetsbeskyttede kunder i den anmodende medlemsstat ikke er tilfredsstillende. Den anmodende medlemsstat sikrer, at den relevante gasmængde rent faktisk leveres til solidaritetsbeskyttede kunder på dens område.

I ekstraordinære tilfælde og efter en behørigt begrundet anmodning fra den relevante el- eller gastransmissionssystemoperatør til dens kompetente myndighed kan gasforsyningen også opretholdes til visse kritiske gasfyrede kraftværker som fastsat i overensstemmelse med artikel 11, stk. 7, i den medlemsstat, der yder solidaritet, hvis manglende gasforsyning til sådanne kraftværker ville føre til alvorlig skade i elsystemets funktion eller ville hindre produktionen og/eller transporten af gas.

2. En medlemsstat anvender også solidaritetsforanstaltningen over for en anden medlemsstat, som den er forbundet med gennem et tredjeland, medmindre strømmene er begrænset gennem tredjelandet. En sådan udvidelse af foranstaltningen sker efter aftale mellem de relevante medlemsstater, der i det omfang, det er hensigtsmæssigt, inddrager det tredjeland, som de er forbundet igennem.
3. En solidaritetsforanstaltning iværksættes som en sidste udvej og finder kun anvendelse, hvis den anmodende medlemsstat:
 - a) ikke har været i stand til at dække underskuddet i gasforsyningen til sine solidaritetsbeskyttede kunder på trods af anvendelsen af foranstaltningen omhandlet i artikel 11, stk. 3
 - b) har opbrugt alle markedsbaserede foranstaltninger og alle de foranstaltninger, der er fastsat i nødplanen
 - c) har fremsat en udtrykkelig anmodning til Kommissionen og de kompetente myndigheder i samtlige de medlemsstater med hvilke, den er forbundet, enten direkte eller, jf. stk. 2, gennem et tredjeland, ledsaget af en beskrivelse af de gennemførte foranstaltninger, jf. nærværende stykkes litra b)
 - d) forpligter sig til at betale rimelig og omgående kompensation til den medlemsstat, der yder solidaritet, jf. stk. 8.

4. Hvis mere end én medlemsstat kan yde solidaritet til en anmodende medlemsstat, søger den anmodende medlemsstat efter høring af alle medlemsstater, der er forpligtede til at yde solidaritet, det mest fordelagtige tilbud på grundlag af omkostninger, leveringshastighed, pålidelighed og diversificering af gasleverancer. De berørte medlemsstater giver sådanne tilbud på grundlag af frivillige foranstaltninger på efterspørgselssiden i så stort omfang og i så lang tid som muligt, inden der anvendes ikkemarkedsbaserede foranstaltninger.
5. Hvis markedsbaserede foranstaltninger viser sig at være utilstrækkelige for den medlemsstat, som yder solidaritet, til at afhjælpe underskuddet i gasforsyningen til solidaritetsbeskyttede kunder i den anmodende medlemsstat, kan den medlemsstat, som yder solidaritet, indføre ikkemarkedsbaserede foranstaltninger for at opfylde de forpligtelser, der er fastsat i stk. 1 og 2.
6. Den kompetente myndighed i den anmodende medlemsstat underretter straks Kommissionen og de kompetente myndigheder i de medlemsstater, der yder solidaritet, når gasforsyningen til solidaritetsbeskyttede kunder på dens område er tilfredsstillende, eller hvis forpligtelserne i henhold til stk. 1 og 2 på grundlag af dens behov reduceres, eller hvis de suspenderes efter anmodning fra den medlemsstat, der modtager solidaritet.
7. Forpligtelserne i stk. 1 og 2 finder anvendelse med forbehold af teknisk sikker og pålidelig drift af gassystemet i en medlemsstat, der yder solidaritet, og grænsen for den maksimale sammenkoblingskapacitet for eksport i den relevante medlemsstats infrastruktur over for den anmodende medlemsstat. De tekniske, retlige og finansielle ordninger kan afspejle sådanne omstændigheder, navnlig dem, hvorunder markedet vil levere op til den maksimale sammenkoblingskapacitet.

8. Solidaritet i medfør af denne forordning ydes på grundlag af kompensation. Den medlemsstat, der anmoder om solidaritet, betaler straks, eller sikrer omgående betaling af, en rimelig kompensation til den medlemsstat, som yder solidaritet. En sådan rimelig kompensation skal mindst omfatte:
- a) den gas, der leveres til den anmodende medlemsstats område
 - b) alle andre relevante og rimelige omkostninger, der er påløbet ved ydelsen af solidaritet, herunder, hvis det er relevant, omkostninger ved sådanne foranstaltninger, der måtte være blevet fastlagt på forhånd
 - c) godtgørelse af enhver kompensation, der følger af retssager, voldgiftssager eller tilsvarende retslige skridt og forlig og de forbundne omkostninger ved sådanne sager og skridt, der involverer den medlemsstat, som yder solidaritet, over for de enheder, der er involveret i ydelsen af en sådan solidaritet.

Rimelig kompensation i henhold til første afsnit omfatter bl.a. alle rimelige omkostninger, som den medlemsstat, der yder solidaritet, afholder som følge af en forpligtelse til at betale kompensation i medfør af de grundlæggende rettigheder, der er sikret ved EU-retten, og i medfør af gældende internationale forpligtelser ved gennemførelsen af denne artikel og yderligere rimelige omkostninger, der er påløbet i forbindelse med betaling af kompensation i henhold til nationale bestemmelser om kompensation.

Senest den 1. december 2018 vedtager medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger, navnlig de tekniske, retlige og finansielle ordninger, jf. stk. 10, med henblik på gennemførelse af nærværende stykkes første og andet afsnit. Disse foranstaltninger kan fastsætte de praktiske retningslinjer for omgående betaling.

9. Medlemsstaterne sikrer, at denne artikels bestemmelser gennemføres i overensstemmelse med traktaterne, Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og de gældende internationale forpligtelser. De træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik herpå.
10. Senest den 1. december 2018 vedtager medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger, herunder dem, der er aftalt i henhold til de tekniske, retlige og finansielle ordninger, for at sikre, at gas leveres til solidaritetsbeskyttede kunder i den anmodende medlemsstat i overensstemmelse med stk. 1 og 2. De tekniske, retlige og finansielle ordninger aftales mellem de medlemsstater, der er forbundet direkte eller, jf. stk. 2, gennem et tredjeland, og beskrives i deres respektive nødplaner. Sådanne ordninger kan bl.a. omfatte følgende elementer:
- a) driftssikkerheden af net
 - b) gaspriser, der skal anvendes, og/eller metoden til fastsættelse heraf, under hensyntagen til indvirkningen på markedets funktion
 - c) anvendelsen af sammenkoblinger, herunder tovejskapacitet og underjordisk oplagring af gas
 - d) gasmængder eller metoden til fastsættelse heraf
 - e) kategorier af omkostninger, som skal dækkes af en rimelig og omgående kompensation, som kan omfatte erstatning for indskrænkninger i industrien
 - f) en angivelse af metoden, der kan anvendes til beregning af rimelig kompensation.

Den finansielle ordning, som medlemsstaterne har aftalt, inden der anmodes om solidaritet, skal indeholde bestemmelser, der giver mulighed for beregning af den rimelige kompensation, der mindst omfatter alle relevante og rimelige omkostninger, der er påløbet ved ydelsen af solidaritet, og en tilsagn om, at en sådan kompensation vil blive betalt.

Enhver kompensationsmekanisme skal give incitamenter til at deltage i markedsbaserede løsninger såsom auktioner og foranstaltninger på efterspørgselssiden. Den må ikke skabe uhensigtsmæssige incitamenter, herunder på det finansielle plan, for markedsaktørerne til at udsætte deres tiltag, indtil der anvendes ikkemarkedsbaserede foranstaltninger. Alle kompensationsmekanismer eller i det mindste et resumé heraf medtages i nødplanerne.

11. Så længe en medlemsstat kan dække gasforbruget hos sine solidaritetsbeskyttede kunder med sin egen produktion, undtages den fra forpligtelsen til at indgå tekniske, retlige og finansielle ordninger med medlemsstater, som den er forbundet med direkte eller, jf. stk. 2, gennem et tredjeland, med det formål at modtage solidaritet. En sådan undtagelse berører ikke den relevante medlemsstats forpligtelse til i henhold til denne artikel at yde andre medlemsstater solidaritet.
12. Senest den 1. december 2017 og efter høring af Gaskoordinationsgruppen fastsætter Kommissionen juridisk ikkebindende retningslinjer for de vigtigste elementer i de tekniske, retlige og finansielle ordninger, navnlig om, hvordan de elementer, der er beskrevet i stk. 8 og 10, anvendes i praksis.

13. Hvis medlemsstaterne ikke senest den 1. oktober 2018 når til enighed om de nødvendige tekniske, retlige og finansielle ordninger, kan Kommissionen efter høring af de berørte kompetente myndigheder foreslå en ramme for sådanne foranstaltninger, som fastsætter de principper, der er nødvendige for at gøre dem operationelle, på grundlag af Kommissionens retningslinjer, jf. stk. 12. Medlemsstaterne færdiggør senest den 1. december 2018 deres ordninger under størst mulig hensyntagen til Kommissionens forslag.
14. Anvendeligheden af denne artikel berøres ikke, hvis medlemsstaterne ikke når til enighed om eller ikke færdiggør deres tekniske, retlige og finansielle ordninger. I en sådan situation skal de berørte medlemsstater blive enige om de nødvendige ad hoc-foranstaltninger, og den medlemsstat, der anmoder om solidaritet, skal påtage sig en forpligtelse i overensstemmelse med stk. 3, litra d).
15. Forpligtelserne i nærværende artikels stk. 1 og 2 ophører med at finde anvendelse umiddelbart efter, at en nødsituation erklæres for ophævet, eller Kommissionen i overensstemmelse med artikel 11, stk. 8, første afsnit, konkluderer, at erklæringen af en nødsituation ikke, eller ikke længere, er berettiget.
16. Hvis Unionen pådrager sig omkostninger på grund af et ansvarsforhold, udover for retsstridige handlinger eller retsstridig adfærd, jf. artikel 340, stk. 2, i TEUF, med hensyn til foranstaltninger, som medlemsstater skal træffe i henhold til nærværende artikel, skal disse omkostninger godtgøres af den medlemsstat, der modtager solidaritet.

Artikel 14
Udveksling af oplysninger

1. Hvis en medlemsstat har erklæret et af de i artikel 11, stk. 1, omhandlede kriseniveauer, stiller de berørte naturgasvirksomheder dagligt navnlig følgende oplysninger til rådighed for den kompetente myndighed i den berørte medlemsstat:
 - a) daglige prognoser over gasefterspørgslen og gasforsyningen for de følgende tre dage i millioner kubikmeter pr. dag (mio. m³/dag)
 - b) de daglige gasstrømme ved alle indgangs- og udgangspunkter på tværs af landegrænser og ved alle sammenkoblingspunkter mellem nettet og produktionsanlæg, lagerfaciliteter eller LNG-terminaler i millioner kubikmeter pr. dag (mio. m³/dag)
 - c) den periode, udtrykt i antal dage, i hvilken det forventes, at gasforsyningen til beskyttede kunder kan sikres.
2. I tilfælde af en nødsituation på regionalt niveau eller EU-niveau kan Kommissionen anmode den kompetente myndighed, jf. stk. 1, om uden forsinkelse som minimum at forelægge Kommissionen følgende oplysninger:
 - a) oplysningerne angivet i stk. 1
 - b) oplysninger om den kompetente myndigheds planlagte og allerede gennemførte foranstaltninger til afbødning af nødsituationen og oplysninger om foranstaltningernes effektivitet
 - c) fremsatte anmodninger om, at andre kompetente myndigheder træffer yderligere foranstaltninger
 - d) de foranstaltninger, der er gennemført på andre kompetente myndigheders anmodning.

3. Efter en nødsituation forelægger den kompetente myndighed, der er omhandlet i stk. 1, hurtigst muligt og senest seks uger efter ophævelsen af nødsituationen Kommissionen en detaljeret vurdering af nødsituationen og effektiviteten af de gennemførte foranstaltninger, herunder en vurdering af nødsituationens økonomiske konsekvenser, konsekvenserne for elsektoren og den bistand, der er ydet til eller modtaget fra Unionen og dens medlemsstater. Denne vurdering stilles til rådighed for Gaskoordinationsgruppen og tages i betragtning ved ajourføringerne af de forebyggende handlingsplaner og nødplanerne.

Kommissionen analyserer de kompetente myndigheders vurderinger og underretter medlemsstaterne, Europa-Parlamentet og Gaskoordinationsgruppen om resultaterne af sin analyse i samlet form.

4. Under behørigt begrundede omstændigheder, og uanset om der er erklæret en nødsituation, kan den mest påvirkede medlemsstats kompetente myndighed kræve, at naturgasvirksomhederne fremlægger de i stk. 1 omhandlede oplysninger eller yderligere oplysninger, der måtte være nødvendige for at kunne vurdere den samlede gasforsyningssituation i medlemsstaten eller andre medlemsstater, herunder andre kontraktmæssige oplysninger end prisoplysninger. Kommissionen kan anmode de kompetente myndigheder om de oplysninger, som naturgasvirksomhederne i henhold til nærværende stykke fremlægger, forudsat at de samme oplysninger ikke allerede er blevet fremsendt til Kommissionen.
5. Hvis Kommissionen finder, at gasforsyningen i Unionen eller i en del af Unionen er udsat for en risiko eller sandsynligvis vil blive udsat for en risiko, som kan føre til erklæring af et af de kriseniveauer, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1, kan den kræve, at de berørte kompetente myndigheder indsamler og fremsender de oplysninger, der er nødvendige for at kunne vurdere gasforsyningssituationen, til Kommissionen. Kommissionen videregiver sin vurdering til Gaskoordinationsgruppen.

6. For at de kompetente myndigheder og Kommissionen kan vurdere gasforsyningssikkerhedssituationen på nationalt, regionalt og EU-niveau, meddeler hver naturgasvirksomhed:
- a) den berørte kompetente myndighed følgende oplysninger om gasforsyningskontrakter med en grænseoverskridende dimension og en varighed på mere end et år, som den har indgået med henblik på indkøb af gas:
 - i) kontraktens varighed
 - ii) årlige kontraherede mængder
 - iii) de kontraherede maksimumsmængder på dagsbasis i tilfælde af en alarmering eller en nødsituation
 - iv) kontraktmæssige leveringssteder
 - v) minimumsgasmængderne på dags- og månedsbasis
 - vi) betingelserne for suspension af gasleverancer
 - vii) om kontrakten alene eller kumulativt sammen med virksomhedens kontrakter med den samme leverandør eller dennes tilknyttede selskaber svarer til eller overskrider den tærskel på 28 %, der er omhandlet i stk. 6, litra b), i den mest påvirkede medlemsstat.

- b) straks efter kontraktens indgåelse eller ændring den kompetente myndighed i den mest påvirkede medlemsstat dens gasforsyningskontrakter med en varighed på mere end et år, der indgås eller ændres den ... [dato for denne forordnings ikrafttræden] eller derefter, og som alene eller kumulativt sammen med dens kontrakter med den samme leverandør eller dennes tilknyttede selskaber svarer til 28 % eller mere af det årlige gasforbrug i denne medlemsstat, som beregnes på grundlag af de seneste foreliggende oplysninger. Desuden giver naturgasvirksomhederne senest den ... [dato 12 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] den kompetente myndighed meddelelse om alle eksisterende kontrakter, der opfylder de samme betingelser. Meddelelsespligten omfatter ikke prisoplysninger og gælder ikke for ændringer, der udelukkende vedrører gasprisen. Meddelelsespligten gælder også for alle kommercielle aftaler, der er relevante for opfyldelsen af gasforsyningskontrakten, bortset fra prisoplysninger.

Den kompetente myndighed meddeler Kommissionen de i første afsnit, litra a), omhandlede oplysninger i anonymiseret form. Hvis der indgås nye kontrakter, eller der foretages ændringer af eksisterende kontrakter, meddeles alle oplysninger senest ved udgangen af september det relevante år. Hvor den kompetente myndighed er i tvivl om, hvorvidt en bestemt kontrakt, der er modtaget i henhold til første afsnit, litra b), udgør en risiko for gasforsynings sikkerheden i en medlemsstat eller en region, giver den Kommissionen meddelelse om kontrakten.

7. I tilfælde, der er behørigt begrundet i behovet for at sikre gennemsigtigheden af vigtige gasforsyningskontrakter, der er relevante for gasforsyningssikkerheden, og hvis den kompetente myndighed i den mest påvirkede medlemsstat eller Kommissionen vurderer, at en gasforsyningskontrakt kan bringe gasforsyningssikkerheden i en medlemsstat, i en region eller i Unionen i fare, kan den kompetente myndighed i medlemsstaten eller Kommissionen anmode naturgasvirksomheden om at fremlægge kontrakten, bortset fra prisoplysninger, med henblik på en vurdering af dens indvirkning på gasforsyningssikkerheden. Anmodningen begrundes og kan også omfatte oplysninger om andre kommercielle aftaler, der er relevante for opfyldelsen af gasforsyningskontrakten, bortset fra prisoplysninger. Begrundelsen skal omfatte proportionaliteten af den med anmodningen forbundne administrative byrde.
8. De kompetente myndigheder, der modtager oplysninger på grundlag af denne artikels stk. 6, litra b), eller stk. 7, vurderer inden for tre måneder de modtagne oplysninger med henblik på gasforsyningssikkerheden og forelægger resultaterne af deres vurdering for Kommissionen.
9. Den kompetente myndighed tager højde for de oplysninger, der er modtaget i henhold til denne artikel, når den udarbejder risikovurderingen, den forebyggende handlingsplan og nødplanen eller ajourføringerne heraf. Kommissionen kan vedtage en udtalelse, hvori den foreslår, at den kompetente myndighed ændrer risikovurderingerne eller planerne på grundlag af de oplysninger, der er modtaget i henhold til denne artikel. Den berørte kompetente myndighed reviderer risikovurderingen og de planer, som er berørt af anmodningen, efter proceduren i artikel 8, stk. 9.

10. Senest den ... [18 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] fastlægger medlemsstaterne reglerne om sanktioner for naturgasvirksomheders overtrædelse af denne artikels stk. 6 eller 7 og træffer alle de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at sanktionerne gennemføres. Sanktionerne skal være effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning.
11. Ved anvendelse af denne artikel er "den mest påvirkede medlemsstat" en medlemsstat, hvor en kontraherende part i en given kontrakt har de fleste af sine gassalg eller kunder.
12. Alle kontrakter og kontraktmæssige oplysninger modtaget på grundlag af stk. 6 og 7 og de kompetente myndigheders eller Kommissionens respektive vurderinger forbliver fortrolige. De kompetente myndigheder og Kommissionen sikrer fuld fortrolighed.

Artikel 15

Tavshedspligt

1. Alle forretningsmæssigt følsomme oplysninger, der modtages, udveksles eller videregives i henhold til artikel 14, stk. 4–8, og artikel 18, undtagen resultaterne af de vurderinger, der er omhandlet i artikel 14, stk. 3 og 5, er fortrolige og underlagt den i nærværende artikel omhandlede tavshedspligt.
2. Tavshedspligten gælder for følgende personer, der modtager fortrolige oplysninger i overensstemmelse med denne forordning:
 - a) personer, der arbejder eller har arbejdet for Kommissionen

- b) revisorer og eksperter, der handler på Kommissionens vegne
 - c) personer, der arbejder eller har arbejdet for de kompetente myndigheder og de nationale regulerende myndigheder eller for andre relevante myndigheder
 - d) revisorer og eksperter, der handler på vegne af kompetente myndigheder og nationale regulerende myndigheder eller andre relevante myndigheder.
3. Med forbehold af tilfælde, som er omfattet af straffelovgivningen, andre bestemmelser i denne forordning eller anden relevant EU-ret, må fortrolige oplysninger, som de i stk. 2 omhandlede personer modtager i forbindelse med deres hverv, ikke videregives til andre personer eller myndigheder, undtagen i summarisk eller sammenfattet form hvor individuelle markedsdeltagere eller markedspladser ikke kan identificeres.
4. Med forbehold af tilfælde, som er omfattet af strafferetten, må Kommissionen, de kompetente myndigheder og de nationale regulerende myndigheder, organer eller personer, der i henhold til denne forordning modtager fortrolige oplysninger, kun anvende fortrolige oplysninger med henblik på udførelsen af deres opgaver og udøvelsen af deres funktioner. Andre myndigheder, organer eller personer kan anvende oplysningerne til det formål, til hvilket de blev givet til dem, eller i forbindelse med administrative procedurer eller retssager, der specielt er knyttet til udøvelsen af deres funktioner.

Artikel 16

Samarbejde med de kontraherende parter i Energifællesskabet

1. Hvis medlemsstaterne og de kontraherende parter i Energifællesskabet arbejder sammen i forbindelse med processen med udarbejdelse af risikovurderinger og forebyggende handlingsplaner og nødplaner, kan et sådant samarbejde navnlig omfatte påvisning af samspil og vekselvirkninger mellem risici og høringer med henblik på at sikre, at forebyggende handlingsplaner og nødplaner er forenelige på tværs af grænserne.
2. I det i stk. 1 nævnte tilfælde kan de kontraherende parter i Energifællesskabet på opfordring fra Kommissionen deltage i møder i Gaskoordinationsgruppen om alle spørgsmål af fælles interesse.

Artikel 17

Kommissionens overvågning

Kommissionen varetager løbende overvågning af gasforsyningssikkerhedsforanstaltninger og rapporterer regelmæssigt til Gaskoordinationsgruppen herom.

På baggrund af de i artikel 8, stk. 7, omhandlede vurderinger drager Kommissionen senest den 1. september 2023 konklusioner vedrørende mulighederne for at forbedre gasforsyningssikkerheden på EU-niveau og indgiver en rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af denne forordning og fremsætter, såfremt det er nødvendigt, lovgivningsforslag til ændring af denne forordning.

Artikel 18
Meddelelser

Risikovurderingen, de forebyggende handlingsplaner, nødplanerne og alle andre dokumenter meddeles Kommissionen elektronisk gennem CIRCABC-systemet.

Al korrespondance i forbindelse med en meddelelse fremsendes elektronisk.

Artikel 19
Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 3, stk. 8, artikel 7, stk. 5, og artikel 8, stk. 5, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den ... [dato for denne forordnings ikrafttræden]. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af fem-årsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 3, stk. 8, artikel 7, stk. 5, og artikel 8, stk. 5, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 3, stk. 8, artikel 7, stk. 5, og artikel 8, stk. 5, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 20

Undtagelse

1. Denne forordning finder ikke anvendelse på Malta og Cypern, så længe der ikke leveres gas på deres respektive områder. Hvad angår Malta og Cypern, skal de forpligtelser, der er fastsat i, og de valg, som disse medlemsstater har ret til at træffe i henhold til, de nedennævnte bestemmelser, opfyldes og træffes inden for den frist, der regnes fra den dato, hvor der første gang leveres gas til deres respektive områder:
 - a) for artikel 2, nr. 5), artikel 3, stk. 2, artikel 7, stk. 5, og artikel 14, stk. 6, litra a): 12 måneder
 - b) for artikel 6, stk. 1: 18 måneder
 - c) for artikel 8, stk. 7: 24 måneder
 - d) for artikel 5, stk. 4: 36 måneder
 - e) for artikel 5, stk. 1: 48 måneder.

For at opfylde forpligtelsen i artikel 5, stk. 1, kan Malta og Cypern anvende bestemmelserne i artikel 5, stk. 2, herunder ved brug af ikkemarkedsbaserede foranstaltninger på efterspørgselssiden.
2. Forpligtelserne i forbindelse med det arbejde, som udføres af de risikogrupper, der er omhandlet i artikel 7 og 8, for så vidt angår den sydlige gaskorridor, og risikogrupperne inden for det østlige Middelhavsområde, finder anvendelse fra den dato, hvor den største infrastruktur/rørledning sættes i prøvedrift.

3. Så længe Sverige udelukkende har adgang til gas gennem sammenkoblinger med Danmark som sin eneste gasforsyningskilde og sit eneste mulige solidaritetsydende land, undtages Danmark og Sverige fra forpligtelsen i artikel 13, stk. 10, til at indgå tekniske, retlige og finansielle ordninger med det formål, at Sverige yder solidaritet til Danmark. Dette berører ikke Danmarks forpligtelse til i henhold til artikel 13 at yde solidaritet og indgå de nødvendige tekniske, retlige og finansielle ordninger med henblik herpå.

Artikel 21

Ophævelse

Forordning (EU) nr. 994/2010 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag IX.

Artikel 22
Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på fjerdedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den ... [dato for denne forordnings ikrafttræden].

Artikel 13, stk. 1-6, artikel 13, stk. 8, første og andet afsnit, og artikel 13, stk. 14 og 15, finder dog anvendelse fra den 1. december 2018.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

BILAG I

Regionalt samarbejde

De risikogrupper af medlemsstater, der danner grundlag for det risikoforbundne samarbejde, der er omhandlet i artikel 3, stk. 7, er:

1. Østlige gasforsyningsrisikogrupper:
 - a) Ukraine: Bulgarien, Tjekkiet, Tyskland, Grækenland, Kroatien, Italien, Luxembourg, Ungarn, Østrig, Polen, Rumænien, Slovenien, Slovakiet
 - b) Hviderusland: Belgien, Tjekkiet, Tyskland, Estland, Letland, Litauen, Luxembourg, Nederlandene, Polen, Slovakiet
 - c) Østersøområdet: Belgien, Tjekkiet, Danmark, Tyskland, Frankrig, Luxembourg, Nederlandene, Østrig, Slovakiet, Sverige
 - d) Nordøst: Estland, Letland, Litauen, Finland
 - e) Transbalkan: Bulgarien, Grækenland, Rumænien.
2. Nordsøens gasforsyningsrisikogrupper:
 - a) Norge: Belgien, Danmark, Tyskland, Irland, Spanien, Frankrig, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Portugal, Sverige, Det Forenede Kongerige
 - b) Lavenergigas: Belgien, Tyskland, Frankrig, Nederlandene
 - c) Danmark: Danmark, Tyskland, Luxembourg, Nederlandene, Sverige

- d) Det Forenede Kongerige: Belgien, Tyskland, Irland, Luxembourg, Nederlandene, Det Forenede Kongerige.

3. Nordafrikanske gasforsyningsrisikogrupper:

- a) Algeriet: Grækenland, Spanien, Frankrig, Kroatien, Italien, Malta, Østrig, Portugal, Slovenien
- b) Libyen: Kroatien, Italien, Malta, Østrig, Slovenien.

4. Sydøstlige gasforsyningsrisikogrupper:

- a) Den sydlige gaskorridor - det kaspiske område: Bulgarien, Grækenland, Kroatien, Italien, Ungarn, Malta, Østrig, Rumænien, Slovenien, Slovakiet
- b) Det østlige Middelhavsområde: Grækenland, Italien, Cypern, Malta.

BILAG II

Beregning af N – 1-formlen

1. Definition af N – 1-formlen

N – 1-formlen beskriver gasinfrastrukturens tekniske kapacitets evne til at dække den samlede gasefterspørgsel i det beregnede område, i tilfælde af at den største enkeltstående gasinfrastruktur afbrydes på en dag med usædvanlig stor gasefterspørgsel, der forekommer med en statistisk sandsynlighed én gang hvert 20. år.

Gasinfrastruktur omfatter gastransmissionsnet, herunder sammenkoblinger, såvel som produktions-, LNG- og oplagringsfaciliteter tilknyttet det beregnede område.

Teknisk kapacitet for alle resterende tilgængelige gasinfrastrukturer i tilfælde af en afbrydelse af den største enkeltstående gasinfrastruktur skal mindst være lig med summen af den samlede daglige gasefterspørgsel i det beregnede område på en dag med usædvanlig stor gasefterspørgsel, der forekommer med en statistisk sandsynlighed én gang hvert 20. år.

Facit af beregningen af N – 1-formlen herunder skal mindst være lig med 100 %.

2. Beregningsmetode for N – 1-formlen

$$N - 1 [\%] = \frac{EP_m + P_m + S_m + LNG_m - I_m}{D_{\max}} \times 100, N - 1 \geq 100 \%$$

Parametrene, som anvendes til beregningen, skal være klart beskrevet og begrundet.

Med henblik på beregningen af EP_m forelægges en detaljeret liste over indgangspunkter og deres individuelle kapacitet.

3. Definitioner af parametrene for $N - 1$ -formlen

"Beregnet område": et geografisk område for hvilket $N - 1$ -formlen er beregnet som fastsat af den kompetente myndighed.

Definition på efterspørgselssiden

" D_{max} ": den samlede daglige gasefterspørgsel (i mio. m^3 /dag) i det beregnede område på en dag med usædvanlig stor gasefterspørgsel, der forekommer med en statistisk sandsynlighed én gang hvert 20. år

Definitioner på forsyningssiden

" EP_m ": teknisk kapacitet for indgangspunkter (i mio. m^3 /dag), bortset fra produktions-, LNG- og lagerfaciliteter dækket af P_m , LNG_m og S_m betyder summen af den tekniske kapacitet ved alle indgangspunkter på tværs af landegrænser, der er i stand til at forsyne det beregnede område med gas.

" P_m ": maksimal teknisk produktionskapacitet (i mio. m^3 /dag) betyder den maksimale samlede daglige tekniske produktionskapacitet fra alle gasproduktionsanlæg, der kan leveres til indgangspunkterne i det beregnede område.

" S_m ": maksimal teknisk leveringskapacitet (i mio. m^3 /dag) betyder den maksimale samlede daglige tekniske udtrækskapacitet fra alle lagerfaciliteter, som kan leveres til indgangspunkterne i det beregnede område, under hensyntagen til deres respektive fysiske karakteristika.

"LNG_m": maksimal teknisk kapacitet ved LNG-faciliteter (i mio. m³/dag) betyder den maksimale samlede daglige tekniske leveringskapacitet ved alle LNG-faciliteter i det beregnede område, idet der tages hensyn til kritiske elementer såsom losning, hjælpefunktioner, midlertidige lagre og forgasning af LNG samt teknisk leveringskapacitet til systemet.

"I_m": den tekniske kapacitet i den største enkeltstående gasinfrastruktur (i mio. m³/dag) med den største individuelle kapacitet til at forsyne det beregnede område med gas. Når flere gasinfrastrukturer er forbundet til en fælles opstrøms- eller nedstrømsinfrastruktur og ikke kan fungere hver for sig, betragtes de som en enkelt gasinfrastruktur.

4. Beregning af N – 1-formlen ved anvendelse af foranstaltninger på efterspørgselssiden

$$N - 1 [\%] = \frac{EP_m + P_m + S_m + LNG_m - I_m}{D_{max} - D_{eff}} \times 100, N - 1 \geq 100 \%$$

Definition på efterspørgselssiden

"D_{eff}": den del af D_{max} (i mio. m³/dag), som i tilfælde af en gasforsyningsafbrydelse rettidigt kan dækkes i tilstrækkeligt omfang med markedsbaserede foranstaltninger på efterspørgselssiden, jf. artikel 9, stk. 1, litra c), og artikel 5, stk. 2.

5. Beregning af N – 1-formlen på regionalt niveau

Det i punkt 3 omhandlede beregnede område udvides, hvor det er hensigtsmæssigt, til det relevante regionale niveau som fastsat af de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder. Beregningen kan også omfatte risikogruppens regionale niveau, hvis det er aftalt med risikogruppens kompetente myndigheder. Ved beregningen af N – 1-formlen på regionalt niveau anvendes den største enkeltstående gasinfrastruktur af fælles interesse. Den største enkeltstående gasinfrastruktur af fælles interesse for en region er den største gasinfrastruktur i regionen, der direkte eller indirekte bidrager til gasforsyningen til regionens medlemsstater; den defineres i risikovurderingen.

Beregningen af N – 1-formlen på regionalt niveau kan kun erstatte beregningen af N – 1-formlen på nationalt niveau, såfremt den største enkeltstående gasinfrastruktur af fælles interesse i henhold til den fælles risikovurdering har væsentlig betydning for gasforsyningen af alle berørte medlemsstater.

Til de beregninger, der er omhandlet i artikel 7, stk. 4, anvendes på risikogruppeniveau den største enkeltstående gasinfrastruktur af fælles interesse for de respektive risikogrupper opført i bilag I.

BILAG III

Permanent tovejskapacitet

1. Med henblik på gennemførelsen af bestemmelserne fastsat i dette bilag kan den nationale regulerende myndighed fungere som kompetent myndighed, hvis medlemsstaten beslutter det.
2. For at muliggøre eller forbedre tovejskapaciteten i en sammenkobling eller for at opnå eller forlænge en undtagelse fra denne forpligtelse forelægger transmissionssystemoperatører på begge sider af sammenkoblingen deres respektive kompetente myndigheder ("de berørte kompetente myndigheder") og deres regulerende myndigheder ("de berørte regulerende myndigheder") efter at have hørt alle potentielt berørte transmissionssystemoperatører:
 - a) et forslag, der skal muliggøre permanent fysisk kapacitet til transport af gas i begge retninger, om permanent tovejskapacitet i modsat retning ("fysisk transmissionskapacitet i modsat retning") eller
 - b) en anmodning om en undtagelse fra forpligtelsen til at muliggøre tovejskapacitet.

Transmissionssystemoperatørerne bestræber sig på at forelægge et fælles forslag eller en fælles anmodning om undtagelse. I tilfælde af et forslag om at muliggøre tovejskapacitet kan transmissionssystemoperatørerne fremsætte et begrundet forslag om omkostningsfordeling på tværs af grænserne. Forelæggelsen skal ske senest den 1. december 2018 for alle sammenkoblinger, som var etableret på ... [dato for denne forordnings ikrafttræden], og efter færdiggørelsen af en gennemførlighedsundersøgelse, men før begyndelsen af den tekniske detailprojekteringsfase for nye sammenkoblinger.

3. Efter modtagelse af forslaget eller anmodningen om undtagelse hører de berørte kompetente myndigheder uden forsinkelse de kompetente myndigheder og, for så vidt disse ikke er de kompetente myndigheder, de nationale regulerende myndigheder i den medlemsstat, der i henhold til risikovurderingen kunne have gavn af transmissionskapaciteten i modsat retning, samt agenturet og Kommissionen om forslaget eller anmodningen om undtagelse. De adspurgte myndigheder kan fremsætte en udtalelse inden for fire måneder efter modtagelse af anmodningen om høring.
4. De berørte regulerende myndigheder træffer senest seks måneder efter modtagelsen af det fælles forslag, jf. artikel 5, stk. 6 og 7, efter at have hørt de berørte projektiværksættere koordinerede afgørelser om fordelingen på tværs af grænserne af de investeringsomkostninger, der påhviler hver af projektets transmissionssystemoperatører. Hvis de berørte regulerende myndigheder ikke er nået til enighed inden for denne frist, underretter de straks de berørte kompetente myndigheder.

5. De berørte kompetente myndigheder træffer en koordineret afgørelse på grundlag af risikovurderingen, oplysningerne opregnet i denne forordnings artikel 5, stk. 5, og de udtalelser, der er modtaget efter høringen i henhold til dette bilags punkt 3, og under hensyntagen til gasforsyningssikkerheden og bidraget til det indre gasmarked. Denne koordinerede afgørelse træffes inden for to måneder. Fristen på to måneder begynder at løbe efter den frist på fire måneder, der gælder for de i dette bilags punkt 3 omhandlede udtalelser, medmindre alle udtalelser er modtaget forinden, eller efter den i dette bilags punkt 4 omhandlede frist på seks måneder, som de berørte regulerende myndigheder har til at vedtage en koordineret afgørelse. Den koordinerede afgørelse skal:
- a) acceptere forslaget om tovejskapacitet. En sådan afgørelse omfatter en cost-benefit-analyse og en tidsplan for gennemførelsen og ordninger om den efterfølgende udnyttelse og ledsages af den koordinerede afgørelse om den i punkt 4 omhandlede omkostningsfordeling på tværs af grænserne, udarbejdet af de berørte regulerende myndigheder
 - b) indrømme eller forlænge en midlertidig undtagelse for en periode på højst fire år, hvis cost-benefit-analysen, som følger med afgørelsen, viser, at transmissionskapacitet i modsat retning ikke vil forbedre gasforsyningssikkerheden i nogen relevant medlemsstat, eller hvis investeringsomkostningerne i betydelig grad overstiger de forventede fordele for gasforsyningssikkerheden, eller
 - c) kræve, at transmissionssystemoperatørerne ændrer og på ny forelægger deres forslag eller anmodning om en undtagelse inden for en periode på højst fire måneder.

6. De berørte kompetente myndigheder forelægger straks den koordinerede afgørelse for de kompetente myndigheder og de nationale regulerende myndigheder, der har forelagt en udtalelse i henhold til punkt 3, de berørte regulerende myndigheder, agenturet og Kommissionen, herunder de udtalelser, der er modtaget efter høringen i henhold til punkt 3.
7. Inden for to måneder efter modtagelsen af den koordinerede afgørelse kan de kompetente myndigheder, der er omhandlet i punkt 6, fremsætte deres indsigelser mod den koordinerede afgørelse og fremsende dem til de berørte kompetente myndigheder, som har truffet afgørelsen, agenturet og Kommissionen. Indsigelserne skal være begrænset til faktiske omstændigheder og vurderinger, navnlig omkostningsfordeling på tværs af grænserne, som ikke indgik i høringen i henhold til punkt 3.
8. Inden for tre måneder fra modtagelsen af den koordinerede afgørelse, jf. punkt 6, afgiver agenturet en udtalelse vedrørende den koordinerede afgørelses elementer, under hensyntagen til eventuelle indsigelser, og forelægger udtalelsen for alle berørte kompetente myndigheder og de i punkt 6 omhandlede kompetente myndigheder og Kommissionen.
9. Inden for fire måneder efter modtagelse af agenturets udtalelse, jf. punkt 8, kan Kommissionen vedtage en afgørelse, som anmoder om ændringer af den koordinerede afgørelse. Enhver sådan afgørelse fra Kommissionen træffes på grundlag af kriterierne i punkt 5, begrundelsen for de berørte myndigheders afgørelse og agenturets udtalelse. De berørte kompetente myndigheder efterkommer Kommissionens anmodning ved at ændre deres afgørelse inden for en frist på fire uger.

Træffer Kommissionen ikke afgørelse inden for den førnævnte frist på fire måneder, anses den for ikke at have rejst indsigelser mod de berørte kompetente myndigheders afgørelse.

10. Hvis de berørte kompetente myndigheder ikke har kunnet vedtage en koordineret afgørelse inden for fristen fastsat i punkt 5, eller hvis de berørte regulerende myndigheder ikke kan nå til enighed om omkostningsfordelingen inden for fristen fastsat i punkt 4, underretter de berørte kompetente myndigheder agenturet og Kommissionen herom senest den dag, hvor fristen udløber. Inden for fire måneder fra modtagelsen af disse oplysninger vedtager Kommissionen efter eventuelt at have hørt agenturet en afgørelse, som omfatter alle de elementer af en koordineret afgørelse, der er anført i punkt 5, med undtagelse af en omkostningsfordeling på tværs af grænserne, og forelægger denne afgørelse for de berørte kompetente myndigheder og agenturet.
11. Hvis Kommissionens afgørelse i henhold til dette bilags punkt 10 kræver tovejskapacitet, vedtager agenturet senest tre måneder fra modtagelse af Kommissionens afgørelse en afgørelse, som omfatter omkostningsfordelingen på tværs af grænserne i overensstemmelse med artikel 5, stk. 7, i denne forordning. Agenturet skal, inden det træffer en sådan afgørelse, høre de berørte regulerende myndigheder og transmissionssystemoperatørerne. Hvis agenturet er nødt til at anmode om yderligere oplysninger, kan fristen på tre måneder forlænges med en yderligere periode på to måneder. Den yderligere periode løber fra dagen efter modtagelsen af de fuldstændige oplysninger.
12. Kommissionen, agenturet, de kompetente myndigheder, de nationale regulerende myndigheder og transmissionssystemoperatørerne sikrer, at forretningsmæssigt følsomme oplysninger behandles fortroligt.
13. Undtagelser fra forpligtelsen til at muliggøre tovejskapacitet, som er indrømmet i medfør af forordning (EU) nr. 994/2010, forbliver gyldige, medmindre Kommissionen eller de øvrige berørte medlemsstater anmoder om revision, eller de udløber.

BILAG IV

Model for den fælles risikovurdering

Modellen udfyldes på et sprog, som aftales inden for risikogruppen.

Generelle oplysninger

- Medlemsstater i risikogruppen.
- Navnet på de kompetente myndigheder, som er ansvarlige for udarbejdelsen af risikovurderingen¹.

1. Beskrivelse af systemet

Giv en kort beskrivelse af risikogruppens gassystem, omfattende:

- a) de vigtigste tal for gasforbrug²: samlet årligt gasforbrug (mio. m³) og opdeling efter kundetype³, efterspørgsel i spidsbelastningsperioder (samlet og opdelt efter forbrugerkategori i mio. m³/dag)

¹ Hvis en kompetent myndighed har uddelegeret denne opgave, anføres navn på det eller de organer, der er ansvarlige for udarbejdelsen af denne risikovurdering på myndighedens vegne.

² Til den første vurdering anvendes data fra de seneste to år. Ved ajourføringer anvendes data fra de seneste fire år.

³ Herunder industrikunder, elproduktion, fjernvarme, husstande, servicesektoren og andre (anfør kundetype omfattet heraf). Angiv også forbrugsmængden for beskyttede kunder.

- b) en beskrivelse af funktionen af risikogruppens gassystem: vigtigste strømme (ind/ud/transit), indgangs/udgangspunkternes infrastrukturkapacitet ind i og ud af regionen og pr. medlemsstat, herunder udnyttelsesgrad, LNG-faciliteter (maksimal kapacitet pr. dag, udnyttelsesgrad og adgangsordning) osv.
- c) fordeling af gasimportkilder pr. oprindelsesland så vidt muligt¹
- d) en beskrivelse af den rolle som lagerfaciliteter med relevans for risikogruppen har, herunder adgang på tværs af grænserne:
 - i) lagerkapaciteten (samlet og forbrugsgas) i forhold til efterspørgslen i opvarmningssæsonen
 - ii) den maksimale daglige udtrækskapacitet ved forskellige beholdningsniveauer (ideelt set med fulde lagre og beholdninger i slutningen af sæsonen)
- e) en beskrivelse af indenlandsk produktions rolle i risikogruppen:
 - i) produktionsmængden for så vidt angår det samlede årlige gasforbrug
 - ii) den maksimale produktionskapacitet pr. dag
- f) en beskrivelse af gas' rolle i elproduktionen (f.eks. betydning, rolle som backup for vedvarende energikilder), herunder kapacitet af gasfyrte produktion (samlet (MWe) og som andel af den samlede produktionskapacitet) og kraftvarme (samlet (MWe) og som andel af den samlede produktionskapacitet).

¹ Beskriv de anvendte metoder.

2. Infrastrukturstandard (artikel 5)

Beskriv beregningerne af $N - 1$ -formlen eller $N - 1$ -formlerne på regionalt niveau for risikogruppen, hvis det er aftalt med risikogruppens kompetente myndigheder, og den eksisterende tovejskapacitet, på følgende måde:

- a) $N - 1$ -formel
 - i) identifikationen af den største enkeltstående gasinfrastruktur af fælles interesse for risikogruppen
 - ii) beregningen af $N - 1$ -formlen på regionalt niveau
 - iii) en beskrivelse af de værdier, der anvendes for alle $N - 1$ -formlens elementer, herunder mellemliggende resultater, som anvendes ved beregningen (f.eks. angives for EP_m kapaciteten for alle indgangspunkter, der tages i betragtning under denne parameter)
 - iv) en angivelse af de anvendte metoder og forudsætninger, hvis sådanne er anvendt, for beregning af parametre i $N - 1$ -formlen (f.eks. D_{max}) (ved detaljerede forklaringer vedlægges disse som bilag)
- b) tovejskapacitet
 - i) angiv de sammenkoblingspunkter, der har tovejskapacitet, og den maksimale tovejskapacitet
 - ii) anfør de ordninger, der gælder for brugen af transmissionskapacitet i modsat retning (f.eks. afbrydelig kapacitet)

- iii) angiv sammenkoblingspunkter, hvor en undtagelse er indrømmet i henhold til artikel 5, stk. 4, varigheden af undtagelsen og årsagerne til, at den er indrømmet.

3. Afdækning af risici

Beskriv den vigtigste grænseoverskridende risiko med henblik på hvilken risikogruppen blev oprettet, og risikofaktorerne i flere tilfælde, der kunne få denne risiko til at indtræde, samt sandsynligheden herfor og konsekvenserne heraf.

Ikkeudtømmende liste over risikofaktorer, der kun skal medtages i vurderingen, hvis det ifølge den relevante kompetente myndighed er relevant:

a) politiske

- gasforsyningsafbrydelse fra tredjelande af forskellige årsager
- politisk uro (i oprindelseslandet eller i et transitland)
- krig/borgerkrig (i oprindelseslandet eller i et transitland)
- terrorisme

b) teknologiske

- eksplosioner/brande
- brande (anlægsinternt)
- lækager

- utilstrækkelig vedligehold
- udstyrssvigt (starter ikke, svigter under driften osv.)
- strømmangel (eller mangel på anden energikilde)
- IKT-svigt (hardware- eller softwarefejl, internet, SCADA-problemer osv.)
- cyberangreb
- virkninger af gravearbejde (udgravning, pilotering), jord- og anlægsarbejder osv.

c) kommercielle/markedsrelaterede/finansielle

- aftaler med leverandører i tredjelande
- kommercielle tvister
- tredjelandsenheders kontrol over infrastruktur af betydning for gasforsyningssikkerheden, hvilket bl.a. kan indebære risiko for underinvestering, underminering af diversificeringsindsatsen eller manglende overholdelse af EU-retten
- prissvingninger
- underinvestering
- pludselig uventet efterspørgsel i spidsbelastningsperioder
- andre risici, som kan føre til strukturel underpræstation

d) samfundsmæssige

- strejker (i forskellige beslægtede sektorer, f.eks. gassektoren, havne, transport osv.)
- sabotage
- vandalisme
- tyveri

e) naturskabte

- jordskælv
- jordskred
- oversvømmelser (kraftig regn, floder)
- storme (havet)
- laviner
- ekstreme vejrforhold
- brande (anlægseksterne, f.eks. nærliggende skove, græsområder osv.).

Analyse

- a) beskriv den vigtigste grænseoverskridende risiko og eventuelle andre relevante risikofaktorer for risikogruppen, herunder deres sandsynlighed og virkning samt samspil og vekselvirkninger mellem medlemsstaterne, i det omfang det er relevant

- b) beskriv de kriterier, der anvendes til at afgøre, om et system er udsat for store/uacceptable risici
- c) anfør et sæt relevante risikoscenarier, som svarer til risikokilderne, og beskriv, hvordan disse er valgt
- d) angiv, i hvilket omfang de scenarier, som er udarbejdet af ENTSOG, er inddraget.

4. Risikoanalyse og -vurdering

Foretag en analyse af det sæt af relevante risikoscenarier, der er anført i punkt 3. Inddrag i simuleringen af risikoscenarier de nuværende gasforsyningssikkerhedsforanstaltninger, såsom infrastrukturstandarden beregnet ved brug af N – 1-formlen, jf. bilag II, punkt 2, hvis det er relevant, og gasforsyningsstandarden. For hvert risikoscenario:

- a) beskriv risikoscenariet i detaljer, herunder alle forudsætninger, og hvis det er relevant, de metoder, der ligger til grund for deres beregning
- b) beskriv i detaljer resultaterne af den gennemførte simulering, herunder dens kvantificerede konsekvenser (f.eks. mængden af ikkeleveret gas, de samfundsøkonomiske konsekvenser, konsekvenserne for fjernvarme, konsekvenserne for elproduktion).

5. Konklusioner

Beskriv den fælles risikovurderings vigtigste resultater, herunder kortlagte risikoscenarier, som kræver yderligere handling.

BILAG V

Model for den nationale risikovurdering

Generelle oplysninger

Navnet på den kompetente myndighed, som er ansvarlig for udarbejdelsen af denne risikovurdering¹.

1. Beskrivelse af systemet
- 1.1. Giv en kort konsolideret beskrivelse af det regionale gassystem for hver risikogruppe², som medlemsstaten deltager i, omfattende:
 - a) de vigtigste tal for gasforbrug³: samlet årligt gasforbrug (mio. m³ og MWh) og opdeling efter kundetype⁴, efterspørgsel i spidsbelastningsperioder (samlet og opdelt efter forbrugerkategori i mio. m³/dag)
 - b) en beskrivelse af funktionen af de relevante risikogrupperes gassystem(er): vigtigste strømme (ind/ud/transit), indgangs/udgangspunkternes infrastrukturkapacitet ind i og ud af risikogruppernes region/regioner og pr. medlemsstat, herunder udnyttelsesgrad, LNG-faciliteter (maksimal kapacitet pr. dag, udnyttelsesgrad og adgangssordning) osv.

¹ Hvis den kompetente myndighed har uddelegeret denne opgave, anføres navn på det eller de organer, der er ansvarlige for udarbejdelsen af denne risikovurdering på myndighedens vegne.

² For nemheds skyld forelægges oplysningerne på risikogruppernes højeste niveau, hvis det er muligt, og oplysningerne slås sammen, hvis det er nødvendigt.

³ Til den første vurdering anvendes data fra de seneste to år. Ved ajourføringer anvendes data fra de seneste fire år.

⁴ Herunder industrikunder, elproduktion, fjernvarme, husstande, servicesektoren og andre (anfør kundetype omfattet heraf). Angiv også forbrugsmængden for beskyttede kunder.

- c) fordeling i procent af gasimportkilder pr. oprindelsesland så vidt muligt¹
- d) en beskrivelse af den rolle, som lagerfaciliteter med relevans for risikogruppen har, herunder adgang på tværs af grænserne:
 - i) lagerkapaciteten (samlet og forbrugsgas) i forhold til efterspørgslen i opvarmningssæsonen
 - ii) den maksimale daglige udtrækskapacitet ved forskellige beholdningsniveauer (ideelt set med fulde lagre og niveauer i slutningen af sæsonen)
- e) en beskrivelse af indenlandsk produktions rolle i risikogruppen eller risikogrupperne:
 - i) produktionsmængden for så vidt angår det samlede årlige gasforbrug
 - ii) den maksimale produktionskapacitet pr. dag og beskrivelse af, hvordan den kan dække det maksimale forbrug pr. dag
- f) en beskrivelse af gas' rolle i elproduktionen (f.eks. betydning, rolle som backup for vedvarende energikilder), herunder kapacitet af gasfyret produktion (samlet (MWe) og som andel af den samlede produktionskapacitet) og kraftvarme (samlet (MWe) og som andel af den samlede produktionskapacitet).

1.2. Giv en kort beskrivelse af medlemsstatens gassystem, som skal omfatte:

- a) de vigtigste tal for gasforbrug: samlet årligt gasforbrug (mia. m³) og opdeling efter kundetype og efterspørgsel i spidsbelastningsperioder (mio. m³/dag)

¹ Beskriv de anvendte metoder.

- b) en beskrivelse af, hvordan gassystemet fungerer på nationalt niveau, herunder infrastrukturer (i det omfang de ikke er omfattet af punkt 1.1, litra b)). Medtag systemet for L-gas, hvis relevant
- c) identifikationen af den nøgleinfrastruktur, der er relevant for gasforsyningssikkerheden
- d) fordeling på nationalt niveau af gasimportkilder pr. oprindelsesland så vidt muligt
- e) en beskrivelse af, hvilken rolle oplagring spiller, med angivelse af:
 - i) lagerkapaciteten (samlet og forbrugsgas) i forhold til efterspørgslen i opvarmningssæsonen
 - ii) den maksimale daglige udtrækskapacitet ved forskellige beholdningsniveauer (ideelt set med fulde lagre og beholdninger i slutningen af sæsonen)
- f) en beskrivelse af rollen af indenlandsk produktion med angivelse af:
 - i) produktionsmængden for så vidt angår det samlede årlige gasforbrug
 - ii) den maksimale produktionskapacitet pr. dag.
- g) en beskrivelse af gas' rolle i elproduktionen (f.eks. betydning, rolle som backup for vedvarende energikilder), herunder kapacitet af gasfyrte produktion (samlet (MWe) og som andel af den samlede produktionskapacitet) og kraftvarme (samlet (MWe) og som andel af den samlede produktionskapacitet).

2. Infrastrukturstandard (artikel 5)

Beskriv, hvordan infrastrukturstandarden overholdes, herunder de vigtigste værdier, der indgår i $N - 1$ -formlen, og alternative muligheder for dens overholdelse (med direkte forbundne medlemsstater, foranstaltninger på efterspørgselssiden) og den eksisterende tovejskapacitet, på følgende måde:

- a) $N - 1$ -formlen:
 - i) identifikationen af den største enkeltstående gasinfrastruktur
 - ii) beregningen af $N - 1$ -formlen på nationalt niveau
 - iii) en beskrivelse af de værdier, der anvendes for alle $N - 1$ -formlens elementer, herunder mellemliggende resultater, som anvendes ved deres beregning (f.eks. angives for EP_m kapaciteten for alle indgangspunkter, der tages i betragtning under denne parameter)
 - iv) en angivelse af de anvendte metoder, hvis sådanne er anvendt, for beregning af parametre i $N - 1$ -formlen (f.eks. D_{max}) (ved detaljerede forklaringer vedlægges disse som bilag)
 - v) en forklaring af resultaterne af beregningen af $N - 1$ -formlen for et lagerniveau på henholdsvis 30 % og 100 % af den maksimale arbejdsvolumen
 - vi) en forklaring af de vigtigste resultater af simuleringen af $N - 1$ -formlen ved hjælp af en hydraulisk model

- vii) hvis det besluttet af medlemsstaten, en beregning af $N - 1$ -formlen ved anvendelse af foranstaltninger på efterspørgselssiden:
- beregning af $N - 1$ -formlen i overensstemmelse med bilag II, punkt 2
 - beskrivelse af de værdier, der anvendes for alle $N - 1$ -formlens elementer, herunder mellemliggende resultater, som anvendes ved beregningen (hvis der er tale om andre tal end dem, der er beskrevet i punkt 2, litra a), nr. iii)
 - angiv de anvendte metoder, hvis nogen anvendes, for beregning af parametre i $N - 1$ -formlen (f.eks. $D_{\max}$) (ved detaljerede forklaringer vedlægges disse som bilag)
 - forklar de markedsbaserede foranstaltninger på efterspørgselssiden, som er vedtaget/vil blive vedtaget for at kompensere for en gasforsyningsafbrydelse og dennes forventede virkning (D_{eff})
- viii) hvis det er aftalt med de kompetente myndigheder i den eller de relevante risikogrupper eller med direkte forbundne medlemsstater, fælles beregning/beregninger af $N - 1$ -formlen:
- beregning af $N - 1$ -formlen i overensstemmelse med bilag II, punkt 5
 - beskrivelse af de værdier, der anvendes for alle $N - 1$ -formlens elementer, herunder mellemliggende resultater, som anvendes ved deres beregning (hvis der er tale om andre tal end dem, der er beskrevet i punkt 2, litra a), nr. iii)
 - angiv de anvendte metoder og forudsætninger, hvis nogen anvendes, for beregning af parametre i $N - 1$ -formlen (f.eks. $D_{\max}$) (ved detaljerede forklaringer vedlægges disse som bilag)
 - forklar de aftalte ordninger, der skal sikre opfyldelse af $N - 1$ -formlen

b) tovejskapacitet:

- i) angiv de sammenkoblingspunkter, der har tovejskapacitet, og den maksimale tovejskapacitet
- ii) angiv de ordninger, der gælder for brugen af transmissionskapacitet i modsat retning (f.eks. afbrydelig kapacitet)
- iii) angiv sammenkoblingspunkter, hvor en undtagelse er indrømmet i henhold til artikel 5, stk. 4, varigheden af undtagelsen og årsagerne til, at den er indrømmet.

3. Afdækning af risici

Beskriv de risikofaktorer, som kunne have en negativ indvirkning på gasforsyningssikkerheden i medlemsstaten, samt sandsynligheden herfor og konsekvenserne heraf.

Ikkeudtømmende liste over typer af risikofaktorer, der kun skal medtages i vurderingen, hvis de ifølge den kompetente myndighed er relevante:

a) politiske:

- gasforsyningsafbrydelse fra tredjelande af forskellige årsager
- politisk uro (i oprindelseslandet eller i et transitland)
- krig/borgerkrig (i oprindelseslandet eller i et transitland)
- terrorisme

b) teknologiske:

- eksplosioner/brande
- brande (anlægsinternt)
- lækager
- utilstrækkeligt vedligehold
- udstyrssvigt (starter ikke, svigter under driften osv.)
- strømmangel (eller mangel på anden energikilde)
- IKT-svigt (hardware- eller softwarefejl, internet, SCADA-problemer osv.)
- cyberangreb
- virkninger af gravearbejde (udgravning, pilotering), jord- og anlægsarbejder osv.

c) kommercielle/markedsrelaterede/finansielle:

- aftaler med leverandører i tredjelande
- kommercielle tvister
- tredjelandsenheders kontrol over infrastruktur af betydning for forsyningssikkerheden, hvilket bl.a. kan indebære risiko for underinvestering, underminering af diversificeringsindsatsen eller manglende overholdelse af EU-retten
- prissvingninger

- underinvestering
- pludselig uventet efterspørgsel i spidsbelastningsperioder
- andre risici, som kan føre til strukturel underpræstation

d) samfundsmæssige:

- strejker (i forskellige beslægtede sektorer, f.eks. gassektoren, havne, transport osv.)
- sabotage
- vandalisme
- tyveri

e) naturskabte:

- jordskælv
- jordskred
- oversvømmelser (kraftig regn, floder)
- storme (havet)
- laviner
- ekstreme vejrforhold
- brande (anlægseksterne, f.eks. nærliggende skove, græsområder osv.).

Analyse:

- a) kortlæg de relevante risikofaktorer for medlemsstaten, herunder deres sandsynlighed og virkning
- b) beskriv de kriterier, der anvendes til at afgøre, om et system er udsat for store/uacceptable risici
- c) anfør et sæt relevante risikoscenarier, som svarer til risikofaktorerne og sandsynligheden herfor, og beskriv, hvordan disse er valgt.

4. Risikoanalyse og -vurdering

Foretag en analyse af det sæt af relevante risikoscenarier, der er anført i punkt 3. Inddrag i simuleringen af risikoscenarier de nuværende gasforsyningssikkerhedsforanstaltninger, såsom infrastrukturstandarden beregnet ved brug af N – 1-formlen, jf. bilag II, punkt 2, og gasforsyningsstandarden. For hvert risikoscenario:

- a) beskriv risikoscenariet i detaljer, herunder alle forudsætninger, og hvis det er relevant, de metoder, der ligger til grund for deres beregning
- b) beskriv i detaljer resultaterne af den gennemførte simulering, herunder dens kvantificerede konsekvenser (f.eks. mængden af ikkeleveret gas, de samfundsøkonomiske konsekvenser, konsekvenserne for fjernvarme, konsekvenserne for elproduktion).

5. Konklusioner

Beskriv de vigtigste resultater af den fælles risikovurdering, som medlemsstaterne har deltaget i, herunder kortlagte risikoscenarier, som kræver yderligere handling.

BILAG VI

Model for forebyggende handlingsplan

Generelle oplysninger

- Medlemsstater i risikogruppen.
 - Navnet på den kompetente myndighed, der er ansvarlig for udarbejdelsen af planen¹.
1. Beskrivelse af systemet
- 1.1. Giv en kort konsolideret beskrivelse af de regionale gassystemer for hver risikogruppe², som medlemsstaterne deltager i, omfattende:
- a) de vigtigste tal for gasforbrug³: samlet årligt gasforbrug (mio. m³) og opdeling efter kundetype⁴, efterspørgsel i spidsbelastningsperioder (samlet og opdelt efter forbrugerkategori i mio. m³/dag)
 - b) en beskrivelse af funktionen af risikogruppernes gassystem: vigtigste strømme (ind/ud/transit), indgangs/udgangspunkternes infrastrukturkapacitet ind i og ud af risikogrupperens region/regioner og pr. medlemsstat, herunder udnyttelsesgrad, LNG-faciliteter (maksimal kapacitet pr. dag, udnyttelsesgrad og adgangsordning) osv.

¹ Hvis en kompetent myndighed har uddelegeret denne opgave, anføres navn på det eller de organer, der er ansvarlige for udarbejdelsen af planen på myndighedens vegne.

² For nemheds skyld forelægges oplysningerne på risikogruppernes højeste niveau, hvis det er muligt, og oplysningerne slås sammen, hvis det er nødvendigt.

³ Til den første plan anvendes data fra de seneste to år. Ved ajourføringer anvendes data fra de seneste fire år.

⁴ Herunder industrikunder, elproduktion, fjernvarme, husstande, servicesektoren og andre (anfør kundetype omfattet heraf).

- c) fordeling af gasimportkilder pr. oprindelsesland så vidt muligt¹
- d) en beskrivelse af den rolle, som lagerfaciliteter med relevans for regionen har, herunder adgang på tværs af grænserne:
 - i) lagerkapaciteten (samlet og forbrugsgas) i forhold til efterspørgslen i opvarmningssæsonen
 - ii) den maksimale daglige udtrækskapacitet ved forskellige beholdningsniveauer (ideelt set med fulde lagre og beholdninger i slutningen af sæsonen).
- e) en beskrivelse af indenlandsk produktions rolle i regionen:
 - i) produktionsmængden for så vidt angår det samlede årlige gasforbrug
 - ii) den maksimale produktionskapacitet pr. dag.
- f) en beskrivelse af gas' rolle i elproduktionen (f.eks. betydning, rolle som backup for vedvarende energikilder), herunder kapacitet af gasfyret produktion (samlet (MWe) og som andel af den samlede produktionskapacitet) og kraftvarme (samlet (MWe) og som andel af den samlede produktionskapacitet)
- g) en beskrivelse af energieffektivitetsforanstaltningers rolle og deres virkning for det samlede årlige gasforbrug.

¹ Beskriv de anvendte metoder.

- 1.2. Giv en kort beskrivelse af gassystemet pr. medlemsstat, som skal omfatte:
- a) de vigtigste tal for gasforbrug: samlet årligt gasforbrug (mio. m³) og opdeling efter kundetype og efterspørgsel i spidsbelastningsperioder (mio. m³/dag)
 - b) en beskrivelse af, hvordan gassystemet fungerer på nationalt niveau, herunder infrastrukturer (i det omfang de ikke er omfattet af punkt 1.1, litra b))
 - c) identifikationen af den nøgleinfrastruktur, der er relevant for forsyningssikkerheden
 - d) fordeling på nationalt niveau af gasimportkilder pr. oprindelsesland så vidt muligt
 - e) en beskrivelse af, hvilken rolle oplagring spiller i medlemsstaten, med angivelse af:
 - i) lagerkapaciteten (samlet og forbrugsgas) i forhold til efterspørgslen i opvarmningssæsonen
 - ii) den maksimale daglige udtrækskapacitet ved forskellige beholdningsniveauer (ideelt set med fulde lagre og beholdninger i slutningen af sæsonen).
 - f) en beskrivelse af rollen af indenlandsk produktion med angivelse af:
 - i) produktionsmængden for så vidt angår det samlede årlige gasforbrug
 - ii) den maksimale produktionskapacitet pr. dag.
 - g) en beskrivelse af gas' rolle i elproduktionen (f.eks. betydning, rolle som backup for vedvarende energikilder), herunder kapacitet af gasfyret produktion (samlet (MWe) og som andel af den samlede produktionskapacitet) og kraftvarme (samlet (MWe) og som andel af den samlede produktionskapacitet)

- h) en beskrivelse af energieffektivitetsforanstaltningers rolle og deres virkning for det samlede årlige gasforbrug.

2. Resumé af risikovurderingen

Beskriv kort resultaterne af den relevante fælles og nationale risikovurdering, der er foretaget i overensstemmelse med artikel 7, herunder:

- a) en liste over vurderede scenarier og en kort beskrivelse af forudsætningerne for hvert scenario samt de konstaterede risici/mangler
- b) risikovurderingens vigtigste konklusioner.

3. Infrastrukturstandard (artikel 5)

Beskriv, hvordan infrastrukturstandarden overholdes, herunder de vigtigste værdier, der indgår i $N - 1$ -formlen, og alternative muligheder for dens overholdelse (med nabomedlemsstater, foranstaltninger på efterspørgselssiden) og den eksisterende tovejskapacitet, på følgende måde:

3.1. $N - 1$ -formel

- i) identifikationen af den største enkeltstående gasinfrastruktur af fælles interesse for regionen
- ii) beregningen af $N - 1$ -formlen på regionalt niveau
- iii) en beskrivelse af de værdier, der anvendes for alle $N - 1$ -formlens elementer, herunder mellemliggende resultater, som anvendes ved beregningen (f.eks. angives for EP_m kapaciteten for alle indgangspunkter, der tages i betragtning under denne parameter)

- iv) en angivelse af de anvendte metoder og forudsætninger, hvis sådanne er anvendt, for beregning af parametre i $N - 1$ -formlen (f.eks. $D_{\max}$) (ved detaljerede forklaringer vedlægges disse som bilag).

3.2. Nationalt niveau

a) $N - 1$ -formel

- i) identifikationen af den største enkeltstående gasinfrastruktur
- ii) beregningen af $N - 1$ -formlen på nationalt niveau
- iii) en beskrivelse af de værdier, der anvendes for alle $N - 1$ -formlens elementer, herunder mellemliggende resultater, som anvendes ved beregningen (f.eks. angives for EP_m kapaciteten for alle indgangspunkter, der tages i betragtning under denne parameter)
- iv) en angivelse af de anvendte metoder, hvis relevant, for beregning af parametre i $N - 1$ -formlen (f.eks. $D_{\max}$) (ved detaljerede forklaringer vedlægges disse som bilag)
- v) hvis det besluttet af medlemsstaten, beregning af $N - 1$ -formlen ved anvendelse af foranstaltninger på efterspørgselssiden:
 - beregningen af $N - 1$ -formlen i overensstemmelse med bilag II, punkt 2
 - en beskrivelse af de værdier, der anvendes for alle $N - 1$ -formlens elementer, herunder mellemliggende resultater, som anvendes ved beregningen (hvis der er tale om andre tal end dem, der er beskrevet i dette bilags punkt 3, litra a), nr. iii)
 - en angivelse af de anvendte metoder, hvis sådanne er anvendt, for beregning af parametre i $N - 1$ -formlen (f.eks. $D_{\max}$) (ved detaljerede forklaringer vedlægges disse som bilag)

- en forklaring af de markedsbaserede foranstaltninger på efterspørgselssiden, som er vedtaget/vil blive vedtaget for at kompensere for en gasforsyningsafbrydelse og dennes forventede virkning (D_{eff})
- vi) hvis det er aftalt med de kompetente myndigheder i den eller de relevante risikogrupper eller med de direkte forbundne medlemsstater fælles beregning/beregninger af $N - 1$ -formlen:
- beregningen af $N - 1$ -formlen i overensstemmelse med bilag II, punkt 5
 - en beskrivelse af de værdier, der anvendes for alle $N - 1$ -formlens elementer, herunder mellemliggende resultater, som anvendes ved beregningen (hvis der er tale om andre tal end dem, der er beskrevet i dette bilags punkt 3, litra a), nr. iii)
 - en angivelse af de anvendte metoder og forudsætninger, hvis sådanne er anvendt, for beregning af parametre i $N - 1$ -formlen (f.eks. D_{max}) (ved detaljerede forklaringer vedlægges disse som bilag)
 - en forklaring af de aftalte ordninger, der skal sikre overholdelse af $N - 1$ -formlen
- b) tovejskapacitet
- i) angiv de sammenkoblingspunkter, der har tovejskapacitet, og den maksimale tovejskapacitet
 - ii) anfør de ordninger, der gælder for brugen af transmissionskapacitet i modsat retning (f.eks. afbrydelig kapacitet)

- iii) angiv sammenkoblingspunkter, hvor en undtagelse er indrømmet i henhold til artikel 5, stk. 4, varigheden af undtagelsen og årsagerne til, at den er indrømmet.

4. Overholdelse af forsyningsstandarden (artikel 6)

Beskriv, hvilke foranstaltninger der er vedtaget for at overholde forsyningsstandarden samt eventuelle forhøjede forsyningsstandarde eller yderligere forpligtelser, der er pålagt af hensyn til gasforsyningssikkerheden:

- a) definition af beskyttede kunder, der anvendes, herunder kategorier af omfattede kunder og deres årlige gasforbrug (pr. kategori, nettoværdi og andel af det nationale samlede årlige gasforbrug)
- b) gasmængder, der kræves for at overholde forsyningsstandarden i overensstemmelse med de scenarier, der er beskrevet i artikel 6, stk. 1, første punktum
- c) kapacitet, der kræves for at overholde forsyningsstandarden i overensstemmelse med de scenarier, der er beskrevet i artikel 6, stk. 1, første afsnit
- d) foranstaltning/foranstaltninger iværksat for at overholde forsyningsstandarden:
 - i) en beskrivelse af foranstaltningen/foranstaltningerne
 - ii) adressater
 - iii) beskrivelse af ethvert systemt til forudgående overvågning af overholdelsen af forsyningsstandarden, såfremt et sådant findes
 - iv) sanktionsordning, hvis relevant

- v) beskriv pr. foranstaltning:
- de økonomiske konsekvenser, effektiviteten og lønsomheden af foranstaltningen
 - foranstaltningens konsekvenser for miljøet
 - foranstaltningernes konsekvenser for forbrugerne
- vi) i tilfælde af anvendelse af ikkemarkedsbaserede foranstaltninger (pr. foranstaltning):
- begrund hvorfor foranstaltningen er nødvendig (dvs. hvorfor forsyningssikkerheden ikke kan sikres udelukkende ved brug af markedsbaserede foranstaltninger)
 - begrund hvorfor foranstaltningen er forholdsmæssig (dvs. hvorfor den ikkemarkedsbaserede foranstaltning er det mindst restriktive middel til at opnå den ønskede virkning)
 - fremlæg en analyse af foranstaltningens virkninger:
 - 1) for andre medlemsstaters forsyningssikkerhed
 - 2) for det nationale marked
 - 3) for det indre marked
- vii) i tilfælde af at foranstaltningerne indføres den ... [dato for denne forordnings ikrafttræden] eller derefter, fremlæg et kort resumé af konsekvensanalysen, eller et link til den offentlige konsekvensanalyse for foranstaltningen/foranstaltningerne, som foretages i henhold til artikel 9, stk. 4

- e) beskriv, hvis det er relevant, eventuelle forhøjede forsyningsstandarder eller yderligere forpligtelser, der er pålagt af hensyn til gasforsyningssikkerheden:
 - i) en beskrivelse af foranstaltningen/foranstaltningerne
 - ii) mekanismen til at nedsætte dem til de sædvanlige værdier i solidaritetens ånd og i overensstemmelse med artikel 13
 - iii) beskriv, hvis det er relevant, eventuelle nye forhøjede forsyningsstandarder eller yderligere forpligtelser, der er pålagt af hensyn til gasforsyningssikkerheden, den ... [dato for denne forordnings ikrafttræden] eller derefter
 - iv) adressater
 - v) berørte gasmængder og kapaciteter
 - vi) angiv hvordan denne foranstaltning opfylder de betingelser, der er fastsat i artikel 6, stk. 2.

5. Forebyggende foranstaltninger

Beskriv de forebyggende foranstaltninger, der er etableret, eller er ved at blive vedtaget:

- a) beskriv hver af de forebyggende foranstaltninger, der er vedtaget pr. konstateret risiko, jf. risikovurderingen, og beskriv:
 - i) deres nationale eller regionale dimension
 - ii) deres økonomiske konsekvenser, effektivitet og lønsomhed
 - iii) deres konsekvenser for kunder

Hvor det er relevant, angives også:

- foranstaltninger med sigte på at forbedre sammenkoblinger mellem nabomedlemsstater
 - foranstaltninger med sigte på diversificering af gasforsyningsruter og -kilder
 - foranstaltninger med sigte på at beskytte nøgleinfrastruktur af betydning for forsyningssikkerheden for så vidt denne er underlagt tredjelandsenheders kontrol (herunder, hvis relevant, generel eller sektorspecifik lovgivning om investeringsscreening, særlige rettigheder for bestemte andelshavere osv.)
- b) beskriv andre foranstaltninger, som ikke er vedtaget på grundlag af risikovurderingen, men som har en positiv virkning på den eller de relevante risikogrupper/medlemsstaters forsyningssikkerhed
- c) hvor der anvendes ikkemarkedsbaserede foranstaltninger (pr. foranstaltning):
- i) begrund, hvorfor foranstaltningen er nødvendig (dvs. hvorfor forsyningssikkerheden ikke kan sikres udelukkende ved brug af markedsbaserede foranstaltninger)
 - ii) begrund, hvorfor foranstaltningen er forholdsmæssig (dvs. hvorfor den ikkemarkedsbaserede foranstaltning er det mindst restriktive middel til at opnå den ønskede virkning)
 - iii) foretag en analyse af foranstaltningens virkninger:
 - begrund, hvorfor foranstaltningen er nødvendig (dvs. hvorfor forsyningssikkerheden ikke kan sikres udelukkende ved brug af markedsbaserede foranstaltninger)

- begrund, hvorfor foranstaltningen er forholdsmæssig (dvs. hvorfor den ikkemarkedsbaserede foranstaltning er det mindst restriktive middel til at opnå den ønskede virkning)
- foretag en analyse af foranstaltningens virkninger:
 - 1) for andre medlemsstaters forsyningssikkerhed
 - 2) for det nationale marked
 - 3) for det indre marked
 - 4) forklar, i hvilket omfang effektivitetsforanstaltninger, herunder på efterspørgselssiden, har været under overvejelse som et middel til at øge forsyningssikkerheden
 - 5) forklar, i hvilket omfang vedvarende energikilder har været under overvejelse som et middel til at øge forsyningssikkerheden.

6. Andre foranstaltninger og forpligtelser (f.eks. sikker drift af systemet)

Beskriv andre foranstaltninger og forpligtelser, som er pålagt naturgasvirksomheder og andre relevante organer, der sandsynligvis vil have indflydelse på gasforsyningssikkerheden, f.eks. forpligtelser til en sikker drift af systemet, herunder, hvem der ville blive påvirket af denne forpligtelse, samt de omfattede gasmængder. Forklar præcist hvornår og hvordan disse foranstaltninger ville finde anvendelse.

7. Infrastrukturprojekter

- a) beskriv kommende infrastrukturprojekter, herunder projekter af fælles interesse i de relevante risikogrupper, med en skønnet tidsplan for deres gennemførelse, kapaciteter og skønnet virkning for gasforsyningssikkerheden i risikogruppen
- b) angiv, hvordan infrastrukturprojekter tager højde for den tiårige europæiske netudviklingsplan (TYNDP), der er udarbejdet af ENTSOG i medfør af artikel 8, stk. 10, i forordning (EF) nr. 715/2009

8. Offentlige serviceforpligtelser med relevans for forsyningssikkerheden

Anfør de bestående offentlige serviceforpligtelser med relevans for forsyningssikkerheden, og giv en kort beskrivelse af dem (ved mere detaljerede oplysninger vedlægges disse som bilag). Forklar tydeligt, hvem der skal opfylde forpligtelsen og hvordan. Beskriv, hvis det er relevant, hvordan og hvornår disse offentlige serviceforpligtelser vil blive anvendt.

9. Høringer af interesserede parter

Beskriv i overensstemmelse med denne forordnings artikel 8, stk. 2, den mekanisme, der anvendes til og resultaterne af de høringer, der gennemføres i forbindelse med udarbejdelsen af planen og nødplanen sammen med:

- a) gasvirksomheder
- b) relevante organisationer, som repræsenterer privatkunders interesser
- c) relevante organisationer, som repræsenterer industrielle gaskunders interesser, herunder elproducenter
- d) nationale regulerende myndigheder.

10. Regional dimension

Angiv eventuelle nationale omstændigheder og foranstaltninger med relevans for forsyningssikkerheden, som ikke er nævnt i de foregående afsnit af planen.

Angiv, hvordan der er taget hensyn til eventuelle bemærkninger, som er modtaget efter den høring, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2.

11.1. Beregning af $N - 1$ på risikogruppeniveau, hvis det er aftalt med risikogruppens kompetente myndigheder

$N - 1$ -formlen

- a) identifikationen af den største enkeltstående gasinfrastruktur af fælles interesse for risikogruppen
- b) beregningen af $N - 1$ -formlen på risikogruppeniveau
- c) en beskrivelse af de værdier, der anvendes for alle $N - 1$ -formlens elementer, herunder mellemliggende resultater, som anvendes ved beregningen (f.eks. angives for EP_m kapaciteten for alle indgangspunkter, der tages i betragtning under denne parameter)
- d) en angivelse af de anvendte metoder og forudsætninger, hvis sådanne er anvendt, for beregning af parametre i $N - 1$ -formlen (f.eks. D_{max}) (ved detaljerede forklaringer vedlægges disse som bilag).

11.2. Samarbejdsmekanismer

Beskriv de mekanismer, der anvendes til samarbejde med andre medlemsstater i de relevante risikogrupper, herunder med henblik på udarbejdelse af grænseoverskridende foranstaltninger i den forebyggende handlingsplan og nødplanen.

Beskriv de mekanismer, der anvendes til samarbejde med andre medlemsstater i forbindelse med udformning og vedtagelse af de nødvendige bestemmelser ved anvendelsen af artikel 13.

11.3. Forebyggende foranstaltninger

Beskriv de forebyggende foranstaltninger, der er etableret, er ved at blive vedtaget i risikogruppen, eller som følger af regionale aftaler:

- a) beskriv hver af de forebyggende foranstaltninger, der er vedtaget pr. konstateret risiko, jf. risikovurderingen, og beskriv:
 - i) deres konsekvenser for risikogruppens medlemsstater
 - ii) deres økonomiske konsekvenser, effektivitet og lønsomhed
 - iii) deres konsekvenser for miljøet
 - iv) deres konsekvenser for kunder.

Hvor det er relevant, angives også:

- foranstaltninger med sigte på at forbedre sammenkoblinger mellem nabomedlemsstater
- foranstaltninger med sigte på diversificering af gasforsyningsruter og -kilder

- foranstaltninger med sigte på at beskytte nøgleinfrastruktur af betydning for forsyningssikkerheden for så vidt denne er underlagt tredjelandsenheders kontrol (herunder, hvis relevant, generel eller sektorspecifik lovgivning om investeringsscreening, særlige rettigheder for bestemte andelshavere osv.)
- b) beskriv andre foranstaltninger, som ikke er vedtaget på grundlag af risikovurderingen, men som har en positiv virkning på risikogruppens forsyningssikkerhed
- c) hvor der anvendes ikkemarkedsbaserede foranstaltninger (pr. foranstaltning):
 - i) begrund, hvorfor foranstaltningen er nødvendig (dvs. hvorfor forsyningssikkerheden ikke kan sikres udelukkende ved brug af markedsbaserede foranstaltninger)
 - ii) begrund, hvorfor foranstaltningen er forholdsmæssig (dvs. hvorfor den ikkemarkedsbaserede foranstaltning er det mindst restriktive middel til at opnå den ønskede virkning)
 - iii) foretag en analyse af en sådan foranstaltnings virkninger:
 - begrund, hvorfor foranstaltningen er nødvendig (dvs. hvorfor forsyningssikkerheden ikke kan sikres udelukkende ved brug af markedsbaserede foranstaltninger)
 - begrund, hvorfor foranstaltningen er forholdsmæssig (dvs. hvorfor den ikkemarkedsbaserede foranstaltning er det mindst restriktive middel til at opnå den ønskede virkning)

- foretag en analyse af en sådan foranstaltnings virkninger:
 - 1) for andre medlemsstaters forsyningssikkerhed
 - 2) for det nationale marked
 - 3) for det indre marked
 - d) forklar, i hvilket omfang effektivitetsforanstaltninger, herunder på efterspørgselssiden, har været under overvejelse som et middel til at øge forsyningssikkerheden
 - e) forklar, i hvilket omfang vedvarende energikilder har været under overvejelse som et middel til at øge forsyningssikkerheden.
-

BILAG VII

Model for nødplan

Generelle oplysninger

Navnet på den kompetente myndighed, som er ansvarlig for udarbejdelsen af den foreliggende plan¹.

1. Fastlæggelse af kriseniveauer
 - a) angiv det organ, der er ansvarligt for erklæringen af hvert kriseniveau, og de procedurer, der skal følges i forbindelse med hver enkelt erklæring
 - b) hvis de forefindes, angiv indikatorer og parametre, der anvendes til at afgøre, om en begivenhed kan føre til en væsentlig forringelse af forsyningssituationen, og til at træffe afgørelse om erklæring af et bestemt kriseniveau.
2. Foranstaltninger, som skal vedtages for hvert kriseniveau²
 - 2.1. Tidligt varslingsniveau

Beskriv de foranstaltninger, der skal anvendes i denne situation, og anfør pr. foranstaltning:

 - i) en kort beskrivelse af foranstaltningen og de vigtigste involverede aktører
 - ii) beskriv den procedure, der skal følges, hvis en sådan findes

¹ Hvis en kompetent myndighed har uddelegeret denne opgave, anføres navn på det eller de organer, der er ansvarlige for udarbejdelsen af planen på myndighedens vegne.

² Angiv regionale og nationale foranstaltninger.

- iii) angiv foranstaltningens forventede bidrag til at håndtere virkningen af enhver begivenhed eller til at forberede sig på begivenheden
- iv) beskriv informationsstrømmene blandt de involverede aktører.

2.2. Alarmniveau

- a) beskriv de foranstaltninger, der skal anvendes i denne situation, og anfør pr. foranstaltning:
 - i) en kort beskrivelse af foranstaltningen og de vigtigste involverede aktører
 - ii) beskriv den procedure, der skal følges, hvis en sådan findes
 - iii) angiv foranstaltningens forventede bidrag til håndtere situationen på alarmniveau
 - iv) beskriv informationsstrømmene blandt de involverede aktører
- b) beskriv de rapporteringsforpligtelser, der pålægges naturgasvirksomheder på alarmniveau.

2.3. Nødsituationsniveau

- a) opstil en liste over på forhånd fastsatte foranstaltninger på udbuds- og efterspørgselssiden, der har til formål at stille gas til rådighed i tilfælde af en nødsituation, herunder kommercielle aftaler mellem de parter, der deltager i sådanne foranstaltninger, og kompensationsmekanismerne for naturgasvirksomheder, hvor dette er relevant

- b) beskriv de markedsbaserede foranstaltninger, der skal anvendes i denne situation, og anfør pr. foranstaltning:
- i) en kort beskrivelse af foranstaltningen og de vigtigste involverede aktører
 - ii) beskriv den procedure, der skal følges
 - iii) angiv foranstaltningens forventede bidrag til at afbøde situationen på nødsituationsniveau
 - iv) beskriv informationsstrømmene blandt de involverede aktører
- c) beskriv de ikkemarkedsbaserede foranstaltninger, der er planlagt eller skal gennemføres for nødsituationsniveauet, og angiv pr. foranstaltning:
- i) en kort beskrivelse af foranstaltningen og de vigtigste involverede aktører
 - ii) fremlæg en vurdering af behovet for en sådan foranstaltning for at håndtere en krise, herunder omfanget af dens anvendelse
 - iii) beskriv i detaljer proceduren for at gennemføre foranstaltningen (f.eks. hvad der udløser iværksættelsen af foranstaltningen, og hvem der træffer afgørelse herom)
 - iv) angiv foranstaltningens forventede bidrag til at afbøde situationen på nødsituationsniveau som et supplement til markedsbaserede foranstaltninger
 - v) vurder andre virkninger af foranstaltningen
 - vi) begrund hvordan foranstaltningen opfylder de betingelser, der er fastsat i artikel 11, stk. 6

- vii) beskriv informationsstrømmene blandt de involverede aktører
 - d) beskriv de rapporteringsforpligtelser, der pålægges naturgasvirksomhederne.
3. Særlige foranstaltninger for elektricitet og fjernvarme
- a) fjernvarme
 - i) angiv kort den sandsynlige virkning af en gasforsyningsafbrydelse i fjernvarmesektoren
 - ii) anfør foranstaltninger og tiltag, der skal iværksættes for at afbøde den mulige virkning af en gasforsyningsafbrydelse i fjernvarmesektoren. Alternativt anføres det, hvorfor det ikke er hensigtsmæssigt at vedtage særlige foranstaltninger
 - b) forsyning af elektricitet produceret ved hjælp af gas
 - i) angiv kort den sandsynlige virkning af en gasforsyningsafbrydelse i elsektoren
 - ii) anfør de foranstaltninger og tiltag, der skal iværksættes for at afbøde den mulige virkning af en gasforsyningsafbrydelse i elsektoren. Alternativt anføres, hvorfor det ikke er hensigtsmæssigt at vedtage særlige foranstaltninger
 - iii) anfør de mekanismer/gældende bestemmelser, som sikrer passende samordning, herunder for udveksling af oplysninger, mellem de vigtigste aktører i gassektoren og elsektoren, navnlig transmissionssystemoperatører, på forskellige kriseniveauer.

4. Kriseleder eller krisehold

Angiv, hvem der er kriseleder, og definér dennes rolle.

5. De forskellige aktørers roller og ansvarsområder

- a) definér pr. kriseniveau følgende aktørers roller og ansvarsområder, herunder deres samspil med de kompetente myndigheder og i givet fald med den nationale regulerende myndighed:
 - i) naturgasvirksomheder
 - ii) industrikunder
 - iii) de relevante elproducenter
- b) definér pr. kriseniveau roller og ansvarsområder for de kompetente myndigheder og organer, der har fået uddelegeret opgaver.

6. Foranstaltninger vedrørende ikkebeskyttede kunders uberettigede forbrug

Beskriv, hvilke foranstaltninger der er etableret til så vidt muligt og uden at bringe gassystemets sikre og pålidelige drift i fare eller skabe usikre situationer at forhindre uberettiget forbrug af gas, der er beregnet til beskyttede kunder i en nødsituation, af kunder, der ikke er beskyttede kunder. Angiv arten af foranstaltningen (administrativ, teknisk osv.), vigtigste aktører og procedurer, der skal følges.

7. Test af nødplaner

- a) angiv tidsplanen for responssimuleringer af nødsituationer i realtid
- b) angiv de involverede aktører, procedurer og konkrete simulerede høj- og middelstressniveauscenarier.

For så vidt angår ajourføringer af nødplanen: Beskriv kort de test, der er gennemført, siden den seneste nødplan blev forelagt, og de vigtigste resultater heraf. Angiv, hvilke foranstaltninger der er vedtaget som følge af disse test.

8. Regional dimension

8.1. Foranstaltninger, som skal vedtages for hvert kriseniveau:

8.1.1. Tidligt varslingsniveau:

Beskriv de foranstaltninger, der skal anvendes i denne situation, og anfør pr. foranstaltning:

- i) kort beskrivelse af foranstaltningen og de vigtigste involverede aktører
- ii) beskriv den procedure, der skal følges, hvis en sådan findes
- iii) angiv foranstaltningens forventede bidrag til at håndtere virkningerne af enhver begivenhed eller til at forberede sig på begivenheden
- iv) beskriv informationsstrømmene blandt de involverede aktører.

8.1.2. Alarmniveau

- a) beskriv de foranstaltninger, der skal anvendes i denne situation, og anfør pr. foranstaltning:
 - i) kort beskrivelse af foranstaltningen og de vigtigste involverede aktører
 - ii) beskriv den procedure, der skal følges, hvis en sådan findes
 - iii) angiv foranstaltningens forventede bidrag til at håndtere virkningerne af enhver begivenhed eller til at forberede sig på begivenheden
 - iv) beskriv informationsstrømmene blandt de involverede aktører
- b) beskriv de rapporteringsforpligtelser, der pålægges naturgasvirksomhederne på alarmniveau.

8.1.3. Nødsituationsniveau

- a) opstil en liste over på forhånd fastsatte foranstaltninger på udbuds- og efterspørgselssiden, der har til formål at stille gas til rådighed i tilfælde af en nødsituation, herunder kommercielle aftaler mellem de parter, der deltager i sådanne foranstaltninger, og kompensationsmekanismerne for naturgasvirksomheder, hvor dette er relevant
- b) beskriv de markedsbaserede foranstaltninger, der skal anvendes i denne situation, og anfør pr. foranstaltning:
 - i) kort beskrivelse af foranstaltningen og de vigtigste involverede aktører
 - ii) beskriv den procedure, der skal følges

- iii) angiv foranstaltningens forventede bidrag til at afbøde situationen på nødsituationsniveau
- iv) beskriv informationsstrømmene blandt de involverede aktører
- c) beskriv de ikkemarkedsbaserede foranstaltninger, der er planlagt eller skal gennemføres for nødsituationsniveauet, og angiv pr. foranstaltning:
 - i) kort beskrivelse af foranstaltningen og de vigtigste involverede aktører
 - ii) giv en vurdering af behovet for en sådan foranstaltning for at håndtere en krise, herunder omfanget af dens anvendelse
 - iii) beskriv i detaljer proceduren for at gennemføre foranstaltningen (f.eks. hvad der udløser iværksættelsen af foranstaltningen, og hvem der træffer afgørelse herom)
 - iv) angiv foranstaltningens forventede bidrag til at afbøde situationen på nødsituationsniveau som et supplement til markedsbaserede foranstaltninger
 - v) vurder andre virkninger af foranstaltningen
 - vi) begrund hvordan foranstaltningen opfylder de betingelser, der er fastsat i artikel 11, stk. 6
 - vii) beskriv informationsstrømmene blandt de involverede aktører
- d) beskriv de rapporteringsforpligtelser, der pålægges naturgasvirksomhederne.

8.2. Samarbejdsmekanismer:

- a) beskriv de mekanismer, der findes til brug ved samarbejde i hver af de relevante risikogrupper og til at sikre passende samordning for hvert kriseniveau. Beskriv - i det omfang, de findes, og ikke er omhandlet under punkt 2 - beslutningsprocedurerne for en passende respons på regionalt niveau for hvert kriseniveau
- b) beskriv de mekanismer, der findes til brug ved samarbejde med andre medlemsstater uden for risikogrupperne og til at samordne indsatsen for hvert kriseniveau.

8.3. Solidaritet mellem medlemsstater

- a) beskriv de aftalte ordninger blandt direkte forbundne medlemsstater, der skal sikre anvendelsen af solidaritetsprincippet, jf. artikel 13
- b) beskriv, hvis det er relevant, de aftalte ordninger mellem medlemsstater, der er forbundet med hinanden gennem et tredjeland, for at sikre anvendelsen af solidaritetsprincippet, jf. artikel 13.

BILAG VIII

Liste over ikkemarkedsbaserede gasforsyningssikkerhedsforanstaltninger

Ved udarbejdelsen af den forebyggende handlingsplan og nødplanen tager den kompetente myndighed, udelukkende i en nødsituation, bidraget fra den følgende vejledende og ufuldstændige liste over foranstaltninger i betragtning:

- a) foranstaltninger på udbudssiden:
- anvendelse af strategiske gaslagre
 - tvungen anvendelse af alternative brændsler (f.eks. i overensstemmelse med Rådets direktiv 2009/119/EF¹)
 - tvungen anvendelse af elektricitet, som produceres på grundlag af andre kilder end gas
 - tvungen forhøjelse af gasproduktionsniveauerne
 - tvunget lagerudtræk

¹ Rådets direktiv 2009/119/EF af 14. september 2009 om forpligtelse for medlemsstaterne til at opretholde minimumslagre af råolie og/eller olieprodukter (EUT L 265 af 9.10.2009, s. 9).

b) foranstaltninger på efterspørgselssiden:

- forskellige skridt til tvungen begrænsning af efterspørgslen, herunder:
 - tvungen brændselsomlægning
 - tvungen anvendelse af afbrydelige kontrakter, hvor de ikke anvendes i fuld udstrækning som led i markedsbaserede foranstaltninger
 - tvungen frakobling af belastning.
-

BILAG IX

Sammenligningstabel

Forordning (EU) nr. 994/2010	Nærværende forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 6	Artikel 5
Artikel 8	Artikel 6
Artikel 9	Artikel 7
Artikel 4	Artikel 8
Artikel 5	Artikel 9
Artikel 10	Artikel 10
Artikel 10	Artikel 11
Artikel 11	Artikel 12
—	Artikel 13
Artikel 13	Artikel 14
Artikel 12	Artikel 4
—	Artikel 15
—	Artikel 16
Artikel 14	Artikel 17
—	Artikel 18
—	Artikel 19
Artikel 16	Artikel 20
Artikel 15	Artikel 21
Artikel 17	Artikel 22
Bilag I	Bilag II
Artikel 7	Bilag III
Bilag IV	Bilag I

Forordning (EU) nr. 994/2010	Nærværende forordning
–	Bilag IV
–	Bilag V
–	Bilag VI
–	Bilag VII
Bilag II	–
Bilag III	Bilag VIII
–	Bilag IX